

Hagyó Miklós I. rendű vádlott vallomása a Kecskeméti Törvényszéken
1.B.73/2012. számon folyamatban lévő büntetőeljárásban

Tartalomjegyzék

I. ELŐZMÉNYEK	4
II. A FŐVÁROSI ÖNKORMÁNYZAT KINEVEZÉSEMET MEGELŐZŐEN	9
III. A VÁROSÜZEMELTETÉSI ÉS VAGYONGAZDÁLKODÁSI FŐPOLGÁRMESTER-HELYETTES	9
III.1. A MEGVÁLASZTÁSOM	9
III.2. EGYÉB FELADATAIM	11
III.3. A KABINET	12
III.4. A KABINET FELADATAI	13
IV. A FŐVÁROSI ÖNKORMÁNYZAT MŰKÖDÉSE A KINEVEZÉSEMET KÖVETŐEN	19
IV.1. A FŐVÁROSI ÖNKORMÁNYZAT FELÉPÍTÉSE	19
IV.2. A KÖZGYŰLÉS DÖNTÉSHOZATALI MECHANIZMUSA	22
V. A FŐPOLGÁRMESTER-HELYETTES ÉS A KÖZMŰ-KÖZSZOLGÁLTATÓ CÉGEK VISZONYA	23
V.1. ÁLTALÁNOS ALAPVETÉSEK	23
V.2. AZ EGYES KÖZCÉGEK	25
VI. A BKV ZRT.	27
VI.1. A BKV SAJÁTOS SÁGAI	27
VI.2. A BKV SZERVEZETI FELÉPÍTÉSE	28
VI.3. A BKV GAZDASÁGI HELYZETE	33
VII. A VÁDIRATRÓL ÁLTALÁNOS SÁGBAN	34
VII.1. A VÁDIRAT ÁLTALÁNOS KIJELENTÉSEI	34
VII.2. A VÁDIRATBAN NEVESÍTETT VÁDLOTTAKKAL VALÓ MEGISMERKEDÉSEM, VALÓS VISZONYOM	45
VIII. A VÁDIRAT AZON VÁDPONTJAI, AMELYEK CSUPÁN KÖZVETETT MÓDON ÉRINTENEK	50
VIII.1. Az I/A. VÁDPONT ÉS ALPONTJAI	50
VIII.2. Az I/B. VÁDPONT	59
VIII.3. Az I/C. VÁDPONT	59
VIII.4. Az I/D. VÁDPONT	59
VIII.5. A III.-IV. VÁDPONTOK	60
IX. AAM ZRT. AVAGY AZ I/21. VÁDPONT	60
IX.1. A VÁD.....	60
IX.2. ALAPVETÉSEK	61
IX.3. A METRÓJELENTÉS RŐL ÉS AZ ELŐTERJESZTÉSÉRŐL	62
IX.4. KI VOLT A FELELŐS?	63
IX.5. A METRÓSZERZŐDÉSEK RENDSZERE.....	65
IX.6. KINEK A KÖLTSÉGVETÉSÉBŐL KELLETT KIFIZETNI?	66
IX.6.1. KÖLTSÉGVETÉS- 2007. ÉV	66
IX.6.2. KÖLTSÉGVETÉSI ELŐTERJESZTÉSEK	67
IX.7. Az AAM ZRT. AJÁNLATA	71
IX.8. A BERUHÁZÁS KÖLTSÉGEI	71
IX.9. KI HASZNÁLTA FEL AZ ELKÉSZÜLT ANYAGOT?	74
IX.10. SZÜKSÉGTÉLEN SZOLGÁLTATÁS?	75
IX.11. AZ ÉRINTETT SZEMÉLYEK	76
IX.12. AAM ZRT.-BKV KAPCSOLATA	77
IX.13. Az AAM SZERZŐDÉSEK UTÓÉLETE	78
X. A IV. RENDŰ VÁDLOTTAL KAPCSOLATOS ENGEM TERHELŐ VÁDPONTOK	79
X.1. C.C.SOFT KFT. AVAGY AZ I/14. VÁDPONT	80
X.1.1. A VÁD	80
X.1.2. A C.C.SOFT. KFT. VEZETŐJE	81
X.1.3. A BKV ÉS A C.C. SOFT. KÖZÖTT 2007. JÚLIUS 12. NAPJÁN MEGKÖTÖTT SZERZŐDÉS	84
X.1.4. TÖBBLET MUNKA ÉS/VAGY TELJESÍTÉS IGAZOLÁS	87
X.1.5. A TERHEMRE RÓTT ELKÖVETÉSI MAGATARTÁS	90
X.1.6. IV. RENDŰ VÁDLOTT FÉLELMÉINEK ALAPTALANSÁGA	92
X.1.7. ELKÖVETÉSI MÓD.....	95

X.1.8. ELKÖVETÉS HELYSZÍNE.....	96
X.2. A II. VÁDPONT	96
X.2.1. A VÁD	96
X.2.2. A IV. RENDŰ VÁDLOTTAL VALÓ KAPCSOLATOM HÁTTERE.....	97
X.2.2.1. MILYEN SZEREPE VOLT IV. RENDŰ VÁDLOTTNAK?	100
X.2.3. MIÉRT ÉPP VELEM AKART TALÁLKOZNI?.....	101
X.2.4. GÖDÖLLŐ.....	101
X.2.5. HÉVÍZ.....	102
X.2.6. SYNERGON NYRT.	104
X.2.7. 2009. A MÁSODIK 15 MILLIÓ ÁTADÁSA	108
X.2.8. NOKIÁS DOBOZ	108
XI. ÖSSZEGZÉS	111

Tisztelt Törvényszék!

Vallomásom viszonylag terjedelmes lesz. Mielőtt az engem terhelő vádpontokról beszélnék, kitérek az előzményekre, röviden a politikai pályafutásomra, a főpolgármester-helyettesi tevékenységem szervezeti és működési feltételrendszerére és tartalmára is. Ezt követően - nem mindenben a vád logikáját követve - először az engem terhelő vádról általánosságban, a bünszervezetben játszott állítólagos szerepemről, ezután az AAM Zrt megbízásával kapcsolatos vádról (I/21.), a IV. rendű vádlott személyével összefüggő két vádpontról (CC. Soft Kft. [I/14.] és a II. pont) szólok. Vallomásomban számos dokumentumra hivatkozom majd, ezek jó része a nyomozás anyagában is megtalálható, egyes általam fontosnak tartott és majd röviden vagy hosszabban idézett iratok azonban – számomra nem teljesen érthető okból – nem olvashatók a nyomozás iratai között.

Mivel védekezésem megértéséhez és megértetéséhez óhatatlanul szükséges, nem tekinthetek el attól sem, hogy a javamra szóló bizonyítékok elemzésekor már most olyan személyek (vádlott-társak vagy tanúk) nyomozati vallomásait idézzem fel – rávilágítva a nyilvánvaló és tényszerű ellentmondásokra –, akiket a bírósági eljárásban a büntetőeljárás rendje szerint még nem hallgattak, nem hallgathattak meg. Utalnom kell olyan média-megnyilatkozásokra is, melyek természetesen nem a büntetőeljárás szabályokkal összhangban keletkeztek, de amelyek elhangzásának, megfogalmazásának és tartalmának tényét a nyilatkozattevők utóbb – legjobb tudomásom szerint – nem vonták kétségbe. Ebben a tekintetben igyekszem önmérsékletet tanúsítani és az egyes érintett személyekkel összefüggő részletes észrevételeimet a meghallgatásukat követően észrevételezés formájában teszem majd meg.

I.

Előzmények

Jászberényben születtem, és ott végeztem az általános iskolai tanulmányaimat, aminek befejezését követően a Győr-Moson-Sopron megyében található, Csermajori Tejipari Szakközépiskolába jártam, ahol érettségít, illetve szakmunkás bizonyítványt is szereztem. Az, hogy ebbe az iskolába jártam, egy családi hagyományból adódik, mivel édesapám, és a nagyapám is ugyanitt végezte a középiskolát.

A középiskola elvégzése után a jászberényi tejüzemben helyezkedtem el, és közben párhuzamosan, levelező tagozaton, majd a későbbiekben nappali tagozaton végeztem a Budapesti Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Szegedi Élelmiszeripari Főiskolai Karát. Itt a Diákbizottság szervező titkára voltam, és ezen munkám elismeréseként a diplomaosztón külön díjazásban is részesítettek. Szegeden üzemmérnöki diplomát szereztem, majd a tanulmányi eredményeimnek köszönhetően Budapestre kerültem. Itt a Kertészeti Egyetem Gazdaságtan tanszékén élelmiszeripari mérnöki diplomát kaptam. Ugyanezen a tanszéken a Phd. fokozatot is megcéloztam, ezért az ahhoz szükséges kurzust is elkezdtem, azonban annak befejezése - három fél év sikeres elvégzése után - politikai és magánéleti nehézségek miatt elmaradt. Szakmai munkásságomhoz tartozik, hogy Gyöngyösön Tudományos Diákköri Konferencián vettem részt, ahol különdíjat szereztem, illetve az egyetemen kutatásokban való részvétel mellett, számos tudományos publikáció társszerzője is vagyok.

Az egyetem folytatása érdekében 1989-ben Budapestre költöztem, majd annak elvégzését követően több nemzetközi cégnél dolgoztam, és tanácsadói funkciót láttam el, ami mellett kisebb-nagyobb tulajdonrészekkel rendelkezem élelmiszeripari kereskedelemmel foglalkozó kis- és nagykereskedelmi vállalatokban. 1999-ben alapítottam meg a saját vállalkozásomat, és létrehoztam az akkori elnevezése szerint a Wirtass Kft.-t. A gazdasági élet fellendülésének köszönhetően én is sikerrel vettem az akadályokat, aminek eredményeként a cég jól prosperáló gazdasági társasággá nőtte ki magát. 2002-re, vagyis országgyűlési képviselővé választásom idejére, a Kft. már számottevő anyagi forrásokkal rendelkezett, illetve jómagam is jelentős céges és ingatlan vagyont mondhattam magaménak, amit 2003-ban egy újabb ingatlan megvásárlásával tovább gyarapítottam.

Szeretném leszögezni, hogy a főpolgármester-helyettesi megbízásom ideje alatt én kizárólag egyetlen ingatlant vásároltam, aminek ellenértékét azonban, az általam már a fentiek szerint jóval korábban megszerzett és időközben értékesített ingatlanjaim vételáraként befolyt összegből tudtam kiegyenlíteni. Ezek a bevételek természetesen egyébként, mind a bankszámlámra folytak be, és onnan is lettek kifizetve, így pontosan visszakövethetők.

Azt mondhatom tehát, hogy mire politikus lettem, már a gazdasági életben végzett munkásságom hatására számottevő „céges” és magán vagyonnal rendelkezem, így egyáltalán nem voltak anyagi okai annak, hogy én a politikusi pályát választottam.

A Magyar Szocialista Párttal való kapcsolatmról elmondom, hogy 1998 szeptemberében, az országgyűlési választások után léptem be a pártba, mivel Horn Gyula személyisége, és szerepvállalása rám olyan hatással volt, hogy ennek köszönhetően a politika felé fordultam.

Elsőként a Magyar Szocialista Párt XII. kerületi szervezetének lettem a tagja, majd ha jól emlékszem 2000-ben, ifjúsági kvóta alapján bekerültem a kerületi elnökségbe is. 2000 augusztusában megalakítottuk a Magyar Szocialista Párt Karitatív Tagozatát, amelynek ügyvezető elnökévé választottak, és ebben a tevékenységi körében számos országos szintű megmozdulást is tartottunk, így például ételosztást, az iskolakezdekskor iskolászer csomagosztást szerveztünk, illetve az erdélyi nagy árvizek után, a Vöröskereszttel együttműködve adományokat juttattunk a rászorulóknak, és közel 100 gyermek Magyarországon történő nyaraltatását szerveztük meg, annak érdekében, hogy közben a szülők a helyreállítással tudjanak foglalkozni.

Ezt követően, a következő választáskor, 2002-ben a Magyar Szocialista Párt budapesti listáján is szerepeltem, de befutó helyet az országos listáról szereztem, aminek köszönhetően országgyűlési képviselő lettem, majd pedig a Magyar Szocialista Párt XII. kerületi szervezetének az elnökévé is megválasztottak. Ezen kívül, más választott pozícióval a párton belül soha nem rendelkezem.

Fontosnak tartom elmondani, hogy mind a gazdasági életben, mind a politikai életben kifejtett tevékenységem során, a mindenkor hatályos jogszabályokat gondosan betartva jártam el, és tisztességes, törvénytisztelő életmódot folytattam. Velem szemben a jelen eljárást megelőzően soha nem indult büntetőeljárás, és semmiféle szabálytalanságnak még a gyanúja sem merült fel.

Ez az oka annak, amiért a mai napig értetlenül állok a jelen eljárás, illetve a többi velem szemben indult büntetőeljárás előtt, azzal, hogy az eltelt idő véleményem szerint, a szavaim hitelét és az ártatlanságomat igazolja.

1.) A jelen eljárás miatt foganatosított előzetes letartóztatás, mint legsúlyosabb kényszerintézkedés tartama alatt velem, valamint élettársammal és polgári jellegű ügyeimben eljáró ügyvédemmel szemben, - a vádhatóság szerint a fogvatartásom alatt elkövetett - magánokirat hamisítás vétsége miatt indult büntetőeljárás. Meggyőződésem, hogy ennek oka, azt sugallva, hogy a kényszerintézkedés hatálya alatt újabb bűncselekményt követtem el, az volt, hogy a nyomozó hatóság azt felhasználva, el tudjon szakítani a családtagjaimtól. Erre az okra hivatkozva ugyanis az ügyészség az élettársammal való kapcsolattartást megtiltotta, valamint több esetben az előzetes letartóztatásom meghosszabbításának indokaként is ezt hozta fel.

Ezzel szemben tény, hogy én a büntetés-végrehajtási intézetben történő fogvatartásom alatt valamennyi szabályt betartottam, ellenem bent semmilyen eljárás nem indult. Az élettársammal való kapcsolattartás során jóhiszeműen jártam el, a büntetés-végrehajtás rendszerét és eljárási rendjét nem ismerve, az arra illetékes személytől, vagyis a nevelőmtől kért tájékoztatást követve kezdeményeztem a kapcsolattartást az élettársammal.

Az ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. január 16. napján kelt, és a Fővárosi Főügyészség fellebbezés visszavonása folytán 2012. április 17. napján jogerőre emelkedett 6.B.35.649/2011/11. számú ítéletével a magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól jogerősen felmentett. (1. számú melléklet)

2.) Az Állami Számvevőszék által a Fővárosi Önkormányzatnál lefolytatott vizsgálatot követően, [REDACTED], az Állami Számvevőszék Osztályvezetője által tett feljelentés alapján 2010. december 17. napján a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi I. Osztályán 01000-666/2011. bü. számon büntetőeljárás indult hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmény miatt [REDACTED] és társai ellen, melynek keretében 2011. augusztus 24. napján a gyanúsított kihallgatásomra került sor. A feljelentés szerint én, mint városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettes a Főpolgármesteri Hivatal, mint megbízó képviselőként eljárva, a megbízottat jogtalan előnyben részesítő, fiktív megbízási szerződéseket kötöttem a kabinet két tagjával, [REDACTED] és V. rendű vádlottal, akiknek díjazása, a szerződés szerinti teljesítésük ellenőrzése nélkül, az igazoló dokumentáció hiányában kiállított teljesítésigazolások alapján történt.

Valójában a kabinet mindkét tagja szakmailag magas színvonalú, és kézzel fogható eredményeket felmutató munkát végzett, - amit a kabinet velük együtt dolgozó számos tagja is megerősített tanúként tett vallomásában - és annak ellentételezéseként teljes mértékben jogszerűen vették fel a díjazásukat.

Ebben az ügyben a nyomozó hatóság, elkülönítve az alapügytől, illetve egymástól is a V. rendű vádlottat, illetve a [REDACTED] érintő gyanúsításokat a 2012. június 5. napján kelt 01000/5357/2012. bü. számú, és a 2012. július 23. napján kelt 01000/6143/2012.bü.számú határozataival a büntetőeljárást, bűncselekmény hiányában nem jogerősen megszüntette. (2. számú melléklet)

Itt utalnék arra, hogy a büntetőeljárás során a főpolgármestert, a főjegyzőt, a fővárosi közmű és közszolgáltató cégek vezetőit és más munkatársait, illetve kabinetem számos tagját is meghallgatták, és az általuk elmondottak, valamint a beszerzett okirati bizonyítékok alapján jutott a nyomozó hatóság arra a meggyőződésre, hogy egyik esetben sem követtem el bűncselekményt.

Ezt a döntést a sértett Fővárosi Önkormányzat tudomásul vette, azonban a feljelentő Állami Számvevőszék a határozatokkal szemben panasszal élt, hozzáteszem, tette ezt úgy, hogy a rendkívül részletes és alapos bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokat eljárásjogi pozíciójából adódóan meg sem ismerhette.

Megjegyzem, az Állami Számvevőszék nem vizsgálta sem a korábbi főpolgármester-helyettesek, sem az akkori két másik helyettes kabinetjét, illetve az általuk kötött szerződéseket. Hozzáteszem: az Állami Számvevőszék személyemre kihegyezett vizsgálatának időszakában mind én, mind V. rendű vádlott már előzetes letartóztatásban voltunk. Arra a kérdésre pedig, hogy miért pont ezt a kabinetet, és ezeket a szerződéseket vizsgálta az Állami Számvevőszék, azt a választ adta, hogy a „vizsgálandó területek kiválasztása során a kockázatokon alapuló megközelítés érvényesült.” (forrás: Állami Számvevőszék 2012. április 13. napján kelt válaszlevele a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztály Kiemelt Ügyek Csoportja részére, 3. számú melléklet)

A velem szemben indult büntetőeljárások tényén túl számomra, azt gondolom, életem végéig feldolgozhatatlan élmény, az előzetes letartóztatásom elrendelése, valamint annak kilenc hónapig történő meghosszabbítása volt. Az ügyben fogatosított első gyanúsított kihallgatásomat, és egyúttal őrizetbe vételemet megelőzően, 2010. május 11. napján ügyvéddel együtt írásban jeleztük a nyomozó hatóságnak, vagyis a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak, hogy bármikor állok a hatóságok rendelkezésére, az állandó bejelentett lakóhelyemen tartózkodom, továbbá valamennyi elérhetőségünket is megadtuk. Ennek ellenére az új parlament megalakulását követően pár perccel 7-8 rendőr rontott be a lakásomba, ahol azonnal falhoz állítottak, és megbilincseltek, az ügyészség pedig szükségesnek látta velem szemben a legsúlyosabb kényszerintézkedés alkalmazását, azzal, hogy annak elrendelését követően indítványában, illetve arra alapozva a nyomozási bírói határozatokban több alkalommal szerepelt az a megállapítás, hogy a külföldre szökés, elrejtőzés veszélyét alátámasztó adat áll a hatóságok rendelkezésére, melyre hivatkozva azután az előzetes letartóztatásomat rendre meghosszabbították.

Határozottan kijelentem: én soha nem próbáltam elszökni, az pedig tényként megállapítható, hogy az eljárás során mindvégig a nyomozó hatóság rendelkezésére álltam, és a hatóságokkal mindenben együttműködtem.

Védőm folyamatosan, minden beadványában kérte, hogy az ügyészség a büntetőeljárasi törvény szabályai szerint tárja elének azokat a bizonyítékokat, amelyek esetemben a szökés-elrejtőzés veszélyére utalnak, illetve azt alátámasztanák, de soha, egyetlen egy esetben sem kaptunk még csak érdemi tájékoztatást sem arról, milyen bizonyítékokról van szó, és ebből fakadóan, a szóban forgó „bizonyítékokat” cáfoló érveinket sem terjeszthettük elő.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2011. június 10. napján kelt 31.Bnf.1448/2011/2. számú, a házi őrizetemet megszüntető végzésében a következőket rögzítette:

*„A másodfokú bíróság álláspontja szerint jelen ügyben Hagyó Miklós gyanúsított esetében nem állnak rendelkezésre olyan adatok, tények, amelyek alapján továbbra is tartani kellene a szökésétől, elrejtőzésétől, illetve, amelyek valószínűsítienék, hogy az eljárási cselekményeknél jelenléte csak a házi őrizet fenntartásával biztosítható..... A kényszerintézkedés megalapozottsága kapcsán korábban és jelen határozatban is történt hivatkozás egy a nyomozás során felmerült információra, mely szerint Hagyó Miklós a büntetőjogi felelősségre vonás elől külföldre kíván távozni, **azonban a Központi Nyomozó Főügyészség által a bíróság részére megküldött nyomozati anyag erre vonatkozóan adatokat nem tartalmaz, azaz nem derül ki, hogy a gyanúsított esetében mely tények igazolják a külföldre távozás szándékát.**”*

Megjegyzem, az elvileg a teljes nyomozati iratról készült másolatot tartalmazó digitális adathordozóról a hivatkozott határozatnak épp a fenti megállapítást tartalmazó második oldala hiányzik. (4. számú melléklet)

Még lényegesebb azonban, és kérdéskésként merült fel bennem: ha a Tisztelt Törvényszék részére is átadott, és a törvény szerint a rendelkezésemre bocsátottal egyező tartalmú, teljes nyomozati irat sem tartalmaz ilyen, a szökés-elrejtőzés veszélyét, vagyis a külföldre távozási szándékamat alátámasztó adatot, akkor az ügyészség vajon mire alapozta ezt az állítását kilenc hónapon keresztül?!

Mindemellett az előzetes letartóztatásom meghosszabbításának indokaként több alkalommal megjelent a tanúk befolyásolásának veszélye is.

Továbbra is fenntartom, hogy én a kapcsolatot egyetlen, akkor még csak gyanúsított, jelenleg már vádlott társammal sem kerestem, őket soha, semmiben nem befolyásoltam. Amint azt nyomozati vallomásaimban is elmondtam, III. rendű vádlottal 2009. július 20. napján, míg IV. rendű vádlottal 2009. augusztusában találkoztam utoljára. A 2010. május 17. napján az előzetes letartóztatásom elrendelését megelőzően a Budai Központi Kerületi Bíróságon tartott ülésen, a meghallgatásom során (nyomozati irat 67. kötet 43.873. oldal), az alábbiakról tájékoztattam az eljáró nyomozási bírót (szó szerint idézem):

„Néhány szót az érintett személyekkel kapcsolatban. IV. rendű vádlott kapcsán elmondanám, nem utasítottam, 2009 augusztusában beszéltem vele utoljára. III. rendű vádlottal 2009. július 20-án beszéltem, azóta nincs vele kapcsolatom. Kivétel, karácsonyi sms-t váltottunk. VIII. rendű vádlottal életemben nem találkoztam, gyermekéhez gratuláltam sms-ben, ez volt az egyetlen kapcsolat. ██████████ tavaly nyár óta nem beszéltem. VI. rendű vádlottal 2009 év vége óta nem beszéltünk. V. rendű vádlottal baráti viszonyban vagyunk, tartjuk a kapcsolatot. Azokat a neveket, akik a médiában felmerültek, azoknak az elsőprő részét nem is ismerem.”

A négy hónappal később, 2010. szeptember 14. napján IV. rendű vádlottal foganatosított szembesitésem során, IV. rendű vádlott e tényeket, a saját vonatkozásában megerősítette.

Én a jelen ügyben vádlottként, illetve tanúként meghallgatott, és a média számára gyakran azzal teljes mértékben ellentétesen nyilatkozó, rám nézve valótlanosságokat állító személyekkel szemben kizárólag egyetlen módon léptem fel: jogi úton.

Így minden olyan esetben, ha a sajtó által biztosított nagy nyilvánosság előtt a becsületesem sértő, rágalmozó kijelentések hangzottak el, feljelentést tettem az elkövetők ellen, mely eljárások részben az elkövetők jogerős felelősségre vonásával zárultak, részben még jelenleg is folyamatban vannak.

Kiemelem ezek közül az ügyek közül a IV. rendű vádlottal szemben 2010. március 10. napján aljas indokból, nagy nyilvánosság előtt, jelentős érdeksérelmet okozva, folytatólagosan elkövetett rágalmozás vétsége miatt tett feljelentésemet. Ennek alapját a IV. rendű vádlott által a Magyar Nemzet című napilapnak adott a nyomozati irat 1. kötet 279-285. oldalain található, 2010. március 6. napi lapszámban megjelent interjúban foglalt, valamint a Hír TV 2010. március 7. napi „Kontraszt” című esti műsorában (5. számú melléklet) elhangzott valótlan, a becsületesem csorbítására alkalmas állítások képezték.

Az ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. szeptember 14. napján kelt 11.B.MV.33.949/2010/6. számú, - másodfokon a Fővárosi Bíróság 20.Bf.9794/2010/2. számú végzésével jogerős - határozatával a büntetőeljárást a jelen eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

II.

A Fővárosi Önkormányzat kinevezésemet megelőzően

Kinevezésemet megelőzően a Fővárosi Önkormányzattal, illetve az annak tulajdonát képező gyűjtőnéven közcégekkel nekem soha semmilyen kapcsolatam nem volt. Nem voltam továbbá sem önkormányzati képviselő, sem külső bizottsági tag, sem a főváros bármely cégének felügyelő bizottsági vagy igazgatósági tagja. Soha semmilyen közvetlen, vagy közvetett kapcsolatam a Fővárosi Önkormányzattal, vagy annak testületeivel, bizottságaival, ügyosztályaival, cégeivel kinevezésemet megelőzően nem volt.

A választásokat követően dr. Demszky Gábor főpolgármester a velem folytatott négy szemközti megbeszélés után tájékoztatta a frakció vezetését, hogy alkalmasnak tart a főpolgármester-helyettesi poszt betöltésére, majd ezt követően fel is kért rá. Én ezek után megpróbáltam felmérni a rám váró feladat komplexitását, ezért elődeimmel, Vajda Pállal és Bakonyi Tiborral konzultáltam annak érdekében, hogy képet kapjak arról, pontosan mely területek, milyen feladatkörök tartoznak majd hozzám.

III.

A városüzemeltetési és vagyongazdálkodási Főpolgármester-helyettes

III.1. A megválasztásom

A 2006-os önkormányzati választásokon az MSZP fővárosi listájáról kerültem be a Fővárosi Önkormányzatba képviselőként.

A vádirat 4. oldalának 1. bekezdése a következőket mondja:

„Hagyó Miklós I. rendű vádlott a 2006-2010. közötti választási ciklusban országgyűlési és fővárosi önkormányzati képviselő volt, akit 2006. december hó 16. napján a Fővárosi Közgyűlés főpolgármester-helyettesé választott, amely minőségében a fővárosi tömegközlekedés felügyelete is a hatáskörébe tartozott.”

Észrevételezem, hogy a kinevezésemre nem 2006. december 16. napján, hanem december 14. napján került sor. Ezzel kapcsolatban szeretném szó szerint idézni a Fővárosi Közgyűlés 2006. december 14. napján az új városháza dísztermében megtartott ülésén meghozott 1866/2006.(XII.14.) számú Fővárosi Közgyűlési határozatot a Fővárosi Közgyűlés 2006. december 14. napi jegyzőkönyvének 30. oldaláról.

(<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionId=4698>)

„A Fővárosi Közgyűlés megbízatásának időtartamára 2006. december 14-ei kezdődő hatállyal Hagyó Miklós fővárosi képviselőt főállású főpolgármester-helyettesnek megválasztja.

Határidő: azonnal, Felelős: dr. Demszky Gábor (56 igen, 5 ellenszavazat, 4 tartózkodás)”

Megválasztásomkor a Főpolgármesteri Sajtóiroda közleményt adott ki, mely a következőket tartalmazta: *„Dr. Demszky Gábor azt kérte Hagyó Miklós főpolgármester-helyettestől, hogy minden eszközzel szerezzen érvényt a közös koalíciós programban is rögzített új városirányítási szemléletnek. Erre személye is garancia, hiszen tapasztalt, mégis fiatal és lendületes politikus... Mindenekelőtt a város átjárhatóbbá tételében, a BKV megújításában, a parkolás rendezésében, a városrehabilitációs eszközök megsokszorozásában, az európai pénzek hasznosításában szükséges nem halogatható döntések és javaslatok meghozását várja a főpolgármester újonnan megválasztott helyettesétől. **Mivel Hagyó Miklós jelenleg az egyetlen helyettes, a közeljövőben más, nem feltétlenül a végleges portfóliójához tartozó feladatokat is kap majd a hatékonyabb munkamegosztás érdekében**”*

(<http://www.hagyomiklos.hu/sajtokozlmenyek/061214fovkozgyvalasztasok.php>)

Hangsúlyozom és kiemelem, hogy a főpolgármester-helyettesé történő megválasztásomat megelőző időszakban nem vettem részt azokon a koalíciós egyeztetéseken, melyeken többek között döntés született arról is, hogy dr. Demszky Gábor Főpolgármesternek hány helyettese lesz, és a helyettesekhez mely területek fognak tartozni. Ezekben az egyeztetéseken a Magyar Szocialista Pártot Molnár Gyula fővárosi pártelnök és dr. Steiner Pál képviselték. A tárgyalások eredményeinek jóváhagyása a vonatkozó párt- és frakciószabályzatok, illetve más szabályozó dokumentumok által meghatározottak szerint történt, az ezen dokumentumokban megjelölt, a döntések meghozatalához megfelelő felhatalmazással rendelkező szervek és testületek részéről. Azt, hogy konkrétan mely területekkel kell majd foglalkoznom főpolgármester-helyetteseként, tehát tőlem teljes mértékben függetlenül, kizárólag a fentiek szerinti egyeztetési eljárásról dőlt el.

A megválasztásomat követően a főpolgármester mellett egyedüli főpolgármester-helyettes voltam, és két korábbi helyettesnek, Bakonyi Tibornak, és Vajda Pálnak a területeit vettem át, amely körülmény jelentőségét a későbbiekben részletesen is kifejtem.

Tény, hogy a Fővárosi Közgyűlés csak 2007. február 15. napján, vagyis két hónappal később választotta meg a Fővárosi Közgyűlés 117/2007.(II.15.) számon hozott határozatával Ikvai-Szabó Imre fővárosi képviselőt főállású főpolgármester-helyettesnek 36 igen, 0 ellenszavazat, 0 tartózkodás mellett. Felelősként, az én megválasztásomhoz hasonlóan, Dr. Demszky Gábor Főpolgármester került megjelölésre, amint ez a Fővárosi Közgyűlés 2007. február 15. napi rendkívüli üléséről készült jegyzőkönyv 15. oldala alapján megállapítható. (<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?cope=kozgyules&sessionid=4726>)

A harmadik helyettest Horváth Csabát szintén 2007. február 15. napján választotta meg a Fővárosi Közgyűlés a 126/2007. (II. 15.) számú határozatával 36 igen, 0 ellenszavazat, és 0 tartózkodás mellett, amint az a Fővárosi Közgyűlés 2007. február 15. napi rendkívüli üléséről készült jegyzőkönyve 20. oldala alapján megállapítható. (<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=4726>)

Mindez tehát azt jelentette, hogy míg az előző ciklusban öt főpolgármester-helyettes segítette a főpolgármester munkáját, addig mi összesen hárman láttuk el az ő korábbi feladataik mellett, az egyre bővülő újabb teendőinket is, amivel kapcsolatban ismételten hangsúlyozni kívánom, hogy 2007. február közepéig egyedül voltam főpolgármester-helyettes.

III.2. Egyéb feladataim

A főpolgármester-helyettesi tisztség ellátása mellett számos más megbízatást is elláttam. Elsőként, amint azt már korábban is említettem, a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselője voltam. A terhemre rótt bűncselekményekkel érintett időszakban az MSZP-t 186 fő, az SZDSZ-t 18 fő képviselte a parlamentben, az Országgyűlésen belül pedig 194 szavazatra volt szükség az egyszerű többség eléréséhez. Ennek köszönhetően, a párt kötelező részvételt írt elő az országgyűlés ülésein, amelyre a hétfői napokon került sor, de nagyon sokszor kedden is volt ülésnap.

Az MSZP XII. kerületi szervezetének az elnöke voltam, amely feladat a társadalmi és közéleti rendezvényeken való folyamatos részvétellel járt együtt. Emellett én voltam a Magyar Szocialista Párt Karitatív Tagozatának ügyvezető elnöke, és a fővárosi MSZP frakciónak is a tagja voltam, ami heti-kétheti rendszerességgel ülésezett.

A fentiekén kívül a főpolgármester delegáltja voltam a Közép-magyarországi Régió Fejlesztési Tanácsban, mint az uniós ügyekért és támogatásokért felelős főpolgármester-helyettes, hiszen innen is több tíz milliárdos támogatás érkezett a fővárosba.

Mindezek mellett részt vettem lakossági fórumokon, így utalnék például arra, hogy a főpolgármester helyettesi megbízatásom idején lett kidolgozva Budapest Közlekedés Rendszer-fejlesztési terve, mellyel kapcsolatban több fórum megtartására is sor került.

Főpolgármester-helyettesként a feladatomat képezte továbbá a Főpolgármesteri Hivatalba érkező nemzetközi delegációk fogadása, így csupán a japán delegációval emlékeim szerint négyszer találkoztam.

Ezen hivatali elfoglaltságaimon kívül több civil funkciót is betöltöttem, valamint végül, de nem utolsó sorban apaként is helyt kellett állnom.

III.3. A kabinet

Kabinetem tagjai, amint azt már a nyomozati vallomásaimban is elmondtam, a következő személyek voltak:

██████████: ő volt 2007. január 1. napjától 2008 tavaszáig az irodavezető, így az SZMSZ szerinti működésért, és a jogszabályok betartásáért volt felelős.

██████████: 2008 tavaszán ő váltotta ██████████t az irodavezetői pozícióban, majd egészen 2009. november 20. napjáig dolgoztunk együtt. ██████████ már évek óta a Főpolgármesteri Hivatal munkatársa, így többek között dr. Szolnoki Andrea korábbi főpolgármester-helyettes kabinetfőnöke volt. Őt dr. Tiba Zsolt ajánlotta nekem.

██████████: az irodavezető-helyettes volt, az elődömnél, Vajda Pál főpolgármester-helyettesnél irodavezetői feladatokat látott el.

██████████ titkárnői feladatokat végzett.

██████████ felelt az iratkezelésért. Ő ezt megelőzően Vajda Pál korábbi főpolgármester-helyettes irodájában dolgozott.

██████████: a kabinetben ellátandó jogi feladatokkal foglalkozott. Őt dr. Tiba Zsolt főjegyző ajánlotta, mint kiváló szakembert, korábban ugyanis a Fővárosi Önkormányzat szakügyosztályán dolgozott.

██████████: a kabinetben belül ő látta el a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyetteshez tartozó közmű és közszolgáltató cégek átalakításával, költséghatékonyra és fenntarthatóvá tételével összefüggő feladatokat. Kiválasztása alkalmával szem előtt tartottam, hogy kinevezésekor Dr. Demszky Gábor a 2007 márciusában kelt, „a városüzemeltetésért felelős főpolgármester-helyettes ütemezett feladatai 2007-2010” tárgyú a nyomozati irat 67. kötet 44.019.-44.031. oldalai között található levelében átalakítással, továbbá a hatékonyság növelésével bízott meg, valamint, hogy ██████████ korábban a Deutsche Banknál dolgozott kontrollerként. Ő egy darabig munkaviszonyban, majd később megbízási jogviszony keretében segítette a főváros munkáját.

██████████: 2008-ban, a megnövekedett feladatok miatt részben ő vette át ██████████ feladatkörét.

██████████: a közösségi- és a teljes fővárosi közlekedésszisztémával kapcsolatos koordinációs feladatokat látta el, valamint segítette a Fővárosi Önkormányzat és a Fővárosi kabinet munkáját. Őt ██████████ javaslata alapján kértem fel a pozíció betöltésére.

██████████: környezetgazdálkodási szakreferensként dolgozott. Bakonyi Tibor korábbi főpolgármester-helyettes kabinetjéből került át hozzám.

██████████: az európai uniós csatlakozással megnyíló támogatások lehívásával foglalkozott. Ezt megelőzően pedig a PRO Régió Ügynökségnél dolgozott.

A kabinet munkáját segítette továbbá V. rendű, és VI. rendű vádlottak, akiknek személyére és tevékenységére a későbbiekben szeretnék kitérni.

Hangsúlyozom, hogy a kabinetem tagjait kizárólag szakmai szempontok figyelembe vételével választottam ki, melynek során egy cél vezérelt: olyan felkészült kollégák alkossák a kabinetet, akik hatékonyan végzik majd a munkájukat. A kabinet gerincét a Bakonyi Tibor, és Vajda Pál korábbi főpolgármester-helyettesek kabinetjeiben tevékenykedett kollégák, a Fővárosi Önkormányzat korábban más osztályain dolgozó munkatársak, valamint szakértő cégektől érkező munkavállalók alkották. A kabinet a Szervezeti- és Működési Szabályzat alapján önálló egységként működött, a vezetését külön kabinet-vezető látta el.

Itt utalok arra, hogy az Állami Számvevőszék feljelentése alapján a Budapesti-Rendőrfőkapitányságon ellenem folyamatban volt büntetőeljárást ideértve 9, a kabinetben dolgozó kollégámat hallgatta meg a nyomozó hatóság, akik a szakszerű, szakmai működést, valamint azt a tényt, hogy a kabinetet a belső ellenőrzési osztály folyamatosan vizsgálta, egyaránt megerősítették. Ez a törekvésem pedig eredményre is vezetett, ugyanis a kabinetet a Fővárosi Önkormányzat belső ellenőrzési, kontroller ügyosztálya több alkalommal ellenőrizte, melynek során soha semmilyen számottevő szabálytalanságot nem észlelt, és ISO minősítést is kaptunk.

III.4. A kabinet feladatai

A Szervezeti és Működési Szabályzat szerint irodámnak, és nekem csupán előkészítő, koordinatív feladataim voltak, továbbá közreműködtünk az előterjesztések előkészítésében, melyek a Főpolgármesteri Kabinet, és a Közgyűlés elé kerültek, és együttműködést láttunk el a meghatározott ügyosztályokkal és szervekkel. A főpolgármester által kitűzött feladatok elvégzéséhez az alábbi eszköztárral rendelkeztem: tájékoztató jellegű megbeszélések, szakmai koordináció, egyeztetés.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 34. § (2) bekezdése, a 35. § (2) bekezdése, valamint a Fővárosi Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló, akkor hatályos 7/1992. (III. 26.) Fővárosi Közgyűlési rendelet 59. § (3) bekezdésében foglaltak (6. számú melléklet) alapján Budapest Főváros Főpolgármestere - a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai mellékletének Főpolgármesteri Hivatal 1. kötet 560-563. oldalán található - 512/2007. számú intézkedésével rendelkezett a főpolgármester-helyettesek közötti feladat- és munkamegosztásról.

Az intézkedés részletesen és kimerítően meghatározza és körülhatárolja azokat a feladat- és tevékenységi köröket, melyeken történő túlterjeszkedésre a később megnevezett jogi és közigazgatási kontrollok miatt nemcsak módom, de lehetőségem sem volt.

Mindez továbbá teljes összhangban állt Budapest Főváros Főpolgármestere és Főjegyzője 525/2005. számú intézkedésének - nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai melléklet Főpolgármesteri Hivatal 1. kötet 42.-196. oldalain található - azon rendelkezésével, mely szerint a főpolgármester-helyettesek közötti feladat és munkamegosztásról, a főpolgármester-helyettesek feladatairól és helyettesítésük rendjéről külön intézkedés rendelkezik.

Tekintettel arra, hogy a Budapest Főváros Főpolgármestere általam hivatkozott 512/2007. számú intézkedése a nyomozati iratok részét képezi (67. kötet 44.011-44.017), azt nem kívánom ismertetni, azonban utalok arra, miszerint annak 560. és 561. oldalán található:

- 1. pontjának b) alpontja kimondja, Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyettes látja el a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő közüzemi cégek, egyszemélyes vagy többszemélyes gazdasági társaságok gazdálkodásával kapcsolatos – így különösen az éves üzleti tervek, éves beszámolók elfogadását, közszolgáltatási szerződésben meghatározott feladatok finanszírozását és a közüzemi díjak meghatározását érintő – főpolgármesteri feladatokat;

- az intézkedés 1. pontjának c) alpontja alapján szakmai területéhez tartozik a fővárosi tulajdonban lévő közüzemi vállalatok és gazdasági társaságok gazdálkodásával kapcsolatos feladatok tekintetében a Vállalkozási és Vagyonkezelési Ügyosztály szakmai tevékenységének felügyelete.

A nyomozás során tett vallomással egyezően, tehát ismételtlen kiemelem, a fővárosi közmű és közszolgáltató cégeket megválasztását követően Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyetessel közösen felügyeltük, azzal, hogy a társaságok gazdálkodásával kapcsolatos kérdések kizárólag Ikvai-Szabó Imréhez tartoztak.

A fentiek pedig a gyakorlatban azt eredményezték, hogy a legtöbb közmű és közszolgáltató céggel kapcsolatos bizottsági és közgyűlési előterjesztést **közös aláírásunkkal** terjesztettük a döntéshozó testületek elé.

Az általam, illetve a kabinetem által ellátandó feladatokkal összefüggésben mindemellett feltétlenül meg kell említenem egy további lényeges dokumentumot, nevezetesen Dr. Demszky Gábor főpolgármester 2007 márciusában kelt, a városüzemeltetésért felelős főpolgármester- helyettes ütemezett feladatai 2007-2010 tárgyú, részemre átadott levelét, melynek releváns része a nyomozati iratok 67. kötet 44.022.-44.023. oldalán olvasható.

A levél V/2. pontja szerint kiemelt feladataimat képezte többek között:

„Az ágazat-szakmai szempontok alapján közreműködés a BKV 2007-es, az adósságállomány növekedésének megakadályozását középpontba helyező üzleti tervének előterjesztésében, Ikvai- Szabó Imre főpolgármester-helyetessel együttműködve”,

az V/3. pont szerint:

„Az ágazat-szakmai szempontok alapján közreműködés a BKV szerkezetátalakításának megkezdésében, a költséghatékony és fenntartható működés megalapozásában, Ikvai- Szabó Imre főpolgármester-helyetttel együttműködve”, illetve

az V/4. pont szerint:

„Az ágazat-szakmai szempontok alapján közreműködés a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő gazdasági társaságok szakmai-pénzügyi átvilágításában, illetve az eredményesség növelése érdekében intézkedések foganatosításában Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyetttel együttműködve.”

A Városüzemeltetési és Vagyongazdálkodási Főpolgármester-helyettesi Iroda feladatait és működésére vonatkozó rendelkezéseket a Budapest Főváros Főpolgármesteri Hivatal Szervezeti és Működési Szabályzata, Ügyrendje, valamint a mindenkor hatályos jogszabályok és tisztségviselői intézkedések állapítják meg. Mindezek alapján a Főjegyző jóváhagyásával készült el a Városüzemeltetési és Vagyongazdálkodási Főpolgármester-helyettesi Iroda 50-454/2007. számú belső működési szabályzata, amit mivel nem része a nyomozati iratnak, a Tisztelt Törvényszék számára becsatolok. (7. számú melléklet) Ismételten hangsúlyozom, hogy az Iroda, mint önálló egység működött. A kollégáim felett a munkáltatói jogokat a főjegyző gyakorolta, tehát nem én voltam a munkáltatójuk.

A szabályzat az Iroda következő feladatköreit sorolja fel:

1. a Városüzemeltetési és Vagyongazdálkodási Főpolgármester-helyettes (továbbiakban: főpolgármester-helyettes) tevékenységének támogatásával, adatgyűjtéssel és elemzéssel kapcsolatos, valamint az előkészítő és háttéranyagok kidolgozásával és kidolgoztatásával kapcsolatos feladatokat,
2. a főpolgármesteri, főpolgármester-helyettesi, a főjegyzői irodákkal, ügyosztályokkal, bizottságokkal, továbbá más önkormányzati és állami szervezetekkel való kapcsolattartást,
3. a főpolgármester-helyettes melletti titkársági teendőket,
4. a főpolgármester-helyettes napi programjának előkészítését és koordinációját,
5. a főpolgármester-helyettes mindennapi tevékenységéből adódó operatív feladatokat (önálló levelezés, ügyintézés),
6. a szükséges egyeztetéseket a főpolgármester-helyettes által benyújtott közgyűlési és bizottsági előterjesztéseknél,
7. a főpolgármester-helyetttől kapott egyedi ügyek intézését,
8. a főpolgármester-helyettes hivatali programjának, értekezletnek a megszervezését, a főpolgármester-helyettes által kezdeményezett rendezvények előkészítését,
9. a főpolgármester-helyetteshez közvetlenül érkező megkeresések továbbítását az önkormányzat megfelelő szerveihez,
10. a beérkező levelek kiszignálását, a szükséges iránymutatás megadását, az aláírásra érkező levelek aláírás előtti ellenőrzését,
11. a Fővárosi Közgyűlés (illetve bizottságai) határozatainak időben és szakszerűen történő végrehajtásával kapcsolatos feladatok összefogását a főpolgármester-helyetteshez tartozó szakmai területen.

Az Iroda továbbá közreműködik:

1. a főpolgármester-helyettesek közötti feladat- és munkamegosztásról, a főpolgármester-helyettesek feladatairól szóló főpolgármesteri intézkedésben a főpolgármester-helyettes részére meghatározott feladatok előkészítésében, ellátásában, végrehajtásában,
2. sürgős, illetve egyedi elbírálást igénylő, a Hivatal különböző szervezeti egységeinek feladatkörét átfedő, főpolgármesteri hatáskörbe tartozó, illetve vonható ügyek azonnali koordinációjában és operatív lebonyolításában,
3. a Kommunális, Közlekedési, Közmű, Környezetvédelmi, Sport, és a Lakás Ügyosztály, – a fővárosi tulajdonban lévő közüzemi vállalatok és gazdasági társaságok gazdálkodásával és a közterület-használattal kapcsolatos feladatok kivételével – a Vállalkozási és Vagyonkezelési, Vagyonnyilvántartási Ügyosztályok önkormányzati tevékenységének szakmapolitikai irányításában, továbbá Városfejlesztési, Gazdálkodási és Szociálpolitikai Főpolgármester-helyettesi Irodával közösen az Európai Uniós Ügyek Iroda tevékenységének szakmapolitikai irányításában. A stratégiai és városfejlesztési kérdéseket érintően valamennyi ágazati szakmai ügyosztály tevékenységének szakmapolitikai irányításában,
4. a Kiemelt Fejlesztések Bizottsága hatáskörébe nem tartozó európai uniós pályázati finanszírozásra (Strukturális és Kohéziós Alapra vonatkozóan) alkalmas projekt lehetőségek feltárásában, az azokhoz kapcsolódó pályázatok előkészítésében, benyújtásában,
5. a fővárost érintő európai uniós feladatok és a regionális ügyek (központi régió, agglomeráció) ellátásában, valamint a stratégiai jellegű Budapest Városfejlesztési Konceptiójával kapcsolatos feladatokban, együttműködve a Városfejlesztési, Gazdálkodási és Szociálpolitikai Főpolgármester-helyettesi Irodával,
6. a Hivatal kommunikációs stratégiájának összehangolásában, a részfeladatok kivitelezésében,
7. a költségvetési rendeletben 8200-as címeken meghatározott Vagyongazdálkodási kerettel és Környezetvédelmi Alappal, a 8429-es címen meghatározott Fővárosi Stratégiai Alappal, valamint a 9200-as címeken — a főpolgármester-helyettes érdekkörébe sorolt — bizottsági keret céltartalékokkal kapcsolatos önkormányzati feladatok ellátásában,
8. a Fővárosi Kabinet elé kerülő előterjesztések előkészítésében,
9. a Fővárosi Bizottságok elé kerülő előterjesztések előkészítésében,
10. a Fővárosi Közgyűlés elé kerülő előterjesztések előkészítésében.

Kabinetem feladatai tekintetében előírásokat tartalmaz továbbá Budapest Főváros Főpolgármesterének és Főjegyzőjének 525/2005. számú intézkedése 27. §-a, - nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai melléklet, Főpolgármesteri Hivatal 1. kötet 72. oldalán - amely szerint a Városüzemeltetési és Vagyongazdálkodási Főpolgármester-helyettesi Iroda ellátja:

1. a főpolgármester-helyettes feladatköréhez kapcsolódó társadalmi szintű szervezési és koordinatív támogatási, adatgyűjtéssel és elemzéssel kapcsolatos, valamint az előkészítő és háttéranyagok kidolgozásával és kidolgoztatásával kapcsolatos feladatokat,

2. a főpolgármesteri, főpolgármester-helyettesi, a főjegyzői irodákkal, ügyosztályokkal, bizottságokkal, továbbá más önkormányzati és állami szervezetekkel való kapcsolattartást,
3. a főpolgármester-helyettes mellett a titkársági teendőket,
4. a főpolgármester-helyettes hivatali programjának megszervezésével, a találkozások előkészítésével kapcsolatos feladatokat,
5. a főpolgármester-helyetteshez közvetlenül érkező megkeresések továbbítását az önkormányzat megfelelő szerveihez, az ezzel kapcsolatos koordinációt,
6. a beérkező levelek kiszignálását, a szükséges iránymutatás megadását, az aláírásra érkező levelek aláírás előtti ellenőrzését,
7. a Fővárosi Közgyűlés (illetve bizottságai) határozatainak időben és szakszerűen történő végrehajtásával kapcsolatos feladatok összefogását a főpolgármester-helyetteshez tartozó szakmai területen.

A Városüzemeltetési és Vagyongazdálkodási Főpolgármester-helyettesi Iroda közreműködik:

1. a főpolgármester-helyettesek közötti feladat- és munkamegosztásról, a főpolgármester-helyettesek feladatairól szóló főpolgármesteri intézkedésben a főpolgármester-helyettes részére meghatározott feladatok előkészítésében, ellátásában, végrehajtásában,
2. a sürgős, illetve egyedi elbírálást igénylő, a Hivatal különböző szervezeti egységeinek feladatkörét átfedő, főpolgármesteri hatáskörbe tartozó, illetve vonható ügyek azonnali koordinációjában és operatív lebonyolításában,
3. a Fővárosi Közgyűlés elé kerülő előterjesztések előkészítésében,
4. a Fővárosi Kabinet elé kerülő előterjesztések előkészítésében.

Bár erre korábban már utaltam, itt ismételten hangsúlyozom, hogy az így kapott feladatokat a Főpolgármesteri Hivatal szakügyosztályai készítették elő. Abban az esetben, ha a feladat valamely közműcéget is érintett, akkor a Hivatal ügyosztálya a közműcéggel együttműködve készítette el az előterjesztést. Ebben a folyamatban a Főpolgármester-helyettesi kabinet minden esetben kizárólag a koordinációt és az egyeztetést látta el, ami a gyakorlatban azt jelentette, hogy ha bizonyos időpontra el kellett készülnie egy olyan előterjesztésnek, amiért engem, mint városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettest neveztek meg felelősnek, akkor a kabinetem tagjai elkezdtek az együttműködést az illetékes ügyosztállyal, illetve közcéggel.

Az általam benyújtott előterjesztések megszövegezése azonban ténylegesen a Hivatal szakügyosztályainak a feladata volt. Az általános ügymenet tehát úgy nézett ki, hogy a szakügyosztály a kapott feladatot - melynek végrehajtásáért adott esetben városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettesként én voltam felelős - koncepcionális szinten feldolgozta, és szinte valamennyi esetben csak ezt követően juttatta el a kabinet részére, csatolva a szükséges dokumentációt.

Az előterjesztést a kabinet tehát szinte valamennyi esetben ezen előkészítő munkálatok elvégzése után vizsgálta meg, és miután a szükséges konzultációkat lefolytatta, azt a javaslatokkal együtt visszaküldte az adott szakügyosztálynak. Amennyiben a szakügyosztály elfogadta a kabinet véleményét, akkor ezek alapján elkészítette a végleges előterjesztést. Ezt a végleges előterjesztést én az eljárási rend szerint utoljára írtam alá,

vagyis, amikor már a szakügyosztály vezetőjének, a jogi ügyosztály vezetőjének, az aljegyzőnek, a kabinetem szakreferensének, a kabinet jogászának és a kabineti irodavezetőjének, vagy helyettesének az aláírása rajta szerepelt, vagyis miután ők azt mindannyian ellenőrizték, és azzal egyetértettek. Számomra e tekintetben kiemelt fontossággal bírt, hogy az előterjesztéseken minden egyes esetben szerepeljen a főjegyző, vagy az aljegyzők, vagyis a felelős jogi szakemberek ellenjegyzése. Ha olyan feladatot kaptam, amelyért rajtam kívül Ikvai-Szabó Imre is felelős volt, akkor ez az egyeztetés az ő kabinetjével is lezajlott, a legjobb tudomásom szerint hasonló körülmények között.

Az előterjesztéseket továbbá a Főpolgármesteri Kabinet számára is be kellett nyújtani, amely minden héten rendszeresen ülésezett. Ennek tagjai voltak: dr. Demszky Gábor főpolgármester, [REDACTED] kabinetvezető, dr. Tiba Zsolt főjegyző, [REDACTED] kommunikációs vezető, [REDACTED] frakcióvezető, [REDACTED] frakcióvezető. Horváth Csaba, Ikvai-Szabó Imre és én, mint főpolgármester-helyettesek. A Kabinet megtárgyalta az előterjesztést, és döntött arról, hogy a közgyűlés, vagy az annak megtárgyalására köteles bizottság és tanácsnok elé terjeszhető-e, avagy kiegészítésre szorul.

Az előzőekben bemutatott gyakorlati eljárás teljes mértékben megegyezett a hatályos jogszabályokban, és belső szabályozó normákban foglalt előírásokkal, és valamennyi közcég vezérigazgatójának kinevezése és visszahívása is ugyanazt az utat járta be.

Az általam az előzőekben előadottakat, így a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettes feladatainak sokszínűségét, az ügyosztályok abban betöltött szerepét, valamint a ténylegesen elvégzett munka minőségét jól mutatja a dr. Demszky Gábor főpolgármester által 2008. január 22. napján írt 30-160/3/2008 iktatószámú levél, melyben a 2006-os útfelújításokról készült szakértői véleményeknek a szakmai ügyosztályok bevonásával és segítségével történő összevetését kérte tőlem, és melynek a második bekezdésében a következőket rögzíti:

„Nem vitattam, és most sem kívánom vitatni eddigi szakmai munkáját. Éppen ellenkezőleg, azt eredményesnek tartom, és a fentiek mellett ez alapozta meg felkérésemet.” (ld. nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai elnevezésű melléklet Főpolgármesteri Hivatal 2. kötetében a 13-14. oldalon található, 3. számú)

A kabinet költségvetése 2007-ben 20 millió forint alatt maradt, 2008. és 2009. években pedig valamivel meghaladta a 20 millió forintot. Emlékeim szerint a kabinet ezt a részére biztosított költségkeretet egyetlen alkalommal sem merítette ki teljes egészében. Fontosnak tartom leszögezni, hogy mivel a kabinet tagjai a Fővárosi Önkormányzattal álltak munkaviszonyban, és felettük a munkáltatói jogkört dr. Tiba Zsolt főjegyző gyakorolta, az ő javadalmazásuk természetesen nem a kabinetet, hanem a Fővárosi Önkormányzatot terhelte.

Úgy emlékszem továbbá, hogy hasonló összegű költségkerete volt mindhárom főpolgármester-helyettesnek, talán Ikvai-Szabó Imréné volt valamivel magasabb.

A kabinet a biztosított keretet olyan feladatok ellátása során használta fel, melyet a Szervezeti és Működési Szabályzat vagy a főpolgármester hozzám, vagyis a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyetteshez delegált, ami azt

jelentette, hogy ebből térítettük meg a munkánk ellátásához igénybe vett, nélkülözhetetlenül szükséges külső munkatársak díjazását.

Fontosnak tartom: azt a tényt, hogy a költségkeret felhasználása teljes mértékben jogszerűen történt, az Állami Számvevőszék feljelentése alapján a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztályán lefolytatott nyomozás során beszerzett bizonyítékok is teljes mértékben alátámasztják, amelyekre tekintettel a nyomozó hatóság a büntetőeljárást bűncselekmény hiányában nem jogerősen meg is szüntette.

IV.

A Fővárosi Önkormányzat működése a kinevezésemet követően

IV.1. A Fővárosi Önkormányzat felépítése

A szervezeti kérdésekkel kezdeném, melyekkel összefüggésben elsősorban a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényre, a Fővárosi Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló - általam már hivatkozott, és becsatolt (lásd. 6. melléklet) - 7/1992. (III. 26.) Fővárosi Közgyűlési rendeletre, Budapest Főváros Önkormányzata Főpolgármesteri Hivatalának Szervezeti és Működési Szabályzatáról, Ügyrendjéről szóló, Budapest Főváros Főpolgármesterének és Főjegyzőjének 525/2005. számú - általam már szintén hivatkozott a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal melléklet Főpolgármesteri Hivatal 1. kötet 42.-196. oldalon található - intézkedésére, illetőleg a Városüzemeltetési és Vagyongazdálkodási Főpolgármester-helyettesi Iroda - általam már hivatkozott, és becsatolt (lásd 7. melléklet) Belső Működési Szabályzatára hivatkozom.

Budapest Főváros Önkormányzat Közgyűlése a helyi önkormányzatokról szóló módosított 1990. évi LXV. törvény (továbbiakban: Ötv.) 1. § (6) bekezdésének *a*) pontja és 38. §-a alapján a 7/1992. (III. 26.) számú önkormányzati rendeletével megalkotta a Fővárosi Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatát.

A 7/1992. (III. 26.) Fővárosi Közgyűlési rendelet 1. § (4) bekezdése értelmében az önkormányzati feladatokat a Közgyűlés és szervei: a Közgyűlés bizottságai, a főpolgármester, valamint a Főpolgármesteri Hivatal látja el. Az 1. § (5) bekezdés felhatalmazása alapján a Közgyűlés egyes hatásköreit rendeletében a főpolgármesterre, a bizottságaira, a fővárosi területi kisebbségi önkormányzatok testületeire, törvényben meghatározottak szerint társulására ruházhatja. E hatáskör gyakorlásához utasítást adhat, illetve e hatáskört eseti jelleggel visszavonhatja. Az átruházott hatáskör eseti jellegű visszavonásáról a Közgyűlés minősített többséggel dönt. Az átruházott hatáskör tovább nem ruházható.

Nyomatékosan kijelentem, hogy én soha, senkire, semmilyen formában nem ruháztam át a szabályzat alapján egyébként engem meg nem illető hatáskörömet. Továbbá, én soha senkit sem kértem meg, hogy helyettem és nevemben ezen tisztségemből adódóan eljárjon.

A Fővárosi Közgyűlés 16 állandó bizottsággal, és 4 albizottsággal rendelkezik

Az állandó bizottságok feladatkörét, a Közgyűlés által a bizottságokra átruházott hatáskörök jegyzékét egyébiránt a 7/1992. (III. 26.) Fővárosi Közgyűlési rendelet 5. számú melléklete tartalmazza lásd (6. melléklet).

Az állandó bizottságok közül kettőnek a szerepére szeretném még röviden felhívni a Tisztelt Törvényszék figyelmét: mégpedig a Gazdasági Bizottságra és a Városüzemeltetési Bizottságra.

A Gazdasági Bizottság elnöke: Somlyódi Csaba (MSZP), alelnökei: Dr. Székely Gábor (SZDSZ) - aki egyúttal a BKV Zrt. (továbbiakban BKV) Felügyelő Bizottságának akkori elnöke - és dr. Fónagy János (FIDESZ) voltak, a képviselő tagjai: Andó Sándor (MSZP), dr. Bagdy Gábor (KDNP), dr. Dancs Gábor (SZDSZ), Kolozs András (MSZP), Szaniszló Sándor (MSZP), Wieszt János (MSZP), Z. Halmágyi Judit (SZDSZ), nem képviselő tagjai: Csatlós Csaba (MDF), Hutiray Gyula (FIDESZ), és Molnár József (KDNP) voltak.

A Gazdasági Bizottság jelentősége abban állt, hogy a Fővárosi Közgyűlés döntése értelmében ez a testület gyakorolta a munkáltatói jogokat. Hangsúlyozom, én ennek a Bizottságnak nem voltam tagja, az ülésein egyetlen alkalommal sem vettem részt, és amint az iménti felsorolásból kiderült, a tagjait alkotó 13 főből mindösszesen 5 fő volt szocialista politikus. Ebből következően ők öten, önmagukban nem lettek volna képesek arra, hogy bármely tárgyban tartott szavazást eldöntsenek, továbbá a frakció szabályzat szerint minden személyi kérdés a frakció állásfoglalásához volt kötve, így a Gazdasági Bizottság szocialista tagjai a vezérigazgatók kinevezésével, és visszahívásával kapcsolatos döntéseik meghozatala során, csak eszerint járhattak el. Ezért nem csak valótlanság, hanem képtelenség azt állítani, hogy a vezérigazgatók kinevezésekor én egyszemélyben a „politikai befolyással” visszaélhettem volna.

A Városüzemeltetési és Környezetgazdálkodási Bizottság elnöke: Lakos Imre (SZDSZ), alelnökei: Gábor József (MSZP), és Wintermantel Zsolt (FIDESZ) voltak, a képviselő tagjai pedig: dr. Balogh Pál (MSZP), Dancs Gábor (SZDSZ), dr. Endrédi István (KDNP), Egerfai József (MSZP), Mitus Zsuzsanna (MSZP), Riz Levente (FIDESZ), Szalkai István (MSZP), nem képviselő tagjai: dr. Illés Zoltán (FIDESZ), és Porkoláb Mátyás (MDF) voltak.

A Városüzemeltetési és Környezetgazdálkodási Bizottságnak szintén nem voltam tagja, az ülésein legfeljebb egy, vagy két alkalommal vettem részt. A BKV-val kapcsolatban ez a Bizottság tárgyalt meg minden szakmai kérdést, előterjesztést, és csak a vezérigazgató kinevezésére és visszavonására vonatkozó hatáskör nem tartozott hozzá.

Ki szeretném emelni, hogy mindkét Bizottságnak tagja volt dr. Dancs Gábor, az SZDSZ közlekedési tanácsnoka, a Városüzemeltetési Bizottság elnöke pedig az a Lakos Imre volt, aki később került a közlekedési tanácsnoki pozícióba.

Lakos Imre, és dr. Dancs Gábor a Fővárosi Kabinet üléseken is részt vettek, ha a BKV-val kapcsolatos téma, kérdés volt napirenden.

A Fővárosi Közgyűlés hivatkozott rendeletének 60/A. § (1) bekezdése továbbá akként rendelkezik, hogy a bizottságok mellett a Közgyűlés tagjai sorából meghatározott önkormányzati feladatkörök felügyeletének ellátására - a feladatkör egyidejű megjelölésével - tanácsnokokat választhat.

A Fővárosi Közgyűlés ülésein én csupán egy voltam a 67-ből, továbbá sem a Gazdasági, sem a Városüzemeltetési Bizottságnak nem voltam a tagja.

Budapest Főváros Önkormányzatának Főpolgármesteri Hivatala (továbbiakban: Hivatal) Budapest Főváros Főpolgármesterének és Főjegyzőjének 525/2005. számú intézkedése 1. § (1) bekezdése alapján jogi személyiséggel rendelkező közigazgatási szerv, gazdálkodását tekintve pedig saját költségvetési előirányzata körében önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

A 3. § (1) bekezdés szerint a Hivatalt a főpolgármester, a Közgyűlés döntései szerint és saját önkormányzati jogkörében irányítja, míg a 9. § értelmében a Hivatalt a főjegyző, illetőleg az aljegyzőkről és feladataikról szóló intézkedésében meghatározott rendnek megfelelően az aljegyzők, illetőleg az általuk erre felhatalmazott köztisztviselő képviseli. A szakmai felügyeletem alá tartozó ügyosztályok munkatársai felett a főjegyző gyakorolta a munkáltatói jogokat, és a felügyeletet. A szakmai ügyosztályok irányába nekem és a kabinetnek csak és kizárólag koordinációs, konzultációs jogkörünk volt.

A Hivatal külön belső ellenőrzési rendszerrel bírt, mely a 9. §-ban foglaltakra tekintettel, magában foglalja a vezetői ellenőrzést, a szakmai, pénzügyi, gazdálkodási tevékenység munkafolyamatába épített ellenőrzést és a függetlenített belső ellenőrzést.

A **Főpolgármesteri Kabinet**ről az intézkedés 10. § (1)-(5) bekezdései akként rendelkeznek, hogy a Főpolgármesteri Kabinet a főpolgármester vezetésével rendszeresen ülést tart az időszerű önkormányzati, főpolgármesteri működéshez kapcsolódóan, az egyes feladatok meghatározására, instrukciók adására, a feladatok teljesítésének áttekintése céljából. A hetente üléselő Főpolgármesteri Kabinetben a főpolgármester hozza meg a döntéseket.

A Főpolgármesteri Kabinet tagjai: a főpolgármester, illetve a főpolgármester által meghívott egyéb személy vagy személyek. Tanácskozási joggal állandó meghívott a főjegyző. Megfigyelőként állandó meghívott:

- a) a Főpolgármesteri Iroda vezetője,
- b) a Főpolgármesteri Iroda kommunikációs igazgatója.

A fentiekén kívül a Főpolgármesteri Kabinet ülésére eseti meghívót kaphatnak a tárgyalt ügyek hivatali, illetve egyéb szakértői, valamint más érintettek.

Ehhez kapcsolódóan említettem a nyomozati vallomásomban, hogy a gyakorlatban volt egy öt fős csoport, akik heti gyakorisággal ülészttek, egyeztettek-átbeszéltek a stratégiai kérdéseket. Ez az öt fős csoport: dr. Demszky Gábor főpolgármesterből, a Főpolgármesteri Iroda vezetőjéből [REDACTED], a főjegyzőből dr. Tiba Zsoltból, Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyettesből és II. rendű vádlottból a vádirat megfogalmazása szerinti „főpolgármesteri politikai főtanácsadóból” állt. Rajtuk kívül alkalmilag talán még [REDACTED], a főpolgármester kommunikációs vezetője csatlakozott hozzájuk.

A teljesség kedvéért utalnom kell az imént hivatkozott intézkedés 11.-12. §-ára, melyek szerint a főjegyző rendszeresen ügyosztályvezetői értekezletet tart, melynek keretében áttekint egyes aktuális feladatokat, különösen a Közgyűlés napirendjén szereplő előterjesztések előkészítésének, ellenőrzésének és a határozatok végrehajtásának

érvényesülése céljából. Évenként legalább két alkalommal az iroda- és ügyosztályvezetők munkaértekezletet tartanak, amelynek keretében értékelik az elmúlt időszak tevékenységét, illetve áttekintik a várható feladatokat.

IV.2. A Közgyűlés döntéshozatali mechanizmusa

Ezzel kapcsolatban mindenekelőtt a 7/1992. (III. 26.) Fővárosi Közgyűlési rendelet - lásd 6.-os melléklet - 2. számú mellékletében foglaltakra utalok, amely szerint: „A Közgyűlés hatékony és törvényes működése érdekében szükséges megfelelő tartalmú és színvonalú, valamint előkészített előterjesztések elkészítése. A közgyűlési előterjesztések rendjére vonatkozó alapvető szabályokat a Szervezeti és Működési Szabályzat határozza meg, melynek végrehajtása érdekében a következők szerint kell eljárni:”

Ezt követően a melléklet I. pontja részletesen ismerteti a közgyűlési előterjesztések előkészítésének, elkészítésének, és benyújtásának szabályait, a közgyűlések üléseinek előkészítését, valamint a közgyűlés határozatainak végrehajtásával és nyilvántartásával kapcsolatos feladatokat.

Ennek során a I./ 2. pontjában meghatározza, hogy a Közgyűlés elé előterjesztést tehetnek:

- a) a képviselők,
- b) a főpolgármester és helyettesei,
- c) a Közgyűlés bizottságai,
- d) a főjegyző,
- e) a fővárosi területi kisebbségi önkormányzatok,
- f) legalább 12 kerületi küldött aláírása esetén a kerületi küldöttek,
- g) a Kerületi Küldöttek Kollégiumának Elnöksége. [SZMSZ 18. § (2) bekezdés]

A szakmai koordináció tekintetében az I./6. pont úgy rendelkezik, hogy az előterjesztéseket szakmai szempontból előzetesen egyeztetni kell a Főpolgármesteri Hivatallal, illetve ezt követően a bizottságokkal, tanácsnokokkal és mindazon szervekkel, amelyekkel e kötelezettséget jogszabály írja elő. Az előterjesztést olyan időben kell megküldeni, hogy a véleményezőnek legalább 8 nap álljon rendelkezésre az előterjesztéssel kapcsolatos álláspontjának kialakítására. Az egyetértés vagy az egyet nem értés tényét, illetőleg azt a körülményt, hogy a megkérdezett szerv nem tett észrevételt, az előterjesztés első oldalán - név szerint is megjelölve - fel kell tüntetni. Véleményezés esetén az előterjesztőnek csatolnia kell az eltérő vélemény lényegét, és ki kell tennie az ezzel kapcsolatos álláspontjára. Az előterjesztésnek a végső koordináció eredményeként kialakult álláspontot kell tükröznie.

Ezt követi a törvényességi koordináció szabályozása, ami szerint az előterjesztéseket - a hivatali szakmai egyeztetés után - törvényességi szempontból egyeztetni kell a főjegyzővel, aki a kézirat alapján ellenőrzi, hogy az előterjesztés megfelel-e az e szabályokban előírt követelményeknek. Ez a jogi koordinációs tevékenység elsősorban a határozati javaslatok törvényességének ellenőrzésére terjed ki, továbbá arra is, hogy a testületnek a kérdés eldöntésére van-e hatásköre, a határozati javaslat a hatályos jogszabályokkal összhangban van-e.

Rendkívül lényeges, hogy amennyiben a főjegyző azt állapítja meg, hogy az előterjesztés törvényességi szempontból, illetve e szabályokban foglalt követelményeknek nem felel meg, köteles erről az előterjesztőt és a főpolgármestert tájékoztatni.

A törvényességi koordináció kérdéskörében, amint azt nyomozati vallomásomban is elmondtam, nyomatékosítani kívánom, hogy tapasztalatom szerint dr. Tiba Zsolt főjegyző megrendíthetetlenül minden esetben a törvény és a jog talaján állt, ami akkor is igaz volt, amikor a jogszerűség érdekében a Közgyűléssel kellett szembe mennie.

Valamennyi személyi tárgyú döntés, és a BKV-val kapcsolatos előterjesztés ezt az utat járta be. Ha bárkinek ellenvéleménye lett volna, akkor azt hivatalos úton jelezhetette volna, és a fentiekre figyelemmel kizárt, hogy egyetlen ember személyes akarata kizárólagos érvényre juthatott volna ebben a folyamatban.

V.

A főpolgármester-helyettes és a közmű-közszolgáltató cégek viszonya

V.1. Általános alapvetések

Dr. Demszky Gábor főpolgármester „*A városüzemeltetésért felelős főpolgármester-helyettes ütemezett feladatai 2007-2010*” tárgyú levelében, - amely a nyomozati irat 67. kötet 44.019-44.031. oldalai között található - pontosan meghatározta azokat a feladatokat, amelyek a hatáskörömbé tartoztak, bár ez később jelentősen bővült és kiegészült a konkrét feladatok terén.

E szerint a következő ügyosztályok szakmai felügyelete tartozott a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettesi kabinethez:

1. Kommunális Ügyosztály
2. Környezetvédelmi Ügyosztály
3. Közmű Ügyosztály
4. Lakás Ügyosztály
5. Sport Ügyosztály
6. Vagyonnyilvántartási Ügyosztály
7. Vállalkozási és Vagyonkezelési Ügyosztály, a főváros tulajdonában lévő közüzemi vállalatok és gazdasági társaságok gazdálkodásával, és a közterület-használattal kapcsolatos feladatok kivételével
8. az Európai Uniók Ügyek Irodájának a szakmai felügyelete Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyetttel közösen.

A fővárosnak több, mint 20 közmű-és közszolgáltató vállalata volt, és van. Ezen cégek többségét, így a jelentős cégek mindegyikét Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyetttel közösen felügyeltük. Ezek között árbevétel szempontjából nem a BKV volt a legnagyobb.

Hangsúlyozom, hogy a közcégekkel való kapcsolattartás során mind én, mind a kabinet tagjai a Szervezeti- és Működési Szabályzatot, valamint a jogszabályokat maximálisan betartva jártunk el.

Én mindenkor a közmű, és közszolgáltató cég első számú operatív vezetőjével, vagyis a vezérigazgatóval egyeztettem, amely megbeszélésekre, konzultációkra mindig a hivatali rendnek megfelelően került sor. Az egyes közcégek alacsonyabb szintű vezetőivel - döntő részben -, csak úgy kerültem kapcsolatba, ha ők is a vezérigazgatóval tartottak. A közmű, közszolgáltató cégek vezetőivel tartott egyeztetéseken a kabinet tagjai közül az irodavezető, az irodavezető-helyettes, illetve a szakreferens, szinte mindig jelen volt.

Milyen tárgyú egyeztetés tartozott a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettesi kabinethez?

Azok a témák tartoztak hozzám, melyekre a Főpolgármester, a Főpolgármesteri Kabinet és a Fővárosi Közgyűlés felkért, illetve amelyekben a törvény erejénél fogva nekem kellett eljárnom. **Itt utalok arra, hogy a cégek életét, operatív működését érintő kérdések nem tartoztak ezek sorába, és én nem fogalmaztam meg soha ilyen irányú kérést, vagy utasítást.**

A belső Szervezeti és Működési Szabályok, valamint a Társasági törvény rendelkezései értelmében ugyanis a napi, operatív jellegű döntések meghozatala a vezérigazgatók, és az ügyvezető igazgatók feladatát képezte, amelyek felett az adott cég Igazgatósága, és Felügyelő Bizottsága rendelkezett ellenőrzési jogkörrel.

Felhívom a figyelmet arra a tényre, hogy számos fővárosi közcégnél folytak az utóbbi években vizsgálatok, illetve indultak büntetőeljárások, melyek között vannak olyanok is, ahol az eljárás már bírósági szakaszba ért. Ennek ellenére, a jelen ügyön kívül, egyetlen olyan eljárás sincs, ahol engem akárcsak tanúként is meghallgattak volna. Ennek oka pedig az, hogy én minden esetben betartottam, és betartattam a hatályos jogszabályokat és belső előírásokat, így fel sem merült, hogy bármelyik vezetőt, közvetlenül vagy közvetve utasítottam volna, továbbá senkit sem kértem meg arra sem, hogy a nevemben és helyettem bármilyen kérést, vagy utasítást fogalmazzon meg.

Azok a kérések, amelyek ténylegesen tőlem származtak, kizárólag azon feladatokra vonatkoztak, melyek felelőseként én kerültem megjelölésre, vagyis a Bizottságok, a Főpolgármesteri Kabinet, vagy a Fővárosi Közgyűlés elé kerülő beszámolókkal, vagy előterjesztésekkel, és azok időpontjával, céljával, vagy az adott feladattal voltak kapcsolatosak.

Ismételten hangsúlyozom, hogy az operatív irányításba soha nem szólhattam, nem szóltam bele, ami nem volt másképpen a jelen eljárásban érintett BKV-nál sem.

A Fővárosi Önkormányzat tulajdonát képező gazdasági társaságok felett a tulajdonosi jogokat a Fővárosi Közgyűlés, majd a Közgyűlés 2006. decemberi döntését követően a Gazdasági Bizottság gyakorolta.

A Szervezeti- és Működési Szabályzat pontosan szabályozta, mely cégekkel kapcsolatos kérdés tartozik a Bizottságok, és melyik a Fővárosi Közgyűlés elé, de nem volt különbség abban, hogy az előírt szakmai utat mind a két esetben végig kellett járni. A szakmai anyagokat mindig az ügyosztályokkal kezdték el egyeztetni, mely 2-3 hónapot, sőt akár fél évet is igénybe vehetett. A folyamatba közben bekapcsolódtak az egyes témák szakreferensei is, akikhez a kabinetben belül egy-egy nagyobb terület tartozott, így például a

BKV-val kapcsolatos szakmai kérdések [REDACTED] szakreferenshez, a BKV gazdálkodásának racionalizálásával kapcsolatos kérdések [REDACTED] szakreferenshez tartoztak.

V.2. Az egyes közcégek

Itt szeretnék néhány mondatban beszámolni a főpolgármester-helyettesi tevékenységem idején a jelentősebb közcégeknél lebonyolódott legfontosabb projektekről:

Nézzük először a **Fővárosi Gázműveket**, melynek árbevétele többszörösen meghaladta a BKV árbevételét. A társaság 51%-os tulajdoni hányada volt a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában.

A **Fővárosi Vízművek** 74%-ban állt a főváros tulajdonában. A társaság több, mint 900.000 lakást, valamint számtalan közüzemet lát el vízzel, aminek köszönhetően ennél a közcégnél is nagyon sok konzultáció, egyeztetés folyt. Ennek eredményeként a 2007-es egyeztetéseknek köszönhetően, például 2008-ban a menedzsment díj egy részét, közel 1 milliárd forintot fizettek be a főváros költségvetésébe.

A **Csatornázási Művek** 74%-ban állt a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában. A Főpolgármester fentebb már hivatkozott 2007. március levelének III. pontja több olyan feladatot határozott meg, melyek a Csatornázási Művekhez kapcsolódtak (a nyomozati irat 67. kötet 44.027. oldalán):

1. A Csepeli Központi Szennyvíztisztító építésének befejezése. Itt utalnék arra, hogy ez volt Közép-Kelet Európa legnagyobb folyamatban lévő környezetvédelmi beruházása, amely 120 milliárd Ft feletti beruházási értékkel bíró projekt felügyeletét róta rám.
2. A Dél-Budai Regionális Szennyvíztisztító telep és kapcsolódó létesítményei előkészítésének befejezése, építésének megkezdése és befejezése.
3. Budapest teljes körű csatornázása befejező szakaszának előkészítése, kivitelezésének megkezdése és befejezése, amely projekt például a főváros 23 kerületéből 19-et, azaz összesen 250 kilométer csatorna hálózatot érintett, és amely érintett kerületekkel részletes egyeztetést kellett lefolytatni.

A levélben nem került felsorolásra, de ekkor folyt továbbá az Észak-Pesti Szennyvíztisztító felújítása és átalakítása.

A 240 ezer budapesti lakást fűtéssel és melegvízzel ellátó **Főtáv Zrt.**-vel kapcsolatos szakmai koordináció felügyelete is a kabinethez tartozott.

Itt utalnék arra, hogy ez a gazdasági társaság rendkívül nehéz helyzetben volt, amikor a Fővárosi Önkormányzathoz kerültem. Ennek oka, hogy a támogatási rendszer átalakítása folytán drasztikusan megnőttek a szolgáltatási díjak, aminek hatására sokan le akartak válni a rendszerről, de ez a főváros számára egyúttal ökológiai katasztrófát jelentett volna. Az áldatlan helyzet rendezése érdekében ezért egyrészt költségmegtakarítási programba kezdtünk, melynek hatására 3-5 milliárd forintot sikerült lefaragnunk a működési költségekből, másrészt a Kormánnyal történő egyeztetésnek köszönhetően elértük, hogy program készült a lakások fogyasztásának szabályozhatóvá és mérhetővé tételére. Ez utóbbi

különösen azért fontos, mert közel 180 ezer olyan lakás volt a fővárosban, amelyben a távhő nem szabályozható, illetve mérhető. Emellett pedig folyamatosan futottak a panel szigetelési programok, így versenyképesé tudtuk tenni a távhő szolgáltatást az egyedi fűtéssel szemben.

A **Fővárosi Közterület-fenntartó Zrt.**-nél ebben az időben olyan program volt folyamatban, melynek célja a fővárosi szelektív hulladékgyűjtő szigetek számának 600-ról 1.100-ra növelése volt, illetve ezzel párhuzamosan zajlott a Pusztazámori Regionális Hulladékkezelő Központ kiépítése 2. ütemének előkészítése.

Itt is elindultak további költségcsökkentési célú átalakítási folyamatok, melyek hatására a 30 milliárd forintos működési költségből közel 2 milliárd forintot tudtunk megtakarítani.

Az FKF Zrt. kezelésében álltak továbbá a fővárosi aluljárók is, melyek közül a kinevezésem ideje alatt a 17 legforgalmasabb aluljárót bekameráztattuk, és ezzel egyidejűleg elindult egy felújítási, és kiemelt takarítási program is, valamennyi fővárosi aluljáróban.

Ki szeretném emelni továbbá a **Budapest Főváros Vagyonkezelő Központ Zrt.-t**, amelynek szerepe azért fontos, mert a megbízatásom idején közel 50 kisebb-nagyobb uniós pályázat volt folyamatban. Az uniós pályázatokon minden 1 forint fővárosi forrás mellé nagyjából 3 forint uniós forrást lehetett megszerezni, ezért fontos volt, hogy az erre alkalmas vagyontárgyakat mobilizálni tudjuk. Az értékesítések folytán közel 40 milliárd bevételre tett szert a főváros, aminek során például a tőzsdei részvény-csomagunkat - mely most a felét sem érné - történelmi csúcson közelében, 14 milliárd forintért tudtuk értékesíteni.

Mindemellett közfeladatom ellátásának ideje alatt a **közúti közlekedés fejlesztésével összefüggésben** is jelentős projektek zajlottak, melyek felsorolásszerűen a következők voltak:

1. Helyzetjelentés elkészítése az MO-ás körgyűrű építéséről, valamint intézkedési terv kidolgozása az építés felgyorsításában vállalható, illetve vállalandó önkormányzati/hivatali feladatokról, (Megjegyezni kívánom, hogy mind a Megyeri-híd, mind az MO-ás körgyűrű érintett szakaszai átadásra kerültek.)
2. Finanszírozási terv, intézkedési terv és költségvetés elkészítése az Aquincumi-híd építésének 2010-ben történő megkezdésére,
3. Helyzetjelentés elkészítése a Szabadság-híd felújításának előkészületi munkáiról, a megvalósítás ellenőrzése, a 4-es Metró beruházással való összehangolása,
4. Intézkedési terv, költségterv és finanszírozási terv elkészítése a Margit-híd felújításának 2008. nyarától történő megkezdése érdekében, szinergiában az M0-híd építésével.
5. A Margit-híd felújításával kapcsolatos munkálatok ellenőrzése.

Hozzáteszem, ebben az időszakban – amint ez a főpolgármester 2007. márciusi leveléből is kiderül - valamennyi közcégnél jelentős átalakítások, beruházások zajlottak, és én ezek közül a legfontosabbaknak is csak egy részét emeltem most ki.

Leszögezem, hogy feladataim elvégzése során mindvégig a fővárosi lakosok érdekében, a szabályokat betartva jártam el, és soha nem terjeszkedtem túl a hatáskörömön, így az egyes közcégek operatív vezetésébe, és irányításába sem szóltam bele.

VI.

A BKV Zrt.

VI.1. A BKV sajátosságai

A BKV Zrt. (BKV) nem csak egy a fővárosban működő 20 közcég közül, hanem ha fogalmazhatunk így, akkor a legkiemeltebb pozícióban lévő gazdasági társaság az összes közszolgáltató közül.

Ennek okai a következők:

- a BKV-nak kb. 13.000 munkavállalója van, ami azt jelenti, hogy a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő közcégeknél dolgozó összesen 25.000 munkavállalónak nagyjából a fele a BKV alkalmazásában áll,

- a BKV mint a közösségi közlekedésért felelős gazdasági társaság a fővárosi lakosok mindennapi életében rendkívül fontos szerepet tölt be, amit az is jól mutat, hogy naponta 1 millióan veszik igénybe a szolgáltatásait,

- a többi közszolgáltató céggel szemben a BKV-nak volt a legnagyobb az adósságállománya, ami kinevezésemkor meghaladta a 70 milliárd forintot. Ennek összege azért bírt nagy jelentőséggel, mert a Fővárosi Önkormányzat tulajdonát képező gazdasági társaság adósságaként a főváros gazdasági mutatóiban is megjelent, így minden egyes, a gazdálkodásról készített jelentés, kimutatás is tartalmazta, és mivel ilyen módon befolyásolta a főváros hitelképességét, óriási kockázatot jelentett. Épp ez a tény, vagyis, hogy a BKV pénzügyi helyzete kihat a fővárosra, eredményezte azt, hogy dr. Demszky Gábor főpolgármester „a városüzemeltetésért felelős főpolgármester-helyettes ütemezett feladatai 2007-2010.” tárgyú levelében, (a nyomozati irat 67. kötet 44.029. oldalán, az általam korábban már hivatkozott V. pont 2. és 3. alpontjai) a BKV adósságállomány növekedésének megakadályozását, és a költséghatékony és fenntartható működés megalapozását, mint alapvető feladatokat deklarálta azzal, hogy azokat a Fővárosi Önkormányzat tulajdonát képező közcégek gazdálkodásával kapcsolatos feladatokat ellátó Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyetttel együttműködve valósítsuk meg,

- a BKV-nál volt és van jelenleg is folyamatban a főváros rendszerváltás óta legjelentősebb és legnagyobb beruházása: a 4-es metró kiépítése, aminek I. és II. üteme az 510 milliárd forintos ráfordítási igényt is meghaladja,

- a BKV-nál számos más, az EU által is támogatható, nagy költségvetésű beruházás van párhuzamosan folyamatban,

- a BKV-nál folyt le a kinevezésemet követően, 2007-ben a legnagyobb volumenű, költségcsökkentő szerkezetátalakítás, illetve reorganizáció, aminek eredményeként jól látható, hogy a mérleg szerinti eredményben kimutatott veszteség 2008-ra 11,5 milliárd forinttal csökkent,

- a BKV volt továbbá a felsoroltaknak, így különösen a 4-es metrónak köszönhetően az a közszolgáltató cég, amellyel kapcsolatban a Fővárosi Közgyűlés üléseire a legtöbb előterjesztés, tájékoztató anyag, és beszámoló érkezett.

VI.2. A BKV szervezeti felépítése

A BKV és Fővárosi Közgyűlés egymáshoz való viszonyáról a nyomozás során tett vallomásaimban foglaltakat kiegészítve, az előzőekben megnevezett jogszabályokon és belső normákon felül a BKV 2007-ben, valamint 2008-ban hatályos Alapító Okiratában, az Igazgatóságának ügyrendjében és Szervezeti és Működési Szabályzatában foglalt előírásokra kívánok röviden kitérni, különös figyelemmel arra is, hogy ezen dokumentumok a nyomozati irat részét képezik, így áttanulmányozásukra az iratismertetést követően lehetőségem volt.

Az Alapító Okirat 5.1. pontja értelmében, a **Társaság Alapítója és részvényese: Budapest Főváros Önkormányzata.**

Összhangban a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvényben (továbbiakban: Gt.) foglaltakkal, az Alapító Okirat 9.1. pontja szerint a **Közgyűlés** a társaság legfőbb szerve, amely a részvényesek összességéből áll.

Ameddig a részvények egy személy tulajdonában vannak, a részvényes Közgyűlés tartása nélkül dönt minden kérdésben, amely a Gt., illetve az Alapító Okirat szerint a Közgyűlés/Alapító kizárólagos hatáskörébe tartozik.

Az Alapító Okirat 9.3. pontja kimondja: az **Alapító** kizárólagos hatáskörébe tartozik a Gt. 37. §-ában foglaltak kivételével az Igazgatóság tagjainak, a Felügyelő Bizottság tagjainak, és a könyvvizsgálónak a megválasztása, visszahívása, díjazásának megállapítása.

A 10.1. pont alapján az **Igazgatóság** a részvénytársaság ügyvezető szerve, amely testületként jár el, hatáskörét igazgatósági üléseken gyakorolja. Ehhez kapcsolódó előírásokat tartalmaz az Igazgatóság ügyrendje is, nevezetesen, hogy az Igazgatóság tagjait az Alapító választja meg (jelöli ki), illetőleg hogy az igazgatósági tagság többek között visszahívással szűnik meg.

A fentieket támasztja alá a BKV Szervezeti és Működési Szabályzata is, melynek előírásai közül a következőket tartom rendkívül fontosnak:

Az Igazgatóság a Közgyűlés/Alapító által megválasztott 8-11 tagból áll. **Az igazgatóság tagját az e tisztségéhez tartozó tevékenysége körében munkáltatója nem utasíthatja.**

Bármely igazgatósági tag, vagy a Felügyelő Bizottság, írásban, az ok és cél egyidejű megjelölése mellett kérheti az Igazgatóság összehívását.

Az Igazgatóság tagjai a Társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal, és – ha törvény kivételt nem tesz – a Társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A jogszabályok, az Alapító Okirat, az Alapító által hozott határozatok, illetve ügyvezetési kötelezettségeik felróható megszegésével a

társaságnak okozott kárért a polgári jog általános szabályai szerint felelnek a Társasággal szemben.

Az Igazgatóság tagjai főpolgármester-helyettesi kinevezésemet követően a következő személyek voltak: III. rendű vádlott vezérigazgató, Berki Endre (SZDSZ), dr. Beleznay Zsolt (SZDSZ), Derzsi András (MSZP), Forró Zoltán (SZDSZ), Kardos Péter (MSZP), dr. Király György (MSZP), Pál László (MSZP), Tóthfalusi György Pál (SZDSZ), Rozsi Éva Judit (Kormány delegáltja), dr. Voszka Éva (Kormány delegáltja).

Engedjék meg, hogy valamennyi Igazgatósági taghoz fűződő viszonyomról mondjak pár szót:

- a Kormány által delegált két személyt nem ismerem,
- Berki Endrét, és dr. Beleznai Zsoltot talán csak látásból ismerem,
- Pál Lászlóval, Derzsi Andrással és dr. Király Györggyel köszönő viszonyban voltam.
- Forró Zoltánnal csupán köszönő viszonyban voltam, ő volt ugyanis a főpolgármester korábbi kabinetfőnöke,
- Tóthfalusi György Pállal minimális volt a kapcsolat, általában Fővárosi Kabinet-üléseken találkoztunk, valamint levélben fordultam hozzá, ha valamilyen, a BKV-val kapcsolatos szakmai kérdés azt szükségessé tette,
- Kardos Pétert onnan ismerem, hogy dr. Steiner Pál MSZP frakcióvezető kérésére a frakció gazdasági munkáját segítette.

Összességében tehát elmondható, hogy az Igazgatóság tagjaival sem üzleti, sem baráti, sem bármilyen egyéb viszonyban nem álltam, a többségüket nem is ismertem személyesen, akit igen, azzal is csak legfeljebb, ha köszönő viszonyban voltam.

A Társaság vezérigazgatóját a Szervezeti- és Működési Szabályzat szerint az Alapító nevezi ki. A vezérigazgató a Társasággal munkaviszonyban álló alkalmazott, aki egyben az igazgatóságnak is tagja. A vezérigazgatóval szemben a munkáltatói jogokat az Alapító hatáskörébe utaltak kivételével az Igazgatóság gyakorolja.

A vezérigazgató irányítja a Társaság munkaszervezetét, feladatait a Gt. szabályai, az Alapító Okirat, a Szervezeti és Működési Szabályzat, valamint az Igazgatóság határozatainak megfelelően látja el. A vezérigazgató egyben a munkaszervezet irányítójaként gyakorolja a munkáltatói jogokat a társaság munkavállalói felett.

A vezérigazgatók kinevezése kapcsán általában utalni szeretnék arra, hogy a kinevezésre vonatkozó előterjesztések ugyanazt a hivatali utat járták be, mint minden más előterjesztés:

A Fővárosi Közgyűlésben a tagok aránya rendkívül szoros, 33-34 volt a kormánypárt javára, ami többek között azt eredményezte, hogy 2006 végén olyan megállapodás született, hogy a fővárosi közcégek vezetőiről, igazgatótanácsai és felügyelő bizottsági tagjairól minden esetben külön egyeztetés lesz, illetve a munkáltatói jogok, így a kinevezés és a visszahívás joga a Gazdasági Bizottsághoz került. Ezt a határozati javaslatot Ikvai-Szabó Imre és dr. Steiner Pál képviselők terjesztették a Fővárosi Közgyűlés elé.

Itt ismét arra hívom fel a figyelmet, hogy a Gazdasági Bizottság 13 tagja közül csak 5 fő volt szocialista politikus, ők pedig a személyi kérdésekben kizárólag a frakció döntését követően voltak jogosultak határozni.

Az egyeztetéseknek volt köszönhető, hogy a Fővárosi Önkormányzat tulajdonát képező közcégek vezetői 2007. június-júliusában kerültek kinevezésre. Az egyeztetéseken szinte minden esetben Ikvai-Szabó Imre, dr. Steiner Pál, II. rendű vádlott és én vettünk részt. Ez az egyeztetés a későbbiek során is fennmaradt, annyi változott csupán, hogy gyakran kiegészültünk Horváth Csabával és [REDACTED] is. A cégek vezetői, a felügyelő bizottsági és az igazgatótanácsi tagok vonatkozásában az egyeztetés nem konkrét jelöltek személyére szólt, hanem tulajdonképpen a kvótát osztottuk el, hogy melyik koalíciós párt, melyik tisztségre tartja fenn magának a jelölés jogát. Emlékezetem szerint például az SZDSZ ragaszkodott az FKF Zrt. vezetőjének és a Budapesti Gyógyfürdő Zrt. vezetőjének az ajánlási jogához.

Mindez tehát azt jelentette, hogy a fővárosban egyik közcég vezetőjét sem lehetett úgy kinevezni, vagy leváltani, hogy arra a főpolgármester rá ne bólintson.

Jogosan merülhet fel az a kérdés, hogy ha a többi közmű- és közszolgáltató cégnél az új felügyelő bizottsági, igazgatósági tagok, és a cégvezetők kinevezésére 2007 nyarán került sor, akkor a BKV vezetőjét miért kellett már 2006 végén kinevezni.

Ennek két oka volt:

- Egyrészt a sajtóból mindenki számára megismerhető tény volt, hogy [REDACTED]nak, a BKV korábbi vezérigazgatójának és dr. Demszky Gábornak a viszonya helyrehozhatatlanul megromlott. Ez a tény sürgette elsősorban a vezetőváltást. [REDACTED]dal szemben az új jelölt III. rendű vádlott pedig a legszélesebb körű bizalmat és támogatást élvezte mind a kormánypártok, mind az ellenzéki pártok részéről.

- Másrészt a BKV konszolidációját követően 2006. év végére az adósság-állomány újra 70 milliárd forint közelébe került. Az adósság állomány mértéke azért fontos kérdés, mert mint arra már utaltam, az teljes egészében beleszámított a Főváros pénzügyi megítélésébe. Ez a helyzet gyors és hatékony fellépést kívánt, és az alapvető elgondolás az volt, hogy már a teljes gazdálkodási évet az új vezérigazgató kezdje. Erre figyelemmel dr. Demszky Gábor főpolgármester 2007. év elején 100 napot biztosított III. rendű vádlottnak arra, hogy elkészítse új, hosszútávú stratégiáját.

Azt pedig, hogy a kinevezéssel kapcsolatos előterjesztés megjárta a hivatali előírások szerinti előterjesztési rendet, mi sem igazolja jobban, minthogy a Főpolgármesteri Kabinet üléseiről készült emlékeztetők között több olyan is található, ahol ez a téma került megtárgyalásra.

Így utalnék a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai elnevezésű melléklet Főpolgármesteri Hivatal 616. és 619. oldalán található a Főpolgármesteri Kabinet ülésekről készült 2008. március 31. napi, a „*BKV vezérigazgatói posztjával kapcsolatos személyi kérdések*”, és a 2008. május 14. napi „*Pályázat a BKV vezérigazgatói munkakörének*

betöltésére” tárgyú előterjesztések kapcsán készült emlékeztetőkre és az ott meghozott döntésekre.

Az említett emlékeztetőkből jól látható, hogy **előterjesztőként Ikvai-Szabó Imrével együttesen** vagyunk feltüntetve, és az ülésen meghívottként az illetékes Közlekedési Ügyosztály vezetője Kerényi László Sándor, a közösségi közlekedési tanácsnok dr. Dancs Gábor, a Gazdasági Bizottság, mint a döntés meghozatalára jogosult szerv elnöke Somlyódi Csaba, valamint a 2008. május 14. napi ülésen a Városüzemeltetési és Környezetgazdálkodási Bizottság elnöke Lakos Imre is részt vett.

A 2008. március 31-ei ülésen meghozott 145/2008. döntés értelmében III. rendű vádlott jogviszonyának rendezése tárgyában egy jogi szakvéleményt kellett készíteni, amely bemutatja a Fővárosi Önkormányzat számára milyen módon rendezhető a kérdés a legkedvezőbb, jogszerű módon. Ennek felelőseként dr. Tiba Zsolt főjegyző került feltüntetésre.

Ezen kívül a Főpolgármesteri Kabinet a 2008. március 31-ei ülésen meghozott 146./2008 számú döntésében elrendelte, hogy - III. rendű vádlott távozására tekintettel - a BKV új vezérigazgatójának megválasztásáig a vezérigazgatói feladatok ellátása és a vezérigazgató helyettesítése tárgyban készüljön a Gazdasági Bizottság részére előterjesztés, melynek felelőseként engem szintén **Ikvai-Szabó Imrével együtt** jelölt meg, azzal, hogy a munkában rajtunk kívül közreműködőként vesz részt Haszonicsné dr. Ádám Mária aljegyző is.

Mindemellett a Kabinet a 2008. május 14. napján meghozott 196/2008 számú döntésében a BKV vezérigazgatói munkakörének betöltésére kiírandó pályázattal kapcsolatos feladatok ellátásának felelőseként is **Ikvai-Szabó Imrével együtt** szerepeltem, és az is rögzítésre került, hogy *„a kiválasztást megelőzően a főpolgármester a pályázók két fordulós meghallgatását javasolja: első ízben az illetékes főpolgármester-helyettesek, másodszor pedig a főpolgármester személyesen tárgyalna a jelöltekkel.”*

Külön kiemelem azt is, hogy a vezérigazgató-helyettesek, illetve alacsonyabb szintű vezetők kinevezése a mindenkori vezérigazgató hatáskörébe tartozott, így III. rendű vádlott, mint a BKV vezérigazgatója a munkáltatói és egyúttal döntési jogait gyakorolva, nevezte ki IV. rendű vádlottat, VIII. rendű vádlottat, [REDACTED] et, [REDACTED] ot, [REDACTED] et vagy [REDACTED] t. Én ezeket az embereket korábban nem ismertem, velük rokon, baráti, üzleti kapcsolatban nem álltam, őket III. rendű vádlott mutatta be nekem. III. rendű vádlott tehát teljesen önállóan dönthetett arról, hogy kivel szeretne együtt dolgozni, és ez IV. rendű vádlott megbízott vezérigazgató esetében is ugyanígy történt, én legalábbis így emlékszem.

IV. rendű vádlotról szólva szeretném tehát ismételt hangsúlyozni, hogy felette a Fővárosi Önkormányzat vagy annak bármely bizottsága nem rendelkezett munkáltatói jogkörrel, az ő munkáltatója, vezérigazgatói megbízásáig III. rendű vádlott volt. Megbízott vezérigazgatósága idején a munkáltatói jogokat a BKV Igazgatósága gyakorolta IV. rendű felett, [REDACTED] vezérigazgatói kinevezését követően pedig IV. rendű vádlott munkáltatója értelemszerűen [REDACTED] lett. Határozatlan kijelentem tehát, hogy nekem IV. rendű vádlott felett nem volt semmilyen munkáltatói jogköröm.

IV. rendű vádlott a nyomozati irat 68. kötetben található szembesítésünkről készült jegyzőkönyv 14. oldalán kiemelt két személyt [REDACTED], és [REDACTED] vezérigazgató-helyetteseket, azt állítva, hogy az ő kinevezésünkben nekem is szerepem volt.

Valójában, ahogy az imént előadtam, a BKV mindenkor Szervezeti és Működési Szabályzata szerint a BKV munkavállalói felett a vezérigazgató gyakorolja a munkáltatói jogokat, így az imént említett két személyt IV. rendű vádlott akkori megbízott-vezérigazgató teljesen önállóan választotta ki, és nevezte ki vezérigazgató-helyettesnek. **Hangsúlyozom, én velük előtte kapcsolatban nem álltam, őket nem ismertem, és a kinevezésük kapcsán történt bemutatásukat kivéve, velük, soha, semmikor közvetlenül nem egyeztettem.**

Határozottan kijelentem tehát, hogy IV. rendű vádlott hamis látszatot kívánt kelteni azzal, amikor azt állította, hogy nekem az ő kinevezésükre bármiféle ráhatásom volt, továbbá ismételten, nyomatékosan hangsúlyozni kívánom, hogy mind III. rendű vádlott, mind IV. rendű vádlott a BKV Szervezeti- és Működési szabályzatának megfelelően, teljesen önállóan, és befolyás nélkül választhatták meg saját munkatársaikat.

Végezetül röviden kitérek a **Felügyelő Bizottságra** is. A Felügyelő Bizottság összetételéről a Szervezeti- és Működési Szabályzat 6.1.2-es pontja rendelkezik (nyomozati irat 14. kötet 9.127. oldal). Eszerint a Felügyelő Bizottság tagjainak 2/3-át az Alapító választja, míg 1/3 részét az Üzemi Tanács jelöli a munkavállalók közül. A tagok a következők voltak: Andó Sándor, dr. Balogh Pál, Nemes Gábor, dr. Dancs Gábor János, Schumacher Ferenc, Kerekes Pál, Szabó István, Vitézy Dávid, dr. Székely Gábor.

A kilenc tagból csupán két fő volt szocialista politikus: dr. Balogh Pál és Andó Sándor, míg dr. Dancs Gábor János és dr. Székely Gábor az SZDSZ, Kerekes Pál az MDF, Vitézy Dávid pedig a Fidesz delegáltja volt, és utóbbi egyben a VEKE elnöke. Három fő volt továbbá az üzemi tanács képviselője.

Felhívom a figyelmet arra, hogy az üzemi tanácsi tagok és a két ellenzéki delegált többséget tudott képezni a négy „kormánypárti” delegálttal szemben.

A Felügyelő Bizottság a Szervezeti- és Működési Szabályzat 6.3.1. pontja szerint (nyomozati irat 14. kötet 9.131. oldal) köteles a részvénytársaság ügyvezetését, üzletpolitikai döntéseit folyamatosan figyelemmel kísérni, vizsgálni, ellenőrizni. Ha a Felügyelő Bizottság megítélése szerint az ügyvezetés tevékenysége jogszabályba, Alapító Okiratba, illetve Alapító határozatba ütközik, vagy egyébként sérti a Társaság, az Alapító érdekeit, köteles az Alapítót értesíteni és Alapítói döntést kérni.

A 6.3.10-es pont (nyomozati irat 14. kötet 9.133. oldal) továbbá rögzíti, hogy a Felügyelő Bizottság köteles a Városüzemeltetési Bizottság részére negyedévenként, a Tulajdonosi Bizottság részére félévenként az ügyvezetésről, a társaság vagyoni helyzetéről és az üzletpolitikai feladatok teljesítéséről szóló igazgatósági jelentést és a jelentéssel kapcsolatos határozatokat megküldeni.

Hiányolom, hogy a szóban forgó jelentéseket nem csatolták.

Miért is fontosak ezek a szervek?

A BKV-nál az üzleti terv elkészítése a menedzsment feladata volt. Ezt követően az üzleti terveket mind az Igazgatóság, mind a Felügyelő Bizottság megtárgyalta, és csak ezután kerülhettek a főváros illetékes bizottságai elé.

Az üzleti tervben meghatározott költségek felhasználását a BKV Szervezeti- és Működési Szabályzata szabályozta, melynek kialakítása szintén az Igazgatósághoz, és a Felügyelő Bizottsághoz tartozott.

Mindez tehát az jelenti, hogy a BKV gazdálkodásával kapcsolatos döntések minden esetben öt szervezet jártak meg: a Menedzsmentet, az Igazgatóságot, a Felügyelő Bizottságot, az illetékes szakügyszályt, valamint a Városüzemeltetési és a Gazdasági Bizottságot.

Ismételten hangsúlyozom továbbá azt a tény, hogy a főpolgármester 2007. márciusi, - általam többször hivatkozott, a nyomozati irat 67. kötet 44.019-44.031 oldalai között található - a feladataimat meghatározó levele értelmében, a Fővárosi Önkormányzat tulajdonát képező közcégek gazdálkodásával kapcsolatos kérdések nem hozzám, hanem Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyettes úrhoz tartoztak.

Felmerülhet a Tisztelt Törvényszékben a kérdés, hogy akkor az én aláírásom miért szerepel az üzleti tervvel kapcsolatos előterjesztéseken?

Erre a válasz a következő: dr. Demszky Gábor főpolgármester az említett levelének a nyomozati irat 67. kötet 44.029. oldalán található V. pontjában úgy rendelkezett, hogy a BKV 2007-es, az adósságállomány növekedésének megakadályozását középpontba helyező üzleti terve előterjesztésében Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyettesel együttműködve kell eljárnom. Hozzáteszem, az aláírásokra minden esetben az aláírási protokoll szerint került sor, melyet a hivatal szabályozott.

VI.3. A BKV gazdasági helyzete

A vádiratnak BKV gazdasági helyzetével kapcsolatos megállapításaira a vádiratban foglaltakra a következő észrevételeket kívánom tenni:

A Magyar Kormány 2003-ban döntött a BKV állami normatív támogatásának visszaállításáról.

Ennek azért van jelentősége, mert a legtöbb európai országban az állam, a régió vagy tartomány és a nagyváros közösen finanszírozzák a közösségi közlekedés veszteségét, azaz az utasok által ki nem fizetett költségeket, Magyarországon azonban az állam a rendszerváltás után fokozatosan kivonult a tömegközlekedés finanszírozásából, aminek eredményeként 1997 után a támogatás összege nullára csökkent.

2002 után az állam visszatért a finanszírozásba, de a normatív támogatás összege három éven keresztül érdemben nem változott. Továbbá míg 2006-ban még a BKV üzemi kiadásainak 30%-át fedezte az állami normatív hozzájárulás, 2008-ban a változatlan összeg már csak az üzemi kiadás 25%-ára volt elég.

A 2007-ben, vagyis a főpolgármester-helyettesi kinevezésemet követően bevezetett szerkezetátalakítási intézkedések jelentős megtakarítást hoztak a BKV-nak, azzal együtt, hogy természetesen a korábban felhalmozott óriási finanszírozási hiányt nem tudták teljes egészében pótolni. A fokozott ellenőrzés és a pótdíjbehajtás jelenősen növelte a bevételeket, a működés hatékonyságát javító projektek pedig csökkentették a költségeket. Ezen intézkedések nélkül a BKV üzemi vesztesége 2008-ban 11,5 milliárd forinttal kedvezőtlenebbül alakult volna. Ezt támasztja alá az ügyészség által a vádirat 5. oldalának harmadik bekezdésében közölt adat is, mely szerint a 2007. évi mérleg szerinti eredmény 16,8 milliárd forint, míg a 2008. évi mérleg „csak” 5,7 milliárd forint veszteséget mutatott. A fentiek igazolására csatolom az Ikvai-Szabó Imre főpolgármester-helyetttel együtt jegyzett, „Tájékoztató a Főpolgármesteri Kabinet számára a BKV jelenlegi finanszírozási helyzetéről és annak fenntartható módon történő középtávú megoldásáról” megnevezésű levelünket. (8. számú melléklet)

Meggyőződésem szerint az a tény, hogy a veszteség összegét sikerült egy év alatt mintegy harmadára csökkentünk, a Fővárosi Főügyészség által teljes mértékben figyelmen kívül hagyott olyan körülmény, amely pedig a munkánk eredményességének legfőbb mutatója, és amit bár én nem vagyok közigazdász, azt gondolom, kizárólag pozitívan lehet értékelni.

Hangsúlyozni szeretném, **én soha nem adtam utasítást a BKV vagyongazdálkodási jogkörrel rendelkező vezető tisztségviselői számára, és soha nem befolyásoltam az ő döntéseiket,** a BKV szerződéseinek megkötésére legjobb tudomásom szerint az előírt szerződéskötési rendben került sor. **A Szervezeti- és Működési Szabályzat által rám ruházott hatáskört nem léptem túl, és senkinek nem adtam utasítást arra, hogy képviselőmben eljárjon.**

VII.

A vádiratról általánosságban

VII.1. A vádirat általános kijelentései

Határozottan kijelentem: én semmilyen **bűnszervezetnek nem voltam sem a létrehozója, sem a vezetője, illetve bűnszervezet létrehozását sem kezdeményeztem.** A munkámat mindvégig a jogszabályok betartásával láttam el.

A vádirat 5. oldal negyedik bekezdésének második mondata szerint „*valamennyi szerződés meghatározó jellemzője volt, hogy azok megkötésére nem a BKV gazdasági érdekeinek szem előtt tartásával, hanem a vádlottak és ismerősi, baráti körük jövedelemhez juttatásának célzatával került sor.*”

Ezt az állítást határozottan visszautasítom. Sem az AAM Zrt.-vel kapcsolatos, sem a C.C.Soft Kft.-vel kapcsolatos velem közölt gyanúsításban, sem a vádirati tényállásokban nem lett megjelölve olyan ismerősöm, vagy barátom, aki a szerződés megkötése révén jövedelemhez jutott volna. Ennek oka pedig egyértelműen az, hogy ilyen személyek valójában nem is voltak, és mivel az ügyészség a vádiratban sem nevezte meg őket, nem is tudhatom, hogy kikre vonatkozik ez a megállapítás.

Megválasztásomat követően mindvégig a Fővárosi Önkormányzat, és az annak tulajdonát képező BKV gazdasági érdekeit szem előtt tartva jártam el. Valamennyi olyan esetben pedig, ahol a BKV-nál visszaélés gyanúja merült fel, amint az a tudomásomra jutott, azonnali intézkedést kértem a felügyelő bizottságtól a történetek kivizsgálására.

Nem felel meg a valóságnak a vádirat 5. oldal I. pontot követő első bekezdésében szereplő állítás sem, miszerint *„politikai szerepem, súlyom miatt a BKV vezetői jogszabályi felhatalmazás hiányában is elfogadták a tőlem, vagy a nevemben érkező, a BKV napi működését érintő utasításokat.”*

Határozottan kijelentem, hogy megbízatásom idején a jogszabályoknak megfelelően jártam el, és semmilyen, az ügyészség által hivatkozott politikai befolyással nem éltem a BKV, illetve annak vezetői irányába.

Kiemelem, hogy a „BKV botrány” kirobbanásának következményeként engem a Magyar Szocialista Párt Fővárosi Elnöksége felszólított, hogy **mondjak le** az egyéni jelöltségemről, továbbá mind a fővárosi listás, mind a fővárosi önkormányzati képviselői titulusomról. Tette mindezt úgy, hogy közben az MSZP-ben, az illetékes testületben, az Etikai és Egyeztető Bizottságban ellenem semmilyen eljárás nem folyt, az alapszabály szerint illetékes testület ilyen tartalmú határozatot nem hozott, továbbá az Országgyűléshez sem érkezett a Legfőbb Ügyészségtől olyan tartalmú megkeresés, amely bármilyen bűncselekmény miatt kérte volna a mentelmi jogom felfüggesztését.

Ennek a ténynek a fényében adódik a kézenfekvő kérdés: ha ez megtörténhetett, hogy beszélhet bárki is az én politikai szerepemről, vagy súlyomról?

Itt szeretnék továbbá röviden kitérni a Magyar Szocialista Párton belüli **valós** helyzetemre:

A fővárosban a Magyar Szocialista Párt legfőbb képviseleti és döntéshozó szerve a Fővárosi Küldöttgyűlés, melynek 220-230 tagja volt. Ide a 23 fővárosi kerület delegál küldötteket, én ebben a testületben egy voltam a 220-230 főből.

Két küldöttgyűlés között döntési kompetenciával a 40-45 tagú Fővárosi Párttanács rendelkezett, aminek azonban én nem voltam a tagja. Ez a testület főpolgármester-helyettesi kinevezésemet követően több alkalommal meghívott, amikor is a fővárost érintő, a szabályozás alapján hozzám tartozó szakterületek legfontosabb kérdéseiről számoltam be, mely tényt jegyzőkönyvek is igazolják.

Nem voltam továbbá tagja az amúgy 12-14 tagú MSZP Fővárosi Elnökségének sem.

A Fővárosi Közgyűlésben az MSZP-t 24 tagú frakció képviselte dr. Steiner Pál frakcióvezető vezetésével. Én a frakció vezetésében sem vettem részt, hanem csupán egy voltam a 24 főből.

Ténykérdés az is, hogy én a főpolgármester-helyettesi tisztséggel kapcsolatos koalíciós tárgyalásokon sem voltam ott, a Magyar Szocialista Pártot dr. Steiner Pál frakcióvezető és Molnár Gyula, az MSZP Fővárosi Elnöke képviselték, az ott született megállapodást pedig később az elnökség hagyta jóvá.

Valójában én kizárólag az MSZP XII. kerületi szervezetének az elnöke voltam, de ebbéli minőségemben is csak egyike a 23 kerületi elnöknek.

Értelmezhetetlen tehát számomra az ügyészség által a vádiratban hivatkozott politikai befolyás mibenléte.

A vádirat 6. oldalának 4. bekezdése a következőt rögzíti:

„Saját példájával olyan környezetet alakított ki, melyben bizalmas munkatársai- V. rendű és VI. rendű vádlottak, továbbá kabinetének más, ismeretlenül maradt tagjai, valamint személyes ügyvédje VII. rendű vádlott - Hagyó Miklós I. rendű vádlott közvetlen bevonása nélkül is képesek voltak a Hagyó Miklós I. rendű vádlott által képviselt érdekeknek megfelelő döntéseket hozni, utasításokat adni, és azokat a BKV vezetői felé közvetíteni.”

Ezzel kapcsolatban ismételtlen utalok arra, hogy a Szervezeti- és Működési Szabályzat rendelkezései értelmében sem nekem, sem munkatársaimnak nem volt utasítási jogköre. Betartottam, és betartattam a törvényeket, és a belső normákat. Csak úgy írtam alá az egyes előterjesztéseket, ha az a megfelelő szakmai, jogi koordináción átment. A kollégáimtól is megköveteltem, hogy betartsák a jogszabályokat, és hogy a Főpolgármesteri Hivatal Szervezeti- és Működési Szabályzata szerint járjanak el.

Ezért aztán nem tudok másra gondolni, minthogy a „saját példám” megjelölés alatt az ügyészség nyilván arra gondol, amikor például rögtön a megválasztásomat követően vizsgálatot kezdeményeztem ██████████ volt BKV vezérigazgató prémium előlegének kifizetése ügyében, vagy arra az esetre, amikor kiderült az újabb végkielégítési botrány és én nyomban a Felügyelő Bizottsághoz fordultam, kérve az ügy kivizsgálását.

Hozzáteszem, az én tudomásomra, bármiféle szabálytalanság gyanúja három lehetséges módon juthatott:

- 1.) személyesen kerestek fel és hozták a tudomásomra,
- 2.) újságcikkek alapján, vagy más módon a médiából,
- 3.) levelekből.

Ami pedig valamennyi esetben közös volt, hogy én mindig haladéktalanul intézkedtem az adott probléma kivizsgálása, és annak eredményétől függően a szükséges további lépések megtétele iránt.

A saját példám jobb megértéséhez engedje meg a Tisztelt Törvényszék, hogy négy általam írt levélből idézzek:

A nyomozati irat 60. kötetének 38.381. oldalán található, a már említett prémiumelőleggel kapcsolatban a BKV Felügyelő Bizottsága Elnökének, dr. Székely Gábornak írt levelem, mely a következőket tartalmazza:

Tisztelt Elnök úr!

Kezdeményezem, hogy a tisztelt Felügyelő Bizottság a lehető leghamarabb vizsgálja felül az ██████████, egykori BKV vezérigazgató számára, a 2006. évi prémiumfeladatok megvalósítása alapján kifizetett prémiumelőleg jogosságát.

Megállapításom szerint [REDACTED] nem rendelkezett a tulajdonosok által jóváhagyott és aláírt menedzsmentszerződéssel és az igazgatóság tudatában volt ennek, amikor a döntését meghozta.

Kérem Elnök urat, hogy – az ügy fontosságára tekintettel – vizsgálatuk eredményének sürgős megküldésével is segítsenek.

Megértését, megértésüket ez úton is megköszönöm, Számítok haladéktalan intézkedésükre.”

Ugyanebben a nyomozati kötetben (60.) található az Index.hu „Stikligyanú a metróépítés körül címmel” megjelent cikk kapcsán írt levelem, melyet III. rendűnek a BKV vezérigazgatójának (38.393. oldal), [REDACTED] nek a BKV vezérigazgató-helyettesének (38.397. oldal), és [REDACTED] DBR Metró Projektigazgatónak (38.401. oldal) küldtem meg.

A levél az alábbiakat tartalmazta:

„A mai napon az Index nevű internetes portálon „Stikligyanú a metróépítés körül” címmel megjelent egy cikk arról, hogy a BAMCO konzorcium szerződésben vállalt kötelezettsége ellenére nem létesített szennyvíztisztító-telepet az Etele téri építkezésen, nincs egy esetleges balesetnél a mentéshez használható személylift az állomáson, és a kitermelt földet nem az előírás szerinti helyre szállítja a cég.

Mint a 4-es metró beruházást és a főváros környezetvédelmét felügyelő főpolgármester-helyettes mélyen elítélek mindenfajta környezetszennyezést és szerződésszegést. Ezért tisztelettel kérem az ügyek haladéktalan kivizsgálását! Elvárom mind a kivitelezőtől és a Főváros egyik legnagyobb beruházásában résztvevő összes alvállalkozótól a jogkövető magatartást a munka során.”

A 60. kötet 38.443. oldalán található továbbá a BKV Felügyelő Bizottság Elnökének, dr. Székely Gábornak a használt busz beszerzési botrány kirobbanását követően írt levelem:

„Tisztelt Elnök úr!

A használt buszok vásárlása ügyében különböző találgatások kaptak szárnyra, amelyekről a sajtóból nyilván Ön is értesült.

Ezúton megkérem Önt, mint a BKV Felügyelő Bizottságának elnökét arra, hogy a Felügyelő Bizottság a jogszabályok által biztosított lehetőségeivel élve – miként eddig is – fokozott körültekintéssel ellenőrizze a használt buszok vásárlása érdekében lefolytatott eljárás során a jogszabályok betartását és megállapításainak eredményéről tájékoztasson.

Várom mielőbbi részletes és érdemi tájékoztatását.”

Ezt támasztja alá végezetül a nyomozati irat 60. kötet 38.409-38.411. oldalán található levél is, melyben III. rendű vádlottal a BKV vezérigazgatóval egyrészt közöltem, hogy idézem: „tarthatatlan és elfogadhatatlan állapot, hogy a közvélemény a sajtó útján, a kiszivárogtatott félinformációk (nemegyszer már eleve elvetett elgondolások) alapján igyekszik képet kapni a közösségi közlekedést, így szinte valamennyi budapesti polgárt érintő, várható változásokról. Másrészt felhívtam a figyelmét, hogy „a BKV a Fővárosi Önkormányzat egyik legfontosabb cége...a megválasztásakor azt kapta feladatul, hogy a Zrt.

átvilágítása után azonnal kezdje meg a cég átalakítását és tegyen javaslatokat a cég közép- és hosszú távú stratégiájára.”

Mindemellett a paraméterkönyv és a menetdíjakra vonatkozó tarifakoncepció-javaslatlaltal kapcsolatban a levélben kifejtettem, hogy mivel azok megtárgyalása, valamint az üzleti terv és a beruházási terv elfogadásának folyamata nemcsak a BKV-t érinti, hanem az összes közműcéget, ezért *„szakmailag megalapozottnak és szükségesnek tartom e lépések és folyamatok összehangolását. Itt az ideje a nyílt beszédnek! Mindenkinnek tisztában kell lennie azzal, hogy melyik döntésünk, milyen következményekkel jár. Kértem továbbá, hogy ennek érdekében „mindkét dokumentumot haladéktalanul minél több csatornán tegye hozzáférhetővé,... azonnal kezdje meg a fővárosi, a kerületi társadalmi, érdek-képviseleti, és szakmai szervezetekkel az elengedhetetlen egyeztetést!”*

Itt említem meg - amint arra már előzőleg is utaltam - ,hogy a Fővárosi Önkormányzaton belül működött egy ún. belső revizori ügyosztály, mely kabinetemet több alkalommal ellenőrizte, és egyszer sem állapított meg jelentős szabálytalanságot.

A vádirat 6. oldalának utolsó bekezdése a **bűnszervezet fennállását 2007. januárja és 2008. augusztusa közötti időtartamra** teszi. Ismeretes, hogy 2006. december közepén került sor megválasztásomra, amit követően két hónapig egyedüli főpolgármester-helyettesként dolgoztam a korábbi öt helyett, és 2007. év elején, az ünnepek után éppen csak kezdtem megismerni a hivatali rendet.

Azt gondolom, nem szükséges részletesen kifejtem azt a tényt: az ország fővárosának frissen megválasztott főpolgármester-helyetteseként mekkora feladatot jelentett megfelelni a hatalmas új kihívásnak, ráadásul úgy, hogy rögtön két korábbi főpolgármester-helyettes feladatkörét kellett átvennem sűrű, és azonnali intézkedéseket igénylő problémákkal.

Ezért a vádirat e megállapítását, vagyis, hogy a kinevezésemet követően a hivatali időmet azonnal egy bűnszervezet létrehozásával töltöttem volna, abszolút életszerűtlennek, és kivitelezhetetlennek találom.

A vádirat 7. oldalának I/A. pontja első bekezdésében foglalt azon megállapítás, hogy : *„úgy tekintetem a BKV-t, mint önkormányzati tulajdonban lévő céget, hogy az kifizetőhelyként szolgál az én személyes, és politikai jellegű kiadásaimra, amelyeket parlamenti vagy önkormányzati költségvetésből nem állt módomban finanszírozni”* nem felel meg a valóságnak.

Én nem tekintetem a BKV-t kifizetőhelynek, és meggyőződésem szerint ezen állítás alátámasztására sem a vádirat engem érintő vádpontjai nem tartalmaznak semmilyen konkrét megállapítást, sem a teljes nyomozati anyagban nem található erre nézve bizonyíték.

A vagyoni helyzetemet a Tisztelt Törvényszéknek módjában állt megismerni, hiszen arról, amint azt jeleztem, már a nyomozás kezdeti szakaszában egy 192 oldalas részletes kimutatást csatoltam be. Én az üzleti életből kerültem a politikába, a vagyoni helyzetem már akkor rendezett volt, több ingatlannal, és megfelelő jövedelemmel rendelkeztem. Megjegyzem, annak ellenére, hogy ezen terjedelmes, szerződéseket és bankszámla-kivonatokat tartalmazó anyagot két helyre, a Pesti Központi Kerületi Bíróságra, és a

Központi Nyomozó Főügyészségre is benyújtottuk, az sajnos a Tisztelt Törvényszék részére nem került átadásra, amely hiányosságot a Tisztelt Törvényszék felhívására védőm volt kénytelen pótolni.

Azon megállapításhoz pedig, mely szerint **a szerződések megkötésére politikai, baráti, gazdasági szívettség keretében került sor,** csak annyit tudok hozzáfűzni, hogy tudomásom szerint a BKV által megkötött szerződések az előírt szerződéskötési rend szerint jöttek létre, arra, pedig hogy a BKV vezetői saját elhatározásukból mit cselekedtek, sem rálátásom, sem befolyásom nem volt. Hozzáteszem, a BKV Szervezeti és Működési Szabályzatából megállapítható, hogy mind az **üzleti terv**, mind a **beszámoló** elkészítése a menedzsment feladata volt.

A vádirat 7. oldal 2. bekezdése a következőket rögzíti:

*„A későbbiekben részletezett szerződések - amelyek elsősorban a nehezen ellenőrizhető, a teljesítést tekintve objektív eszközökkel nem mérhető jellegű kommunikációs, marketing, reklám és tanácsadói területet ölelték fel - megkötése jellemzően politikai, baráti, gazdasági szívettség keretében történt, és az egyes szerződések az ésszerű gazdálkodás és a BKV számára hasznosság szempontjait figyelmen kívül hagyva jöttek létre: **a BKV** a budapesti közösségi közlekedés területén **monopolhelyzetben lévő vállalat**, melynek szolgáltatásai a célközönség előtt ismertek, a fővárosi közösségi közlekedés használói számára a szolgáltatások igénybevétele terén választási lehetőségük nincs, **a BKV versenytársal nem rendelkezik.**”*

Amint az köztudomású, a monopolhelyzet azt jelenti, hogy az adott területen, az adott szolgáltatást nyújtó vállalatnak nincs konkurenciája, vagyis másképp megfogalmazva, nem más, mint egy versenytárs nélküli piaci helyzet.

Ilyen tényleges monopolhelyzetben van például a BKV-hoz hasonlóan szintén száz százalékban köztulajdonban lévő Szerencsejáték Zrt., amely Magyarország területén kizárólagosan jogsult lottó és totó szelvények árusítására.

Ezzel szemben, a BKV monopolhelyzetére nézve tett vádirati megállapítások nem felelnek meg a valóságnak. **A BKV-nak van versenytársa!**

Mielőtt azonban ennek kifejtésébe fognék, a témával összefüggő rövid kitérőt teszek.

Természetesen én sem vagyok közlekedési, vagy kommunikációs szakember, de azt határozottan állítom: mint ahogy az egyes jogkérdések megválaszolásához, az azokban való állásfoglaláshoz, ténymegállapításokhoz különleges jogi szakértelem szükséges, ugyanúgy különleges, de teljes mértékben más területű szakértelem kell annak eldöntéséhez, hogy mely szerződés megkötése hasznos a BKV számára, mely szerződés megkötése segíti elő a BKV ésszerű gazdálkodását, illetve, hogy van-e versenytársa a fővárosban a közösségi közlekedésnek, vagy nincs.

Jogosan merül fel tehát a kérdés, hogy a vádlóim között ki rendelkezik közlekedésmérnöki, nagyvárosi közösségi közlekedés-szervezési, logisztikai és kommunikációs, illetve marketing szakértelemmel, amely ilyen súlyú és tartalmú megállapítás megtételéhez óhatatlanul szükséges.

Szeretném tudni, az ügyészi szervezetben ki vagy kik azok a szóban lévő tárgykörben különleges szakértelemmel rendelkező személyek, akik ebben a számomra létfontosságú kérdésben ilyen egyértelműen állást tudnak foglalni.

Leegyszerűsítve a kérdést: azok, akik ezen súlyos állításokat megfogalmazták, tisztában vannak-e kijelentésük súlyával, rendelkeznek-e az adott szakterület problémáinak értékeléséhez szükséges szakértelemmel.

Nekem, a főpolgármester-helyettesi kinevezésem ideje alatt, volt szerencsém számos, a közlekedésben jártas szakemberrel találkozni, aminek köszönhetően ez irányú tudásom néhány alapvető szakmai ismerettel is bővült, melyek közül néhány gondolatot szeretnék a Tisztelt Törvényszékkel is megosztani:

Két fogalmat szeretnék itt kiemelni, melyek ismerete feltétlenül szükséges a vádirat hivatkozott kijelentésének megértéséhez és megítéléséhez.

Ez a két fogalom a motorizációs szint, és a modal split arány.

Két olyan alapvető fogalomról van szó, mint például a büntetőjog területén a szándékosság, és a gondatlanság fogalma, vagyis amelyek ismerete nélkül a nagyvárosi közösségi közlekedéssel, illetve a tömegközlekedéssel kapcsolatos kérdések nem ítéletők meg. Így anélkül, hogy ismerné ezeknek a fogalmaknak a jelentését, ilyen tartalmú megállapításokat senki sem tehet.

Tisztelt Törvényszék! Bár pontosan tudom, hogy az engem vádoló tisztelt ügyészeknek nem tehetek fel kérdéseket, de ha lehetne, akkor megnyugvással töltene el, ha most és itt választ kaphatnék arra a kérdésre, tudják-e mit jelent az a két fogalom, amely amúgy a nagyvárosi közösségi közlekedés alapjainak megértéséhez nélkülözhetetlenül szükséges.

Visszatérve a BKV vádhatóság szerinti monopolhelyzetére. Ahogy az előbb is mondtam, **a BKV-nak igenis van versenytársa!**

A MÁV-nak, amely önálló gazdasági társaság, 120 km hosszúságú vasútvonala van a főváros közigazgatási határain belül, ami körülbelül akkora, mint a BKV HÉV, valamint villamos- és metróvonalainak együttes hossza. Tehát valamennyi kötöttpályás budapesti tömegközlekedési eszköz együttes nyomvonalát tekintve, a vasútnak ugyanolyan hosszú nyomvonala van, sőt a MÁV aktívan részt vesz a főváros közigazgatási határain belüli közösségi közlekedés szervezésében is. Ezt jól példázza az a tény, hogy a XVII. kerületben, ami egy külső kerület, több MÁV megálló is található. Azt is kétséget kizáróan ki lehet jelenten, hogy a külső kerületekből sok esetben könnyebben, gyorsabban és nagyobb tömegek közlekednek a MÁV-val a belváros felé, mint a BKV-hoz tartozó közösségi közlekedési eszközökkel.

Ha a vasút közösségi közlekedésben játszott szerepétől tovább lépünk, akkor még mindig ott van hat vagy hét olyan VOLÁN társaság, amelyek járataikkal a Budapest közigazgatási határain belüli, közösségi közlekedésében is aktívan részt vesznek. Itt a legjelentősebb a Budapest VOLÁN, de a Nógrád Volántól kezdve, az Alba Volánon és a Vértes Volánon át számos olyan vidéki Volán társaság van, amely szereplője a főváros közösségi

közlekedésének. Mit jelent ez? Például azt, hogy a Budapest VOLÁN-nak csak az északnyugati régióból, több mint 10 olyan járata van, ami nem áll meg Budapest közigazgatási határában, hanem ugyanúgy részt vesz Budapest közösségi közlekedésében, mint a BKV buszjáratok, sőt a legtöbb esetben közös megállója is van a BKV járataival.

Az a megállapítás tehát, hogy a BKV-nak nincs versenytársa, nem igaz.

Itt játszik továbbá szerepet, az általam előbb hivatkozott modal split, és motorizációs arány fogalma:

A motorizációs szint azt jelenti, hogy egy nagy városban ezer emberből hány rendelkezik személygépjárművel. Ez tőlünk nyugatabbra, Münchenben, vagy mondjuk Bécsben úgy alakul, hogy 1.000 emberből kb. 450-500-550 embernek van személyautója, sőt az arány ezt a számot meg is haladhatja. Budapesten jelen pillanatban 1.000 emberből 350-nek van személygépjárműve, amihez hozzá kell tennem, hogy ez a szám a rendszerváltás előtt 300-nál kevesebb volt. A növekedés oka, hogy évente 20.000-nál több gépjármű van Budapesten, vagyis egy kis városban élők számával nő évről évre a személygépjárművek száma, aminek következtében a motorizációs szint is évről évre növekszik, és jelenleg Budapesten már meghaladja a 600.000 gépjárművet. Ezen felül pedig 400.000 a száma azoknak a gépjárműveknek, amelyek naponta az agglomerációból, a régióból és az ország egész területéről a fővárosba érkeznek.

Mindösszesen, tehát azt mondhatjuk, naponta közel egymillió autó vesz részt aktívan a főváros közlekedésében, ami a BKV számára valódi versenytársat jelent, és ami egyúttal jól mutatja, hogy **a közösségi közlekedés célja és szerepe nem más, mint az, hogy versenyképes alternatívát nyújtson az egyéni közlekedéssel szemben!**

A vádhatóság logikája szerint a szolgáltatás propagálása általában véve a társaságnak érdemi hasznot nem hajt, az erre a célra fordított kiadások pedig teljesen szükségtelenek. Ennek ellenére a világ valamennyi nagyvárosában népszerűsítik a közösségi közlekedési eszközöket, szolgáltatásokat. Teszik pedig ezt azért, mert az elsődleges célja egy városnak, hogy versenyképes alternatívát nyújtson, és ezt meg tudja mutatni az odaérkezőknek, így az agglomerációban élőknek, és az ott lakóknak is.

Itt jön a **modal split arány**. Ez a kifejezés azt jelenti, hogy a fővárosiak, vagy az odalátogatók közül napi szinten mennyien járnak tömegközlekedéssel, és mennyien egyéni közlekedési eszközzel, elsősorban autóval. Ez a szám nem csak a közlekedést határozza meg döntően, hanem a város élhetőségét, a környezeti károkat, a zajszintet, és a légszennyeződést, tehát minden olyan körülményt, amely a városi embernek az életminőségét alapvetően befolyásolja.

Miért? Azért, mert Budapesten ez a szám 60-40, vagyis a budapestiek 60%-a közösségi közlekedésben vesz részt, 40%-a pedig az egyéni közlekedést választja.

Ha a modal split arány (60-40%) tartósan felbomlik, és mondjuk csak 50-50%-ra változik, ez nem azt jelenti, hogy 10%-kal többen közlekednek autóval, hanem, hogy 25%-kal többen vesznek részt autóval a mindennapi forgalomban úgy, hogy ez a környezetterhelési károkat sokszorosán növeli, vagyis annyival hosszabb ideig állnak a gépjárművek dugóban,

annyival nő a zajszennyezés, és annyival több a káros anyag kibocsájtás is. Felmérhetetlen károkat okoz tehát a fővárosnak a modal split arányszám hátrányos módosulása.

Annak érdekében tehát, hogy a BKV kedvező alternatívát nyújtson az egyéni közlekedéssel szemben, szükséges, hogy a BKV a közösségi közlekedés szolgáltatásaira, előnyeire felhívja az utazó közönség figyelmét!

Az pedig, hogy ez milyen formában történik, olyan kérdés, amit már ismét egy másik szakterület képviselői tudnak megválaszolni! Fontosnak tartom azonban elmondani, hogy ilyen kommunikációs, marketing, és reklám célokra korábban is költöttek, és erre a célra a világ valamennyi nagyvárosában is áldoznak, nem is keveset.

Összefoglalva tehát, amikor azt mondja az ügyészség, hogy az ilyen jellegű kiadás szükségtelen volt, akkor az az állítás szakmai szempontból merőben téves kijelentés!

Itt szeretném összehasonlítani a Szerencsejáték Zrt-t a BKV-val. Mint tudjuk mindkettő közszolgáltató cég. Az egyik nyereséges, a másik pedig nem. Ez utóbbi, vagyis a BKV azonban nem azért nem nyereséges, mert ott rosszul gazdálkodnak.

Ennek oka valójában az, hogy a BKV nem tudja az általa nyújtott szolgáltatás valódi értékét megfizettetni az utasokkal, mert akkor nem tudna alternatívát nyújtani az egyéni közlekedéssel szemben. **Ez a világon mindenütt így van.**

Ezzel kapcsolatban azonban nemcsak a BKV-nál képződő haszonra, hanem az ún. társadalmi haszonra is figyelemmel kell lennünk, ugyanis Budapesten képződik a GDP 40%-a. Ebből a szempontból is meghatározó jelentőséggel bír tehát az, hogy a fővárosban, és a főváros környékén a közösségi közlekedés naprakészen, és jól meg legyen szervezve, mivel a BKV dolgozóinak sztrájkja esetén 10 milliárd forintos veszteségek érik a magyar gazdaságot.

Mindemellett a BKV működési költségeinek több mint 50%-át a bér, és a bér jellegű költségek teszik ki, ami szintén nagy probléma.

A nyereség, amit a közösségi közlekedés igénybevétele jelent, így nem a BKV-nál csapódik le, hanem a Budapesten élőknel, és nemzetgazdasági szinten a fővárosi székhelyű cégeknél.

Itt a közérdeket kell nézni, ami egyebek mellett az, hogy a BKV szolgáltatásai a korrallal együtt fejlődjenek, és vonzó alternatívát jelentsenek az egyéni közlekedéssel szemben.

Hozzáteszem, annak megindokolása, hogy bármely szerződés szükséges, vagy sem, nem az én feladatomból volt. Azért volt ott a BKV menedzsmentje, azért volt az Igazgatósága, a Felügyelő Bizottsága, hogy meghatározzák azokat a kereteket, mennyit költenek marketingre, és azt milyen prioritások alapján kívánják felhasználni. Ezt ők szabályozták, ők tervezték meg, ők végezték el, és ők is ellenőrizték.

A folyamat úgy fest, hogy elsőként elkészítik az üzleti tervet, melyben meghatározzák, hogy mire mennyit terveznek költeni, mik a legfontosabb célkitűzések. Ezt például a nyomozati iratok 67. kötet 44.253-44.283. oldalakon található, 2008-as üzleti terv is tartalmazza, melyet IV. rendű vádlott ír alá, ő jegyezte, és ő maga terjeszti az Igazgatóságnak, és a Felügyelő Bizottság elé.

Idézem a nyomozati irat 67. kötet 44.271. oldaláról:

„Az előzetes tervek szerint 2008. évben is folytatódnak a korábbi években megkezdett és évről-évre áthúzódó programok, a jegy- és bérletkampány, a bliccelés visszaszorítását célzó akciósorozat, és az utazási kultúra javítását célzó kampány, mint például:

- a munkáltatói hozzájárulás törvényi változása miatti többletbevétel megszerzése érdekében folytatandó kampány,*
- a törzsutas rendszerrel kapcsolatos feladatok,*
- 2008. évre tervbe vett rendezvények: Közlekedés Napja, Autómentes Nap,*
- az utasok sokoldalú tájékoztatása, a honlap bővítése, fejlesztése.”*

Az Igazgatóság, és a Felügyelő Bizottság látta a kereteket, látta a célokat, és látta a prioritásokat, melyek meghatározása szakmai feladat volt.

Utalni szeretnék továbbá a BKV Szervezeti- és Működési Szabályzatának 6.3.1. pontjára, mely szerint a Felügyelő Bizottság az Alapító részére ellenőrzi a Társaság ügyvezetését, valamint köteles a részvénytársaság ügyvezetését, üzletpolitikai döntéseit folyamatosan figyelemmel kísérni, ellenőrizni.

Hangsúlyozom tehát, hogy az ellenőrzés a Felügyelő Bizottság feladata volt.

A Szervezeti és Működési Szabályzat 6.3.10-es pontja szerint továbbá a Felügyelő Bizottság negyedévente köteles a Városüzemeltetési Bizottság, fél évenként pedig a Tulajdonosi Bizottság részére megküldeni az ügyvezetésről szóló jelentést, amihez hozzáteszem, hogy nem csak az üzleti tervet, de az éves beszámolót is a Felügyelő Bizottság, és az Igazgatóság fogadta el, így minden operatív döntés az ő kezükben volt.

Arra is felhívom a figyelmet, hogy a vádhatóság úgy próbálja a 2007-es évet, és a 2008-as évet beállítani, mintha az előző években nem lett volna kommunikációs, marketing kiadás, illetve, mintha azóta sem lenne. Valójában azonban előtte is volt, és azóta is van.

Végezetül, szeretném feltenni a következő a kérdést: mi a fontosabb közérdek, az, hogy a Szerencsejáték Zrt. hirdethesse, hogy vásároljanak tőle lottót és totót, vagy az, hogy a BKV - még, ha veszteséges is - mint egy gazdasági társaság hirdesse a szolgáltatásait, vagyis, hogy vegyenek jegyet, illetve bérletet, és minél többen vegyék igénybe a közösségi közlekedés területén nyújtott szolgáltatást.

A lottóvásárlásnak nincs társadalmi haszna, a BKV-nál pedig ezzel szemben a közvetlen, és közvetett társadalmi célok annak ellenére is megvannak, hogy maga a társaság veszteséges. Tény, hogy a közérdeket az mindenképpen jobban szolgálja, hogy ne romoljon a modal split arány, és minél többen vegyenek részt a közösségi közlekedésben, mint az, hogy lottót vegyünk.

A BKV-nak a haszna nem nála, mint gazdasági társaságnál, hanem a Budapesten élőkénél, az itt lévő cégeknél, és a cégeken keresztül az adóbevételek útján, nemzetgazdasági szinten csapódik le. A BKV-t, így más mérőszámok alapján kell megítélni. Ilyen mérőszámok lehetnek, az egy főre eső utaskilométer, vagy a lefedettség, melyek tekintetében Budapest a világelső között van, még Bécsnél is magasabbak ezek a mutatószámok. És igen, ennek a terheit az utazóközönség nem tudja megfizetni. De ez nem azt jelenti, hogy nem kell

marketing költségekre költeni, hanem, amint az előzőekben kifejtettem, épp ellenkezőleg, ez egy nagyon sarkalatos kérdése a gazdasági társaság működésének.

Nem felel meg a valóságnak a vádirat 7. oldal ötödik bekezdésének azon megállapítása sem, hogy **a BKV vezetőinek** az én kérésemre **„napi rendszerességgel kötelező” volt megjelenniük** a Főpolgármesteri Hivatalban.

Fontos elmondanom, hogy a vezérigazgató-helyettesesekkel, így pl. IV. rendű vádlott elődjével, illetve utódjával én soha nem tartottam közvetlen kapcsolatot, és IV. rendű vádlottal is kizárólag a megbízott vezérigazgatói kinevezésétől kezdve kerültem érdemi kontaktusba.

Én a megjelenésre senkit sem kértem, és senkit nem is utasítottam. Nem volt kötelező megjelenni a kabinetnél, aki ezt állítja, valótlan állít. Korábban már vázoltam, mennyi funkcióm volt, továbbá, hogy mennyi más fővárosi önkormányzati tulajdonban álló cég szakmai felügyelete tartozott hozzánk Ikvai-Szabó Imrével közösen, így időm sem lett volna napi szinten találkozni a vezetőkkel.

Utalok arra is, hogy a Közgyűlésre, a Kabinetülésekre, továbbá az ügyosztályokkal való egyeztetésre a Fővárosi Önkormányzat épületében került sor, így a vezetőknek az előterjesztések előkészítése során ténylegesen fel kellett keresniük az Önkormányzatot, de az esetek többségében nem is velem találkoztak, hanem a bizottságokkal, esetleg a kabinet tagjaival. Nagyobb előterjesztések előkészítése során pedig természetesen többkörös egyeztetés történt. A BKV részéről a társaság ügyei és a 4-es metró kapcsán 2007-ben, és 2008-ban, közel 100 beszámoló, előterjesztés, tájékoztató és interpelláció került előterjesztésre a Főpolgármesteri Kabinet, a Főpolgármesteri Hivatal szakbizottságai, illetve a Fővárosi Közgyűlés elé. Ezen előterjesztések megtárgyalásában a Szervezeti- és Működési Szabályzat rendelkezéseinek megfelelően előterjesztőként kellett részt vennem.

Egy előterjesztéssel kapcsolatban minimum 2-5 alkalommal kellett az érintetteknek bejönniük a Városházásra, mivel a hivatali rendből kifolyólag minden egyes esetben egyeztetniük kellett a következő fórumokkal:

- 1 szakmai, jogi ügyosztály,
- 2 előterjesztő főpolgármester-helyettesekkel,
- 3 Főpolgármesteri Kabinet - ha a Kabinet előtt a BKV-t érintő kérdés volt, azon mindig részt vett a BKV vezetése, ami hetente egy, esetleg kettő alkalmat jelentett -,
- 4 Bizottságok - a bizottsági ülésekre havonta több alkalommal is sor került -,
- 5 Fővárosi Közgyűlés - közgyűlésre havonta egyszer került sor -,
- 6 civil fórumok, szakmai egyeztetések.

Ha tehát az érintetteknek egy előterjesztés kapcsán, csak kétszer kellett megjelenniük, akkor az már önmagában kétszáz alkalmat jelentett, és ebben a folyamatban a sok közül csak egy volt az én irodám. A vezetők nem hozzám jöttek tehát naponta raportra, hanem a Szervezeti és Működési Szabályzat rendelkezéseinek megfelelően eljáró szervekhez, személyekhez.

Egy példát szeretnék ennek alátámasztására bemutatni: a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai mellékletének Főpolgármesteri Hivatal 3 kötetében a 316. oldaltól találhatóak meg a 2008-as Főpolgármesteri Kabinetülések feljegyzései.

Ezekből megállapítható, hogy a BKV 2008 évi Paraméterkönyvével kapcsolatos egyeztetés miatt öt alkalommal került sor olyan ülésre, melyen a BKV felső szintű vezetése részt vett: 2008. január 7. napján, február 21. napján, március 25. napján, március 31. napján és április 4. napján. Megjegyezném, IV. rendű vádlott például az utóbbi négy ülés mindegyikén ott volt.

Ezen felül különböző szakmai, társadalmi egyeztetések is voltak, melyeken a BKV vezetőinek szintén meg kellett jelenniük, így például a Budapest rendszer-fejlesztési tervének felülvizsgálata tárgyában vagy a 4-es metró kapcsán tartott fórumokon több alkalommal részt kellett venniük.

Meg kellett jelenniük a Kabinetüléseken, illetve a közgyűléseken, ez utóbbiakra havonta egy alkalommal került sor.

Ismételten megerősítem, hogy a vezérigazgatókon kívül egyik közmű vagy közszolgáltató cégnél sem tartottam senkivel személyes, vagy telefonos kapcsolatot, az alacsonyabb szintű vezetőkkel pedig legfeljebb egy-egy nagyobb egyeztetésen találkoztam. A megbeszélések továbbá mindig a kabinet valamelyik tagja, az érintett terület szakreferense, az irodavezetőm, vagy az irodavezető-helyettes, illetve a szakügyszályok adott ügyben eljáró kollégái jelenlétében zajlottak le.

Meggyőződésem szerint a nyomozás anyaga továbbá egyetlen olyan bizonyítékot sem tartalmaz, amely alátámasztaná a vádirat 7. oldalának szintén az ötödik bekezdésben írt azon állítást, hogy *„a szerződéskötések témájában és az egyéb ügyekben a kérešként előadott utasításokat is megkapták, illetve elszámoltatták őket azok végrehajtásáról.”*

Ennek az ellenkezője igaz, én mindig betartottam, és betartattam a jogszabályokat, és ha valakit elszámoltattam azt éppen azért tettem, mert az esetlegesen felmerült szabálytalanságok kivizsgálása iránt mindig azonnal intézkedtem.

A vádirat 7. oldalának hatodik bekezdése VI. rendű vádlott szerepével foglalkozik, amivel kapcsolatban ismételten hangsúlyozom, hogy a Szervezeti- és Működési Szabályzat értelmében sem nekem, sem a kabinetem egyetlen tagjának nem volt olyan joga, hogy a közmű vagy közszolgáltató cég bármely munkatársának utasításokat adjon.

VII.2. A vádiratban nevesített vádlottakkal való megismerkedésem, valós viszonyom

II. rendű vádlott: II. rendű vádlottat a 2006-os választásokat követően ismertem meg, vele sem rokoni, sem baráti kapcsolatban nem álltam. A kabinetemnek nem volt tagja.

A vádirat 5. oldalán az I. pontot követő második bekezdés első mondata szerint ugyanakkor az én *„tevékenységemhez kapcsolódott II. rendű vádlott tevékenysége”*.

Ennek az állításnak azonban ezt megelőzően maga a vádirat is ellentmond, hiszen a 4. oldal második bekezdés helyesen azt rögzíti, hogy II. rendű vádlott *„dr. Dr. Demszky Gábor volt budapesti főpolgármester politikai támogatója, személyes bizalmasa, 2004 évtől politikai*

főtanácsadója volt.” Hangsúlyozom, hogy II. rendű vádlottal nekem semmilyen jogellenes kapcsolatom nem volt.

III. rendű vádlott: III. rendű vádlott a vádirat 4. oldal harmadik bekezdésének megfelelően, valóban az én javaslatom alapján került megválasztásra, ez azonban csak és kizárólag szakmai alapokon nyugvó javaslat volt. Sem baráti, sem üzleti kapcsolatom nem állt fenn III. rendű vádlottal, vele sem közvetlen, sem közvetett kapcsolatot nem kerestem.

Az ő megválasztásának hátterében egyrészt az állt, hogy amint az köztudomású, 2006. év végére dr. Demszky Gábor viszonya megromlott [REDACTED] dal a BKV akkori vezérigazgatójával, másrészt a BKV nagyon nehéz gazdasági helyzetben volt. Ezért az a megállapodás született, hogy a BKV-nál vezető váltásra van szükség.

III. rendű vádlottra egy országgyűlési képviselőtársam hívta fel a figyelmemet. Tőle tudtam meg, hogy III. rendű vádlott sikeres reorganizációt hajtott végre a Nógrád Volánnál, amely cég a BKV egyik alvállalkozója volt. Ezen pozícióját megelőzően III. rendű vádlott a Főtaxit vezette, és 1997. óta a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Közlekedési és Szállítási Ügyosztályának elnökeként tevékenykedett. III. rendű vádlott tehát több évtizedes vezetői tapasztalatot szerzett olyan társaságoknál, melyek állami vagy önkormányzati tulajdonban álltak, így ismerte a szervezeti rendszert, a hatáskörök megoszlását, és az ellátandó feladatköröket is.

Ez a tudomásomra hozott kifogástalan szakmai előélet tette alkalmassá III. rendű vádlottat a BKV vezérigazgatói posztjára. Hozzáteszem, én csak javasoltam, a megválasztása ténylegesen nem rajtam állt, hiszen erről a közgyűlés hozta meg a végleges döntést.

III. rendű vádlott megválasztására 2006. december 22-én került sor, a közgyűlés 67 tagjából 56 támogatta a kinevezését. A kinevezéssel egyet értett az MDF, az SZDSZ, továbbá több FIDESZ-es képviselő is, köztük Tarlós István frakcióvezető. III. rendű vádlott megválasztását megelőzően, a bemutatkozó beszélgetésen, Tarlós István irodájában magam is fültanúja voltam annak, amint Tarlós István III. rendű vádlottat arról biztosította, hogy bármilyen nehézséggel, vagy problémával nyugodtan fordulhat hozzá. Ezzel kapcsolatban szeretném idézni a nyomozati irat 59. kötetet 38.063B oldaláról a Tarlós István által 2006. december 19. napján a Magyar Nemzetnek adott interjú egy részletét, melyet ezen találkozót követően tett:

„Támogatja a fővárosi FIDESZ-frakció a BKV új vezérigazgató-jelöltjét. A fideszes képviselőcsoport vezetője III. rendű vádlottal, a poszt várományosával folytatott megbeszélését követően a távirati irodának elmondta: már a választási kampányban is felvetette, hogy erőteljes átalakításra szorul a cég. Egy külső szakember pedig alkalmasabb egy ilyen feladatra, mint egy belső-tette hozzá.”

IV. rendű vádlott: IV. rendű vádlottat a megbízott vezérigazgatói kinevezésekor ismertem meg mint egy ambiciózus, tette kész munkaerőt. Tekintettel arra, hogy a főpolgármester-helyettesnek kizárólag a cégek vezetőivel van kapcsolata, az általa betöltött korábbi pozíciói során, ahogy a kollégáival, úgy vele se kerültem érdemi kontaktusba. Ezt a tényt IV. rendű vádlott maga is megerősítette a nyomozás során tett vallomásaiban, amikor úgy nyilatkozott, hogy míg a kabinetem tagjaival tízszer találkozott, addig velem csak egyszer.

Munkakapcsolatban álltunk, amin kívül minimális kontaktusunk volt, egymáshoz való viszonyunk sem ismerősi, sem baráti jelleget nem vett. Róla részletesebben a vádirat szerint engem terhelő egyes vádpontoknál kívánok nyilatkozni.

V. rendű vádlott: V. rendű vádlottat 2000. környékén ismertem meg, amikor a Magyar Motorsport Szövetség társelnöke lettem, és V. rendű vádlott az ő sajtósukként dolgozott, majd ezt követően több szervezetnél, köztük a Magyar Szocialista Párt Karitatív Tagozatánál tevékenykedtünk együtt. Látva szakmailag magas színvonalú munkáját, a főpolgármester-helyettesi kinevezésemet követően megkerestem, hogy tudásával segítse a kabinetet. Ennek eredményeként V. rendű vádlott megbízási jogviszonyba lépett a Főpolgármesteri Hivatallal, és a kabinetben az ő feladata lett a kommunikációs, illetve a sportügyek felügyeletével kapcsolatos teendők ellátása, valamint a beszédeim elkészítése, és a teljes háttér- támogatásom biztosítása.

V. rendű vádlottal való viszonyom munkakapcsolatnak indult, és csak 2009-re alakult át baráti, köszönhetően annak, hogy 2008. augusztusában együtt túráztunk a Szent István Vándorlásán, majd 2009-ben a Hunyadi túrán Erdélyben.

Itt utalnék arra, hogy az első közös túránknak, vagyis a Szent István Vándorlásnak 2008. augusztus 20. napján lett vége, vagyis **a V. rendű vádlottal való barátságom kialakulásának kezdete** arra az időszakra esik, ami a vádirat 6. oldal utolsó bekezdése szerint **a bűnszervezet időtartamának a vége**, azaz 2008 augusztusa.

VI. rendű vádlott: VI. rendű vádlottat, mint a DBR metró munkatársát nagyon agilis személyként ismertem meg, akinek a hatékony munkavégzésről az egyes rendezvényeken kellően meggyőződhettem, illetve az is hamar kiderült, hogy jó kapcsolatai vannak a médiával. Amikor tehát a kabinet médiával kapcsolatos feladatait ellátó kolléganő áldott állapotba került, és új munkatársat kellett keresnem, akkor a korábbi, szakmailag rendkívül pozitív tapasztalataimra tekintettel VI. rendű vádlotthoz fordultam.

VI. rendű vádlott 2008. év elején, ha jól emlékszem február 1. napjával került az irodába, és a már jelzett okokra tekintettel fizikailag is a korábbi kolléganő helyét, irodáját foglalta el.

VI. rendű vádlott megbízási szerződéssel lett alkalmazva. A kabinetben az ő feladata volt a külső sajtóval, illetve a főpolgármesteri sajtósokkal való kapcsolattartás, továbbá az interjúk és a háttéranyagok előkészítése.

Az alkalmazása körülményeiről a későbbiekben részletesen szólok.

Azt azonban már itt fontosnak tartom leszögezni, hogy a vádirat 4. oldal 4. bekezdésében szereplő azon megállapítás, hogy VI. rendű vádlott „*a BKV felé tartotta a kapcsolatot, ellenőrizve a cég kommunikációját, hogy az Hagyó Miklós I. rendű vádlott politikai érdekeinek megfelelően*” ,nem felel meg a valóságnak. A kabinetnek, - amint arra már többször utaltam - a Szervezeti és Működési Szabályzat alapján egyetlen közcég, így a BKV felett sem volt ellenőrzési jogköre, illetve már önmagában is elképzelhetetlennek tartom azt a feltételezést, hogy a BKV egy munkavállalója utasította volna a BKV vezetését.

IV. rendű vádlott az általam már hivatkozott 2010. március 6. illetve 7. napján a Magyar Nemzet-nek, (nyomozati irat 1. kötet 279.-285. oldal) és a HírTV-nek adott nyilatkozataiban

úgy jellemezte VI. rendű vádlottat, mint a „csendőrkalapját”, aki közvetítette a főpolgármesteri hivatali feletteseinek utasításait a BKV vezetői felé.

Ezen állítás valótlanságát jól illusztrálja az a IV. rendű vádlott által becsatolt, és a nyomozati irat 64. kötet 41.943. oldalán található, 9B megjelölésű levél, amely egyébiránt azt is bemutatja, hogy egy-egy, a kabinet elé kerülő előterjesztéssel kapcsolatban mennyire aktív kommunikáció, levelezés folyt a Főpolgármesteri Hivatal és a BKV munkatársai között.

IV. rendű vádlott ebből a levélből a nélkül, hogy annak a környezetét felvázolná, kiemel egy mozzanatot, mellyel a saját „igazát” kívánja alátámasztani, és amivel annak eredeti mondanivalóját is teljes mértékben megmásítja, és azt, aki kizárólag az általa előadottakat olvassa, félrevezeti.

VI. rendű vádlott a 2008. július 16. napján kelt, hivatkozott levelében a következőket írja:

„Tisztelt Címzettek!

Mivel előterjesztő nincs, ezért határozott kérésem, hogy a BKV anyagai ne előterjesztésként kerüljenek be a kabinetre, hanem a BKV tájékoztató munkaközi anyagaként.

■.”

IV. rendű vádlott ehhez e levélhez a 64. kötet 41.879. oldalán az alábbiakat fűzi hozzá:

„Jelentősége: becsatlakozik az e-ticketing tárgyú levelezésbe VI. rendű vádlott, aki „határozott kéréseket” fogalmaz meg a résztvevők felé, azaz a Dr. Demszky és Hagyó Kabinetek és a BKV felé is.”

A 64. kötet 42.053. oldalán pedig úgy nyilatkozik, hogy: *„Ritkán tetten érhető mondat. VI. rendű vádlott írja ■nek, nekem, ■nek és ■nek, hogy az a határozott kérése, hogy a BKV anyagai ne előterjesztésként kerüljenek be a kabinetre. VI. rendű vádlott kvázi utasítást adott írásban is, hogy egyes BKV-s anyagok milyen formában kerüljenek a főpolgármesteri kabinet elé.”*

Azon túl, hogy IV. rendű vádlott nyilvánvalóan valótlan tartalommal ruházza fel VI. rendű vádlott kérését, érdemes megnézni azt is: mi volt annak a valódi oka?

A válasz egyszerű. Én 2008. július 10. napjától a szabadságomat töltöttem, aminek keretében 2008. július 11. napja és augusztus 20. napja között a Szent István Vándorlásra vettem részt. Ebből következően a kérdéses időszakban, nem tartózkodtam a Főpolgármesteri Hivatalban, és így, a távollétemre figyelemmel a BKV-tól érkező anyag előterjesztője sem lehettem volna. VI. rendű vádlott tehát csupán ezért fogalmazta meg a levelében azt a kérést, hogy a szóban forgó anyag ne előterjesztés, hanem csupán időközi tájékoztató legyen.

VI. rendű vádlott „leghatározottabb” kérése is kevés volt azonban ahhoz, hogy ez valóban így történhessen, és a fentiek ellenére, távollétemben, mégis én lettem előterjesztőként, és felelősként megjelölve. (2008. július 21.-ei Főpolgármesteri Kabinetülés emlékeztetői, nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai melléklet, Főpolgármesteri Hivatal 1. kötet 623. oldal)

Megállapítható tehát, hogy bár IV. rendű vádlott tetten érni vélte VI. rendű vádlott utasításainak egyikét, az általa levont következtetés, mint ahogy azt a Tisztelt Törvényszék majd látni fogja, sok más esetben is, úgy itt is, rendkívül távol áll a valóságtól.

Hangsúlyozom továbbá, azt a kifejezést, hogy az én „politikai érdekeim”, értelmezni sem tudom, hiszen én az MSZP tagjaként, a pártot képviselve, a koalíciós egyeztetések eredményeként láttam el a főpolgármester-helyettesi pozíciót, így semmiféle egyéni „érdekekkel” nem rendelkezem. A BKV kommunikációja kizárólag a tulajdonos Fővárosi Önkormányzatnak és magának a gazdasági társaságnak kellett megfeleljen, míg a kabinet szempontjából a BKV csupán egy volt a Fővárosi Önkormányzat tulajdonát képező és Ikvai-Szabó Imréhez, illetve hozzám tartozó több mint két tucat közcég közül. Kiemelem továbbá, hogy tudomásom szerint a BKV-t érintő bárminemű kommunikáció minden esetben a Főpolgármesteri Hivatal Sajtó Irodájának a közreműködésével, és így konkrétan [REDACTED], valamint [REDACTED] bevonásával történt.

VII. rendű vádlott: VII. rendű vádlottat, amint azt nyomozati vallomásaimban is elmondtam a gazdasági életben ismertem meg körülbelül 12-13 éve. Vele ügyvéd-ügyfél kapcsolaton kívül más jellegű személyes viszonyom nem volt, céges ügyekben, illetve egyéb magán jellegű ügyekben jogi tanácsért fordultam hozzá. A főpolgármester-helyettesi kinevezésemet követően VII. rendű vádlottal kapcsolatban soha senki felé, semmilyen kérést, vagy utasítást nem fogalmaztam meg. Számlákkal tudom igazolni, hogy az általa részemre elvégzett jogi tevékenységért a munkadíját, több százezer forintot rendben kifizettem. Meggyőződésem szerint ezt támasztják alá a nyomozati iratok között fellelhető naplójában található adatok is, hiszen csupán 4-5 találkozó volt a két év alatt, valamint egyetlen olyan bejegyzés sem szerepel benne, hogy én a BKV vezérigazgatóival, tehát akár III. rendű vádlottal, akár IV. rendű vádlottal együtt találkoztam volna vele.

Annak ellenére, hogy engem a vádirat a bűnszervezet vezetőjeként tüntet fel, én a kabinet jogi feladatainak ellátására mégsem a „bűnszervezetem” egyik tagját, hanem a dr. Tiba Zsolt főjegyző által ajánlott [REDACTED] t kértem fel. Kérdésként merül fel az is, hogy ha, - legalábbis a vádirat állítása szerint - VII. rendű vádlott a bűnszervezetem tagja volt, akkor az általa számomra magánkapcsolatunkban nyújtott jogi szolgáltatások ellenértékét miért fizettem ki neki.

VIII. rendű vádlott: VIII. rendű vádlotról csak annyit tudok, hogy a BKV munkatársa volt, III. rendű vádlott választotta ki a pozíciójára. Vele sem rokoni, sem baráti, sem más jellegű kapcsolatban nem álltam, minimális kontaktus volt köztünk, így a következő évi díjszabással kapcsolatos egyeztetés előkészítése során, valamint sajtótájékoztatókon, rendezvényeken találkoztunk, illetve amikor a BKV-nál sztrájk-krízis volt, akkor III. rendű vádlott kérésére az éjjel folytatott tárgyalás alatt ő hívott fel és tájékoztatott a helyzetről.

IX. rendű vádlott: IX. rendű vádlotról szintén csak annyit tudok, hogy a BKV munkatársa volt. Nem álltam vele sem rokoni, baráti, vagy más jellegű kapcsolatban.

X. rendű vádlott: X. rendű vádlotról úgyszintén csak azt tudom, hogy a BKV munkatársa volt. Nem álltam vele sem rokoni, baráti, vagy más jellegű kapcsolatban.

XI. rendű vádlott: XI. rendű vádlottal nem álltam sem közvetlenül, sem közvetve semmilyen kapcsolatban, mindössze köszönő viszonyban voltam vele.

XII. rendű vádlott: XII. rendű vádlottal, VI. rendű vádlott férjével jelen büntetőeljárás indulását megelőzően életemben összesen két alkalommal találkoztam. Az egyik ilyen alkalom az volt, amikor eljött a feleségéért az Önkormányzatba, a másik alkalom pedig, amikor az Operabálon találkoztunk. Vele semmiféle kapcsolatban nem álltam.

XIII. rendű vádlott: XIII. rendű vádlotról csak annyit tudok, hogy egyike az MSZP XII. kerületi szervezete közel 500 tagjának. Vele szintén sem rokoni, sem baráti, sem üzleti kapcsolatban nem álltam és nem is állok.

XIV. rendű vádlott: XIV. rendű vádlottal, mint a BKV alkalmazottjával én kizárólag a sztrájkhelyzet kialakulásakor találkoztam, azon kívül azonban vele még csak telefonon sem beszéltem. Hangsúlyozom, amikor 2009 nyarán az úgy nevezett „*végkielégítési botrány*” kipattant, akkor én, - ,ahogy az a nyomozati irat 60. kötet 38.259. oldalán található levélből megállapítható -, azonnal intézkedtem a kivizsgálás érdekében szükséges lépések megtétele iránt.

XV. rendű vádlott: XV. rendű vádlottat egyáltalán nem ismerem, vele sem rokoni, sem baráti kapcsolatban nem állok, vele jelen büntetőeljárás indulását megelőzően soha nem találkoztam.

VIII.

A vádirat azon vádpontjai, amelyek csupán közvetett módon érintenek

VIII.1. Az I/A. vádpont és alpontjai

Az I/A. vádpontban felsorolt egyes alpontok kapcsán, a vádirati megkülönböztetés szerint a következőket tudom elmondani:

A vádirat 8. oldalának harmadik bekezdése a következő megállapításokat tartalmazza:

„A Fővárosi önkormányzatnál Hagyó Miklós I. rendű vádlott korábbi főpolgármester-helyettes mellett megbízási szerződéssel kommunikációs vezetői pozíciót betöltő V. rendű vádlott utasítására az alábbi, a BKV munkatársai által is elvégezhető, ezért a BKV számára szükséges szerződések megkötésére került sor:”

1./a: Ezek közül az első szerint X. rendű vádlott, és XI. rendű vádlott 2006. március hó 01. napján megbízási szerződést kötött a Well Reklám és PR Ügynökség Kft.-vel, amely szerződés alapján összesen 28 alkalommal közel 60 millió forint került kifizetésre.

Észrevételezem, hogy az önkormányzati választások 2006 októberében voltak, és 2006. december 14. napján választottak meg főpolgármester- helyettesnek, továbbá V. rendű vádlott csak 2007. év elejétől segítette tanácsadóként a kabinet munkáját. Az engem állítólagosan terhelő bünszervezet létrejöttének kezdő időpontját pedig maga a vádirat is 2007 januárjában jelöli meg.

A hivatkozott szerződés megkötésének időpontjában 2006. március 01. napján még a Magyar Szocialista Párt fővárosi önkormányzati választási listáját sem fogadtuk el,

sőt még el sem kezdtük tárgyalni, így ebben az időpontban az sem volt biztos, hogy én a listán egyáltalán szerepelni fogok. Azt ekkor ugyanúgy nem tudhattuk, hogy több mint fél évvel később, majd megnyerjük a választásokat, aminek köszönhetően a Fővárosi Önkormányzat képviselője, és a koalíciós egyeztetések eredményeként főpolgármester-helyettes leszek. Ebből kifolyólag arról sem lehetett még elképzelésünk sem, hogy V. rendű vádlott a kabinetben fog dolgozni, mely utóbbira tekintettel különösen érdekesnek tartom azt az imént idézett vádirati állítást, hogy 2006. március 01. napján V. rendű vádlott utasította X. rendű vádlottat, és XI. rendű vádlottat a szerződés megkötésére.

Úgy vélem ez az ellentmondás is jól példázza a vádirat megalapozatlanságát, valamint azt a szándékot, hogy a bünszervezet látszatának fenntartása érdekében, a személyemet függetlenül annak valóság tartalmától mindenféle előttem egyébként ismeretlen ügylettel kapcsolatba hozzák. Reményeim szerint, azonban a fentiekre tekintettel nem marad kétség afelől, hogy ezen szerződés megkötésében sem nekem, sem V. rendű vádlottnak nem volt semmilyen szerepe.

Én a Well Reklám és PR Ügynökség Kft. vezetőivel, tagjaival nem álltam, és jelenleg sem állok rokoni, baráti vagy üzleti kapcsolatban, őket soha semmire nem kértem, velük soha semmiről nem egyeztettem.

Amint nyomozati vallomásaimban is elmondtam, a cég valamely alkalmazottjával, akinek a nevét sajnos már nem tudom megmondani, csupán egyetlen egy alkalommal találkoztam, egy a BKV múzeumban tartott rendezvényen. Ennek a találkozóknak az volt az apropója, hogy 2007 év elején a BKV Múzeumban került bemutatásra az a Well Reklám, és PR Ügynökség Kft. által a Combino villamosokról készített kisfilm, amivel ha jól emlékszem Párizsban, egy nemzetközi reklámfilm pályázaton díjat is nyertek. Sajnos a Combino villamosok hírneve ebben az időszakban nagyon megtépázott volt, így nagyon örültem ennek a nemzetközi sikernek, ami egyúttal a főváros jó hírnevét is öregbítette. Azért vettem részt ezen az eseményen is, mert szerettem volna megtisztelni a kisfilm készítőit, és természetesen egy ilyen esemény nagyobb hírverést kap, ha azon a főpolgármester-helyettes is megjelenik. Így bár természetesen a konkrét megbízásuk ismeretének hiányában a társaság által végzett munka hatékonyságáról vagy szükségességéről nem tudok nyilatkozni, azt tényként állíthatom, hogy tevékenységükért nemzetközi elismerésben részesültek.

Az a.) pont második alpontjáról szintén ugyanezt tudom elmondani. A „Mesés Mikulásra”, és a „Mesevillamosra” vonatkozó szerződések megkötésére 2006. december 01. napján került sor, aminek kapcsán ismételten hangsúlyozom: 2006. december 14. napján választottak meg, V. rendű vádlott 2007-től állt a Fővárosi Önkormányzat alkalmazásában, és a vádhatóság az állítólagos bünszervezet létrejöttét is 2007. január elejére datálja.

Az a.) pont harmadik, negyedik, ötödik alpontjában megjelölt szerződések megkötéséről, amelyek már 2007-re esnek, nekem nem volt tudomásom, azok szükségességéről pedig az illetékeseknek kell nyilatkozniuk.

A kommunikációs tárgyú szerződésekről általánosságban viszont el kívánom mondani, hogy dr. Domszky Gábor főpolgármester III. rendű vádlott megválasztását követően a sajtón keresztül is kifejezetten kérte, hogy a BKV folytasson aktívabb kommunikációt. Ennek oka elsősorban az volt, hogy a társaság megítélése a Combino villamosok botránya miatt ebben az időben sajnos nagyon rossz volt, így fontosnak tekintettük, hogy a BKV-ról a fővárosi lakosokban kialakult kép kicsit pozitívabb legyen.

Hangsúlyozom, a BKV kommunikációja nem tartozott a kabinethez, az a társaság saját ügye volt, és a kollégáim ezzel kapcsolatban csak egyeztetési, konzultációs jogkörrel rendelkeztek. Ennek jelentősége abban állt, hogy minden fajta megkeresés, kérdés, ami a közcégekkel kapcsolatban a Fővárosi Önkormányzathoz befutott, az a kabinethez, és a kollégáimhoz lett továbbítva, akik természetesen nem rendelkezhetek minden területet érintően naprakész információval, így annak érdekében, hogy a sajtó kérdésére a legkorrektebb választ meg tudják adni, egyeztettek az ügyosztályokkal, és az adott társasággal. A Fővárosi Önkormányzat egységes kommunikációja érdekében továbbá nagy súlyt fektettünk arra, hogy ugyanazon kérdésről mindenki hasonlóan nyilatkozzon, amihez szintén tudniuk kellett, hogy az adott témáról korábban esetlegesen ki, mit mondott.

A kabinet kommunikációhoz kapcsolódó másik feladatköre a valamennyi közgyűlési, bizottsági előterjesztéshez kapcsolódó kommunikációs tervvel állt összefüggésben, aminek részeként például a Főpolgármesteri Kabinet ülésein mindig bent ült a kommunikációért felelős munkatárs, általában [REDACTED]. Hozzáteszem, amikor egy nagyobb lélegzetű előterjesztésre került sor, akkor természetesen én is egyeztettem a kollégáimmal a kommunikáció legfontosabb szempontjairól, arról, hogy mire kell figyelni, mert a közgyűlések idejére már mind nekem, mind a kollégáimnak tisztában kellett lennünk azzal, hogy mely kérdésekre kapcsán, milyen választ fogunk adni.

A harmadik feladatkört a sajtótájékoztatók jelentették, melyek összehangolásában, ha az adott téma a BKV-t érintette, akkor természetesen a BKV munkatársaival is egyeztetve, a kollégáim is részt vettek, hiszen a cél mindig az volt, hogy minden a lehető legnagyobb szakmai összhangban legyen.

Végezetül voltak úgy nevezett háttérbeszélgetések is, amikor összeültünk a sajtó érdeklődő képviselőivel és egy-egy témáról, mint például az aluljárók bekamerázásáról, ha jól emlékszem a BKV Múzeumban egyeztettünk. Az ilyen jellegű megkereséseknek, felkéréseknek, amikor csak tudtam, igyekeztem eleget tenni.

A Well Reklám és PR Ügynökség Kft.-re visszatérve, arról, hogy V. rendű vádlott ennek a cégnek is dolgozott, nekem nem volt tudomásom. Hozzáteszem, a Fővárosi Önkormányzat őt megbízási szerződéssel foglalkoztatta, kötetlen munkaidőben, konkrét feladat-meghatározásokkal, amit mindig kimagasló szakmai színvonalon teljesített.

1./b: A b.) pont első alpontjával kapcsolatban ugyanazt tudom elmondani, amit az a.) pont kapcsán elmondtam. A szerződés megkötésére a vádirat szerint 2006. szeptember 28. napján került sor, vagyis az előző városvezetés regnálása alatt, amikor még nem tudhattuk, hogy megnyerjük a választásokat, megválasztanak főpolgármester-helyettesnek, mely területek fognak a kabinethez tartozni és V. rendű vádlott is mellettem fog dolgozni. A fentiekre tekintettel tehát határozottan kijelentem, hogy a szerződés megkötéséről nem is lehetett tudomásom, és arra sem én, sem V. rendű vádlott utasítást sem adhattunk.

A fentiektől függetlenül szeretnék itt két dologra is kitérni. A vádirat 9. oldal b) pont alatti első bekezdésében az a kijelentés szerepel, hogy „*a szerződésben foglalt munka, a megjelölt célok evidens voltára figyelemmel, teljesen szükségtelen volt*”.

Ez az állítás, a vádirat általános részében kifejtettek megerősítéseként szolgál, és ismételten azt a benyomást kelti, mintha a vádirat elkészítése előtt igazságügyi szakértők vizsgálták volna a szerződések szükségességét, és voltak volna le ilyen jellegű következtetést. Valójában azonban ilyen nem történt, sem szakértő, sem szaktanácsadó nem vizsgálta ezt a kérdést, hanem ez is csak kizárólag a vádhatóság megállapítása, ami meggyőződésem szerint teljes mértékben megalapozatlan, és egyúttal érthetetlen is.

Ezen kívül a vádirat 10. oldal első bekezdése szerint a további szerződések megkötésére azért került sor, mert „*ez Hagyó Miklós I. rendű vádlott és körének igénye az állami-önkormányzati cégek felé*”.

A vádhatóság itt ismét egy számomra érthetetlen kifejezést használ, hiszen nekem nem volt semmiféle „köröm” illetve „igényem”, amit úgy gondolom az is alátámaszt, hogy maga a vádirat sem határozza meg, hogy ez a fogalom konkrétan kiket, vagy miket takar. Ismételten hangsúlyozom, hogy én kizárólag a - tőlem teljes mértékben függetlenül lezajló - koalíciós tárgyalások eredményeként lehettem főpolgármester-helyettes, és pozícióm betöltése során a hatályos jogszabályok mindenkor betartása mellett az MSZP képviselőjeként jártam el.

Mindemellett a b.) pont második és harmadik alpontjában szereplő, Pont Ez Kft.-vel kötött szerződésekről szintén nem volt tudomásom. A céget nem ismerem, a vezetőjét, [REDACTED]t igen, de vele csak köszönő viszonyban vagyok és az ő céges viszonyairól nem volt semmilyen információ. Én senkinek sem adtam utasítást ezen szerződések megkötésére. Ez az állítás azért is életszerűtlen, mert már kinevezésemet megelőzően is kötött a BKV kommunikációs szerződéseket, amint látható, többek között éppen a Pont Ez Kft.-vel is.

Végezetül a Hócipő című újságot, mint mindenki más ismerem, többet azonban róla elmondani nem tudok.

1./c: A Kacu Kft. vezetője [REDACTED] az országgyűlési képviselői mandátumom ideje alatt a parlamenti titkárom volt. Az általa kötött szerződésről nem volt tudomásom, annak megkötése során nem működtem közre, annak megkötésére utasítást nem adtam. Számomra az elővárosi kötőpályás közlekedés állami

támogatásáról esettanulmányt, elemzést nem végzett. Hozzáteszem, ha bármilyen témájú közlekedés-szakmai kérdés merült fel, akkor én a kabinet közlekedési ügyekkel foglalkozó szakreferenséhez, [REDACTED] hoz fordultam és tőle kértem segítséget. Én nem kértem továbbá V. rendű vádlottat sem, hogy ezzel kapcsolatosan kérdést, vagy utasítást fogalmazzon meg a BKV irányába.

[REDACTED] egyébiránt a parlamenti titkáromként kötetlen munkaidőben dolgozott, és kettős feladatot látott el, egyrészt feladatát képezte, hogy részemre a törvényhozással kapcsolatos kérdésekben segítséget nyújtson, így ő követte figyelemmel a jogszabályváltozásokat, és kérésemre adott esetben erről összefoglalót is készített. Ezek között az anyagok között lehetett olyan, amely a törvényhozás oldaláról érintette a BKV-t is. Másrészt a feladatát képezte az országgyűlési anyagok összeállítása, prezentációkra, illetve lakossági fórumokra történő felkészülésem elősegítése.

Természetesen, mint parlamenti titkár bejárt a városházára, és ott is volt egy asztala, aminek oka az volt, hogy a parlamenti munka mellett sokat segített nekem, többek között a túságok előkészítésében is, de idő hiányában egyeztetni szinte csak a parlamenti ülések szüneteiben tudtunk.

1./d: A Citynet Kft. és a BKV között létrejött szerződésről nem volt tudomásom. A céget onnan ismerem, hogy részt vettek az MSZP 2006-os országos kampányában. A részleteket azonban nem ismerem, mivel az, hogy kik működnek közre a kampányban, az MSZP-ben központilag volt meghatározva. Az ilyen jellegű ügyeket V. rendű vádlott, mint a XII. kerületi kampánystáb egyik tagja intézte, aki azonban a részletekről nekem nem számolt be, és önállóan járt el. Nekem nem volt tudomásom arról, hogy V. rendű vádlott ennek a cégnek az alkalmazottja volt. Én senkitől nem kértem, és senkinek nem adtam arra utasítást, hogy a BKV ezzel a céggel szerződjön, és erről a szerződésről tudomásom nem volt.

1./e: A Relatív Reklámügynökség Kft.-vel kötött szerződésekről nem volt tudomásom. A cég vezetőivel, tulajdonosaival baráti, rokoni viszonyban nem álltam, és jelenleg sem állok. Soha, senki felé, semmilyen utasítást, vagy kérést nem fogalmaztam meg a céggel való szerződéskötés érdekében.

1./f: A Honeymoon Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

1./g: A Csapó Bt. kapcsán a következőket tudom elmondani: [REDACTED] t az egyik Rege utcai szomszédom útján ismertem meg, később pedig sportszakmai kapcsolatban álltunk. Emiatt járt bent a Fővárosi Önkormányzatnál néhányszor, mivel általában a városházi irodámban tartottunk üléseket. Az újságokból értesültem arról, hogy a Csapó Bt.-nek szerződése volt a BKV-val. Ilyen szerződés megkötésére én nem adtam utasítást, továbbá egy kollégámnak sem adtam utasítást ennek elintézésére sem.

2. A vádirat 13. oldalán található 2. vádpont bevezetője a következőket rögzíti: „A Fővárosi Önkormányzatnál Hagyó Miklós I. rendű vádlott korábbi főpolgármester-

helyettes mellett megbízási szerződéssel kommunikációs vezetői pozíciót betöltő VI. rendű vádlott utasítására a következő szerződések megkötésére került sor: ”

Tekintettel a fentiekre, mielőtt az egyes szerződésekre rátérnék, fontosnak tartom ismételtlen leszögezni a következő tény: VI. rendű vádlott 2008 év elejétől, ha jól emlékszem, február 1. napjától volt a kabinet tagja, addig a BKV rendezvényein való találkozásainkat kivéve, érdemi kapcsolatom nem volt vele.

2/a: A vádirat 13. oldalán lévő 2/a. vádpont i. alpontja szerint a BKV részéről eljárva, X. rendű és XI. rendű vádlottak **2007. április 27.** napján vállalkozói szerződést kötöttek az F.F.V.D. Bt.-vel a **2007. május 27.** napi központi gyermeknapi rendezvény megtartására, és a járműveken „mosolyellenőrök” bevetésére, amely rendezvények bár megtartásra kerültek, de a veszteségesen működő BKV üzemszerű működése szempontjából szükségtelenek voltak.

A vádirat 14. oldalán lévő 2/a. vádpont ii. alpontja továbbá egy olyan szerződésről számol be, melyet „*VI. rendű vádlott utasítására VIII. rendű vádlott 2007. augusztus hó 23. napján,*” kötött az F.F.V.D. Bt.-vel 2007. szeptember 3. és 7. napjai közötti „*Sulikezdés*” elnevezésű rendezvények megtartására, amelyek ugyan ténylegesen megvalósultak, de a BKV számára szükségtelenek voltak.

Harmadjára, a szintén a vádirat 14. oldalán található 2/a. vádpont iii. alpontja egy III. rendű vezérigazgató által a karácsonyi program megrendezése érdekében **2007. november 14.** napján megkötött szerződést nevesít, amelyre VI. rendű vádlott a vádirat szerint szintén „*VIII. rendű vádlotton keresztül*” adott utasítást.

Mindezek alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy mind a három vádirati tényállásban szereplő szerződés megkötésére, sőt a teljesítésre is olyan időpontban került sor, amikor VI. rendű vádlott még nem volt a kabinet tagja, hanem „egyszerű” munkavállalóként, csak a BKV alkalmazásában állt, és ebből kifolyólag semmiképpen sem volt olyan pozícióban, hogy a BKV értékesítési és kommunikációs vezérigazgató-helyettesét, VIII. rendű vádlottat bármire is utasítsa. **Tényként rögzíthető tehát, hogy a vádirat 2/a vádpontjában foglaltak bevezetője nem felel meg a valóságnak.**

Mindemellett az F.F.V.D Bt.-vel kötött szerződésekről nem volt tudomásom. Nem tudtam, hogy VI. rendű vádlott férje, XII. rendű vádlott ennek a cégnek dolgozott. Amit XII. rendű vádlotról tudok, azt korábban már elmondtam.

Rámutatnék azonban még egy körülményre ezzel a vádponttal kapcsolatban: míg ugyanis a vádhatóság állítása szerint a korábbi vádpontokban a szerződések megkötésére, vagy tanácsadási felkérésekre úgy került sor, hogy azok mögött teljesítés nem volt, és az ellentételezésük ennek ellenére megtörtént, addig itt azt rója a vádirat a 13. oldal utolsó bekezdésében, a 14. oldal első bekezdésében, és a 14. oldal ötödik bekezdésében a vádlottak terhére, hogy idézem „*bár a rendezvények megtartásra kerültek, azok a veszteségesen működő BKV üzemszerű működése szempontjából szükségtelenek voltak*”.

Meggyőződésem szerint, amellet, hogy ez szintén olyan szakkérdés, amelynek megválaszolásához különleges szakértelem szükséges, egyik gazdasági társaság

esetében sem, így a Fővárosi Önkormányzat tulajdonát képező, a közösségi közlekedést ellátni szándékozó legnagyobb közszolgáltató cég esetében sem lehet valamely szerződés megkötésének a hasznosságát kizárólag az „üzemszerű működés” szempontjából vizsgálni, hiszen az önmagában a gazdasági életben való részvételhez nem elegendő. Másrészt pedig véleményem szerint ez a kettősség is jól mutatja a vádhatóság azon koncepcióját, melyek meghatározó eleme és célja a tényektől függetlenül az: ezért, vagy azért, de valahogy mindenképpen felelősségre kell vonni a vádlottakat, köztük engem is.

2./b: A 2/b vádpont kapcsán ugyanazt tudom elmondani, mint a 2/a. vádponttal kapcsolatban, vagyis mivel a tényállásban szereplő szerződés megkötésének időpontja 2008. január 1. napja, itt is megállapítható, hogy arra VI. rendű vádlott kabinetbe kerülése előtt, tehát akkor került sor, amikor még kizárólag a BKV munkavállalója volt. Erre tekintettel nem felel meg a valóságnak, hogy olyan pozícióban volt, amelyből lehetősége lett volna akár IV. rendű vádlott megbízott vezérigazgatót, akár IX. rendű vádlott közönségkapcsolati főosztályvezetőt bármire is felhívni, vagy utasítani.

Ettől függetlenül a Vision Consulting Kft.-vel kötött szerződésről szintén nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. Itt is utalnék továbbá az előbb elmondottakra, vagyis, hogy a vádirat 14. oldalának utolsó bekezdésében foglaltakkal szemben, nem lehet egy szerződés szükségességét és indokoltságát egyetlen szempontnak, az üzemszerű működés racionalitásának alávetni.

2./c: A vádirat szerint VI. rendű vádlotthoz kapcsolódó, harmadik alpontban foglalt tényállásban szereplő Symsytem Kft.-vel kötött szerződésről ugyancsak nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. Felhívnám azonban valamire a figyelmet: meggyőződésem szerint ugyanis, tekintettel az általam előzőekben előadottakra, nem véletlen, hogy a vádirat ezen alpontjának tényállása nem tartalmazza a benne szereplő szerződés megkötésének időpontját.

3.: Az S.T. Plusz Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. Pár alkalommal meghívott vendég voltam a Napkelte műsorában, azonban nekem közvetlen, baráti kapcsolatom sem ██████████sal, sem más Napkeltés munkatárssal nem volt. Egyetlen sportszakmai kapcsolódási pont van valójában köztem és ██████████ között, ami azonban jóval a hivatkozott szerződés megkötésének időpontja utánra datálódik. Az általunk betöltött tisztségekre tekintettel 2009-ben felkértek minket, hogy közösen legyünk a 2010-es úszó- és vízilabda Európa-bajnokság főszervezői, illetve fővédnökei, amit mind a ketten elvállaltunk, és ennek a szervezésében aztán ténylegesen együttesen közreműködtünk.

Mindemellett megjegyzem, a 3. vádpontban szereplő szerződés megkötésére 2007. január 1. napján került sor, vagyis azon a napon, amikor III. rendű vádlott vezérigazgató munkába állt. Ezzel kapcsolatban fel szeretném hívni a Tisztelt Törvényszék figyelmét III. rendű vádlottnak, mint a BKV újonnan megválasztott vezérigazgatójának küldött, 2007. január 17. napján kelt levelemre, ami a nyomozati irat 60. kötetében a 38.371. oldalon található. Ebben a levélben én arra kértem III.

rendű vádlottat, hogy figyelemmel arra: a társaság 2007. évi üzleti és beruházási terve a Fővárosi Közgyűlés Gazdasági Bizottság által még nem került elfogadásra, tartózkodjon minden olyan kötelezettség vállalástól, amely a vállalatra nézve jelentős anyagi elkötelezettséggel jár.

4.: Az ICG Infora Consulting Group Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. Figyelemmel a szerződéskötés vádirat szerinti, 2007. január 10. napi időpontjára, ezzel kapcsolatban is utalok az III. rendű vádlottnak címzett, imént említett levelemre.

5.: A GPS Capital Tanácsadó és Szolgáltató Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. A cég vezetőit nem ismerem, továbbá én kérést, utasítást az ezzel a céggel való szerződéskötésre soha nem fogalmaztam meg, és a tulajdonosi viszonyairól sem rendelkezem információval.

Utalok azonban arra, hogy a vádpont első mondatának az a kijelentése, hogy III. rendű vádlott „VIII. rendű vádlott *Hagyó Miklós I. rendű vádlott és más politikusok kérésével indokolt felhívása és előkészítése alapján*” járt el, egyrészt nem felel meg a valóságnak, mivel én soha senkit nem kértem, vagy utasítottam a szerződés megkötésére, másrészt a „*más politikusok*” megfogalmazást konkrét személyek megnevezésében hiányában értelmezni sem tudom.

6.: A Siteflex Kft.-vel kötött szerződésekről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

7./a,b: A Suvet Research Piac-, Média-, és Társadalomkutató Kft.-vel kötött szerződésekről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

8.: A BÁL-NA Produkció Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

9.: A Média Magnet Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. Hangsúlyozom azonban, hogy a vádpontnak a vádirat 17. oldalán található első mondatában foglalt azon megállapítás, hogy „*a Hagyó kabinet egyik - személyében ismeretlenül maradt - tagjának felhívása alapján*” került sor a hivatkozott szerződés megkötésére, számomra egyrészt teljes mértékben érthetetlen, másrészt pedig valótlan állítás. A kabinet az általam az előzőekben felsorolt tagokból állt, akik valamennyien tisztességes, becsületes emberek, akik mindenkor a rájuk irányadó jogszabályok, valamint a belső szervezeti és működési szabályok alapján jártak el. Sem az én utasításomra, sem tudomásom szerint saját elhatározásból nem hívtak fel soha, senkit semmilyen jogellenes szerződés megkötésére.

10.: A Piatnik Budapest Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

11.: A Marionett Színészközvetítő Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

12.: Az Európa Kht.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

13.: A K.L. Kommunikációs és Szolgáltató Bt.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

15.: A Montana Zrt.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. Megjegyzem, az ebben a vádpontban szereplő tényállásban foglaltakkal az ügyészség saját maga is megerősíti azt a vádirat 4. oldal második bekezdésében szereplő állítást, hogy II. rendű vádlott dr. Demszky Gábor főpolgármesterrel együttműködve járt el.

16/a,b.: Az ANOVA Szolgáltató és Oktatási Bt.-vel kötött szerződésekről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

17.: A DAM Bt.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. Nem volt arról tudomásom, hogy XIII. rendű vádlott, - akiről előzőleg már nyilatkoztam - a DAM Bt. kültagja. Ismételten utalok arra, amit a 9. pont kapcsán a kabinetről elmondtam, és egyúttal határozottan kijelentem, hogy a kabinet tagjai sem az én utasításomra, sem tudomásom szerint saját elhatározásból nem hívtak fel soha, senkit semmilyen szerződés megkötésére.

Tekintettel azonban arra, hogy a nyomozás befejezését követően lehetőségem nyílt az ügy iratait áttanulmányozni, ezzel kapcsolatban azt jelzem, hogy a BKV 2008. évi Üzleti Tervének a nyomozati irat 67. kötet 44.271. oldalán található III/10. pontjában a BKV marketinggel és kommunikációval kapcsolatban megfogalmazott céljaira:

„Az előzetes tervek szerint 2008. évben is folytatódnak a korábbi években megkezdett és évről-évre áthúzódó programok, a jegy- és bérletkampány, a bliccelés visszaszorítását célzó akciósorozat, és az utazási kultúra javítását célzó kampány, mint például:

- a munkáltatói hozzájárulás törvényi változása miatti többletbevétel megszerzése érdekében folytatandó kampány,*
- a törzsutas rendszerrel kapcsolatos feladatok,*
- 2008. évre tervbe vett rendezvények: Közlekedés Napja, Autómentes Nap,*
- az utasok sokoldalú tájékoztatása, a honlap bővítése, fejlesztése.”*

Számomra, így azt kell mondanom, logikusnak tűnik, hogy az ezzel a céggel való szerződéskötésre, valamint az általuk elkészített tanulmány megrendelésére azért került sor, mert a BKV menedzsmentje, az Igazgatóság, és a Felügyelő Bizottság a fentiek szerint célként tűzte ki az üzleti tervben a bliccelés visszaszorítását.

18.: A Soda Reklám Tanácsadó és Szolgáltató Kft.-vel kötött szerződésekről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. A vádirat 22. oldalának második bekezdésében foglalt, a szerződés alapján történt teljesítés minősítésére vonatkozó megállapítással kapcsolatban azonban ismételten utalnék arra, hogy meggyőződésem szerint annak megítélése olyan kérdés, aminek megítéléséhez különleges szakértelemre lett volna szükség.

19.: A Civertan Bt.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

20.: Az ACCORD Group Tanácsadó és Szolgáltató Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem.

VIII.2. Az I/B. vádpont

Az **I/B. vádponttal** kapcsolatban elmondom, hogy az Optimismo Kft.-vel kötött szerződésről nem volt tudomásom. Sem a céget, sem annak vezetőit nem ismerem. Amint azt korábban elmondtam, VII. rendű vádlottal kizárólag ügyvéd-ügyfél kapcsolatban álltam, nem volt, és az ügyvédi titokra tekintettel a szóban forgó szerződés időpontjában nem is lehetett tudomásom arról, hogy ő a BKV-val bármilyen munkakapcsolatban áll. A vádirat 24. oldalának első bekezdésében foglaltak, vagyis, hogy a szerződés megkötését az indokolta, hogy „*ilyen módon kívánja a főpolgármesteri hivatal finanszírozni a korábbi vezérigazgató nem hivatalos „végkielégítését”*”, nem tudom értelmezni, de ismételten utalnék arra, én a kinevezésemet követően azonnal vizsgálatot kezdeményeztem [REDACTED] volt BKV vezérigazgató prémium előlegének kifizetése ügyében (az ebben a tárgyban írt levelem a nyomozati iratok 60. kötet 38.381. oldalán található).

VIII.3. Az I/C. vádpont

Az **I/C. vádponttal** kapcsolatban elmondom, hogy a közbeszerzési eljárás eredményeként a PQS Plural Kft. és a Renomé Kft. által alkotott konzorciummal megkötött konzorciumi szerződésről, illetve annak háttéréről nem volt semmilyen tudomásom. Sem a cégeket, sem azok vezetőit nem ismerem.

VIII.4. Az I/D. vádpont

Az **I/D. vádponttal** kapcsolatban: Amint azt már korábban is elmondtam, VI. rendű vádlottat, mint a BKV munkatársát ismertem meg, és annak tudatában kínáltam fel neki a Fővárosi Önkormányzatnál a megbízást, hogy ő a BKV munkavállalója. Ezt azért tehettem meg, mert a megbeszélésünk során VI. rendű vádlott arról tájékoztattott, egyeztetni fog a munkáltatójával ebben a kérdésben, vagyis, hogy van-e a két feladatkör párhuzamos ellátásának bármilyen akadálya. Amikor legközelebb találkoztunk, VI. rendű vádlott arról számolt be nekem, hogy minden rendben van, nincs ezzel kapcsolatban semmilyen kifogás a BKV részéről, így megkötöttük a szerződést. Én nem kívántam beleszólni a munkavállaló és a munkáltató megegyezésébe, ezért a BKV részéről nem kerestem meg senkit ez ügyben.

Itt jegyzem meg, hogy a Főpolgármesteri Hivatalban a munkavégzés nem volt napi szinten időhöz kötve, hanem feladat meghatározás volt, ami azt jelentette: a munkavállalóra volt bízva, hogyan osztja be az idejét, és csak az számított, hogy a rábízott feladatot természetesen adott határidőn belül, megfelelően elvégezze. Éppen ezért úgy gondoltam, ha a munkáltató és a munkavállaló ennek tükrében meg tud egymással egyezni, akkor nincs akadálya annak, hogy egy a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő cég alkalmazottja a főpolgármester-helyettesi kabinetnek is

dolgozzon. Figyelemmel pedig arra, hogy a kabinetemhez érkező megkeresések döntő többsége a BKV-val, és a 4-es metróval volt kapcsolatos, nagy hasznát vehettük annak a kommunikációs szakembernek, aki járatos volt a témában és hatékonyan tudta segíteni a munkánkat.

VIII.5. A III.-IV. vádpontok

A BKV a vádiratban nevesített úgy nevezett menedzserszerződéseket a saját hatáskörében eljárva kötötte, illetve módosította, hiszen a munkáltatói jogokat a BKV-nál a mindenkori vezérigazgató gyakorolta.

Én 2008. elején a BKV vezetőségéhez fordultam, és megkértem az Igazgatóság elnökét, tekintsék át a BKV menedzser szerződéseit, így különösen a BKV javadalmazási gyakorlatát (nyomozati irat 60. kötet 38.425.-38.427. oldal) A legismertebb esetről XIV. rendű vádlott végkielégítéséről, illetve visszafoglalkoztatásáról az újságból értesültem, és figyelemmel arra, hogy én a botrány kirobbanása idején szabadságomat töltöttem, az irodavezető-helyettesem, [REDACTED] volt az, aki tolmácsolta a Felügyelő Bizottság részére azon kérésemet, (a nyomozati irat 60. kötet 38.259. oldalán található, általam már hivatkozott levelében) hogy vizsgálja ki a történeteket. Emlékeim szerint továbbá a könyvvizsgálói jelentés már 2009. év februárjában külön pontban foglalkozott XIV. rendű vádlott végkielégítési ügyével.

IX.

AAM Zrt. avagy az I/21. vádpont

IX.1. A vád

A vádirat 22. oldalán kezdődő I/21.) vádpont a következőket rögzíti:

*„2007. év elején Hagyó Miklós I. rendű vádlottnak **a külön költségvetéssel rendelkező 4-es Metró beruházással kapcsolatban a Költségvetési Bizottság részére beszámolót kellett készítenie. Hagyó Miklós I. rendű vádlott 2006. december végén, 2007. január elején utasította III. rendű vádlottat, mint vezérigazgatót, hogy ezt az elemző munkát számára az AAM Zrt.-vel végeztesse el.***

*III. rendű vádlott e célból 2007. január hó 24. napján 50 millió forintos keretösszeggel megbízási szerződést kötött az AAM Zrt.-vel a „Metro4 projekt koordinációs feladatainak támogatása, projektmenedzsment, projektadminisztrációs feladatok, valamint minőségbiztosítási tevékenység” címen. A cég rövid határidővel, nyolc nap alatt a munkát elvégezte, amit **Hagyó Miklós I. rendű vádlott használt fel főpolgármester-helyettesi tevékenysége során.***

*A BKV számára **szükségtelen szolgáltatás** ellenértékét, összesen 50.093.400.-Ft-ot a BKV kiegyenlítette, oly módon, hogy a 2007. március hó 5. napján 5.997.600.-Ft-ról, a március hó 6. napján 5.995.800.-Ft-ról, az április hó 12. napján 19.665.000.-Ft-ról, a május hó 3. napján 8.913.000.-Ft-ról, és a június hó 6. napján 9.522.000.-Ft-ról kiállított számlák ellenértékét 2007. április hó 5. és július hó 5. között átutalták.”*

A 2010. május 14. napján, a nyomozó hatóság által a fenti tárgyban velem közölt gyanúsítás ettől eltérően még azt róta a terhemre, hogy a szerződés megkötése idézem szó szerint: „*a BKV részére felesleges és indokolatlan kiadás volt, mert annak kifizetése a Főpolgármesteri Hivatal ön részére biztosított költségkeretből kellett volna megtörténnie.*”

A gyanúsításkori és a vádiratban foglalt tényállás eltérésére tekintettel kérdésként merül fel bennem, hogy lényegében mit is ró a vádhatóság a terhemre? Azt, hogy az egyébként szükséges szerződés ellenértékét más forrásból kellett volna kielégíteni, vagy a szerződés megkötése önmagában szükségtelen volt?

Azt azonban határozottan kijelentem, hogy engem, személy szerint egyik okból sem terhel sem büntetőjogi, sem bármilyen más jogi vagy egyéb természetű felelősség.

IX.2. Alapvetések

Az AAM Zrt.-vel megkötött szerződést érintően a nyomozás során tett vallomásomat változatlanul fenntartom.

A nyomozati iratok és egyéb a tárgyhoz kapcsolódó dokumentumok megismerését követően azonban számos olyan új információ jutott a tudomásomra, melyek az általam korábban elmondottakat kétséget kizáróan alátámasztják, illetve kiegészítik, és amiket a Tisztelt Törvényszékkel is szeretnék jelen vallomásomban megosztani.

Előjáróban leszögezem, az AAM Zrt.-vel megkötött szerződést érintő gyanúsításbeli és vádirati tényállás teljes mértékben téves megállapításokon alapszik, így:

1. **nem felel meg a valóságnak**, hogy a Költségvetési Bizottság részére ebben a tárgyban beszámolót kellett volna készítenem, vagyis, hogy az elkészült anyagot én használtam fel a főpolgármester-helyettesi tevékenységem során,
2. **nem felel meg a valóságnak**, hogy én utasítottam III. rendű vádlottat a szerződés megkötésére,
3. **nem felel meg a valóságnak**, hogy a szerződés megkötése a BKV részére felesleges és indokolatlan volt,
4. **nem felel meg a valóságnak**, hogy az AAM Zrt. által elkészített anyagot a Főpolgármesteri Hivatal részemre biztosított költségkeretéből kellett volna kifizetni,

továbbá a legtöbb esetben bizonyíthatóan ezen állítások ellenkezője felel meg a valóságnak.

Hangsúlyozom: főpolgármester-helyettesi működésem teljes ideje alatt minden erőmmel arra törekedtem, hogy a BKV - mint a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő, legnagyobb közszolgáltató cég - anyagi helyzete konszolidálódjon, a társaság sokkal transzparensabb módon és fenntartható költségvetési pályával működjön. Ezt a szándékomat igazolja, csak egy példát említve: a 2007-ben végrehajtott stabilizációs program, melynek következményeként mintegy 1300 fővel csökkent a BKV létszáma, és amely intézkedések

nélkül, - amint erre korábban már hivatkoztam - a társaság üzemi vesztesége 2008-ban 11,5 milliárd forinttal kedvezőtlenebbül alakult volna.

A BKV vezetőit, Igazgatóságát, Felügyelő Bizottságát minden esetben a jogszabályok betartására, az ésszerű gazdálkodásra, valamint a bármely oknál fogva kétes ügyek kivizsgálására hívtam fel, mely állításomat teljes mértékben alátámasztják a nyomozati iratok között fellelhető, tőlem, illetve V. rendű vádlottól lefoglalt BKV-val kapcsolatban született dokumentumok és levelek, melyek a nyomozati irat 59. kötetében a 38.037. oldaltól, valamint a nyomozati irat 60. kötetében a 38.369. oldaltól találhatók.

Engedje meg a Tisztelt Törvényszék, hogy idézzek ezek közül egy, a tárgyhoz kapcsolódóan III. rendű vádlottnak, mint a BKV vezérigazgatójának írt, előzőleg már hivatkozott levélből, mely a nyomozati iratok 60. kötetének 38.371. oldalán olvasható.

2007. január 11. napján, azaz 13 nappal az AAM Zrt.-vel történő, - nekem felrótt - szerződéskötést megelőzően, III. rendű vádlottnak a következőkre hívtam fel a figyelmét:

„Az Önök vállalatának 2007. évi üzleti és beruházási tervét a főváros illetékes bizottságai még nem hagyták jóvá. Ezért kérem, hogy a bizottsági döntés megszületéséig tartózkodjanak olyan kötelezettségvállalástól, amely a vállalatra nézve jelentős anyagi elkötelezettséggel jár.”

IX.3. A metrójelentésről és az előterjesztéséről

A nyomozati vallomásaim megtételekor már próbáltam beazonosítani, milyen előterjesztésről lehet szó, azonban ott és akkor nem tudtam pontosan megmondani mikor készült, csak azt, hogy a Főpolgármesteri Kabinet 2007. március 19. napján tárgyalta. Az erről készült emlékeztető a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai mellékletének Főpolgármesteri Hivatal 1. kötet 600. oldalán található. Hozzáteszem, amit a nyomozó hatóságnak is elmondtam, a főpolgármester-helyettesi megbízatásom alatt több mint száz a BKV-t és a 4-es metró érintő előterjesztés, tájékoztató, beszámoló és interpelláció került a Fővárosi Közgyűlés, a Főpolgármesteri Kabinet, illetve a Főpolgármesteri Hivatal Szakbizottságai elé, így nyilvánvalóan ennek volt köszönhető, hogy a kihallgatás feszült pillanataiban nem tudtam minden részletre kiterjedően beszélni a gyanúsítás tárgyává tett előterjesztésről.

Jelen vallomásomban elsőként szeretném részletesen tisztázni az előterjesztést megelőző időszak eseményeit: 2006. december 14. napján választott meg a Fővárosi Közgyűlés főpolgármester-helyettesnek, amikor is már számos, a 4-es metró beruházással kapcsolatos cikk jelent meg a médiában, ezzel óriási nyomást helyezve a Főváros vezetésére.

Lényegében ennek a valós társadalmi és szakmai igénynek tett aztán eleget dr. Demszky Gábor főpolgármester, amikor 2007. január első napjaiban dr. Becker László személyében **metróbiztos** nevezett ki. A metróbiztos feladatai közé sorolta, hogy valamennyi érintett bevonásával teljes képet adjon a beruházás állásáról, továbbá készítsen egy tervet, ami tisztázza a projekt valódi költségeit, és amely egyúttal alapanyagként szolgál az uniós forrásokra való pályázatok beadásához. (<http://nol.hu/archivum/archiv-430032>)

Egy ilyen jellegű szakmai tanulmány nyilvánvalóan nem készülhetett el a DBR Metró Projektigazgatóság bevonása nélkül, hiszen minden rendelkezésre álló információ a Projektigazgatóság birtokában volt. **Az előterjesztés elkészítését és finanszírozását pedig elsősorban nem praktikus vagy logikai szempontok határozták meg, hanem a hatályos jogszabályok, valamint a Magyar Állam-Budapest Főváros Önkormányzata-BKV metrószerződések rendszere,** így az azokban foglalt egyértelmű előírásoknak mond ellent, aki azt állítja, hogy az előterjesztés elkészítése a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási kabinet feladata lett volna.

Hozzáteszem, a hivatkozott szerződésekben foglaltakat vélhetően a vádhatóság képviselői is kulcsfontosságúnak tartották, hiszen dr. Győri György ügyész a 2010. október 22. napján foganatosított folytatólagos gyanúsított kihallgatásom során - amint az a nyomozati iratok 67. kötet 44.143. oldalán olvasható – felszólított arra, hogy jelöljem meg az egyébként **a védőm indítványára beszerzett,** a Magyar Állam-Budapest Főváros Önkormányzata-BKV közötti szerződésekben azokat a pontokat, melyek igazolják állításaimat. Az persze más kérdés, hogy a kihallgatást végző ügyész ekkor olyan helyzetbe hozott, hogy ne tudjak ennek a kérésnek eleget tenni, ugyanis a több mint 100 oldal terjedelmű szerződésekben összebilincselte kezekkel teljesen lehetetlen feladat volt megkeresni, és rámutatni az adott kérdést szabályozó konkrét rendelkezésekre.

Nos, mivel az azóta eltelt időszakban volt lehetőségem nyugodt körülmények között átolvasni, és nem mellékesen szabad kézzel is átlapozni a szerződéseket, a jelen vallomásomban szeretném a Tisztelt Törvényszék előtt feltárni a szerződéses azon rendelkezéseit, melyek teljesen egyértelműen alátámasztják, hogy sem az előterjesztés elkészítése, sem az AAM Zrt. megbízási szerződésében foglaltak nem tartoztak a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettes feladatai közé, továbbá annak költségeit nem a főpolgármester-helyettesi iroda költségkeretéből kellett finanszírozni.

IX.4. Ki volt a felelős?

Az AAM Zrt. és a BKV között 2007. január 24. napján megkötött - a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég 34. kötetének 769.-791. oldalain megtalálható - szerződés a következő címet viseli:

„Megbízási szerződés, amely létrejött a METRÓ4 Projekt koordinációs feladatainak támogatására, szakértői, tanácsadói feladatok ellátására.”

A szerződés tárgya pedig:

„A METRÓ4 projekt koordinációs feladatainak támogatása, projektmenedzsment, projektadminisztrációs feladatok valamint minőségbiztosítási tevékenység.”

Teljesen egyértelmű tehát, hogy a megbízási szerződésben meghatározott feladatok tipikusan projektigazgatósági feladat-és felelősségi körbe tartoznak.

A nyomozati irat 14. kötete a 9101. oldaltól tartalmazza a BKV Szervezet és Működési Szabályzatát, amely a BKV szervezeti felépítésének bemutatásánál hivatkozott rendelkezéseken kívül a DBR Metró projektigazgatójának felelősségi- és feladatkörét is meghatározza.

A 2000 októberében rögzített Szervezeti és Működési Szabályzat a vezérigazgató-helyettesek vezetői jogkörét szabályozó 9.4 pontjának 9.4.5.1. és 9.4.5.2. alpontjai (a nyomozati irat 14. kötet 9.149. oldalán) kimondják, hogy: a DBR Metró projektigazgató vezetői jogkörében felelős:

- „a DBR projekt a műszaki és pénzügyi feltételek, valamint a határidők vonatkozásában a terveknek megfelelő megvalósulásáért,
- a finanszírozással összefüggő megállapodások előkészítéséért és végrehajtásáért,
- a Társaságon belüli szakmai egyeztetések lefolytatásáért,
- Feladata:
- a versenytárgyalási eljárások, a kivitelezési, szolgáltatási és szállítási szerződéskötések előkészítése és lebonyolítása,
- a DBR projekt megvalósulásának felügyelete,
- a Projekt megvalósulásával kapcsolatos szerződések végrehajtásának felügyelete,
- kapcsolattartás a Projekt lebonyolításában közreműködő szervezetekkel,
- a Projekt képviselője harmadik személyek és hatóságok előtt,
- a Projekttel kapcsolatos vagyon és kötelezettségek nyilvántartása
- **a Projekttel kapcsolatos előterjesztések, szerződések és azok módosításainak előkészítése, (általam kiemelve)**
- tenderek, ajánlatkérések lebonyolítása,
- a Projekttel, mint beruházással összefüggő okmányok elkészítésével kapcsolatos feladatok végzése.”

Ezt követően a Szervezeti és Működési Szabályzat 11 alkalommal történt módosítása során, 2009. március 18. napjáig a DBR Metró projektigazgatójának felelőség- és feladatköre tartalmát tekintve változatlan marad, és csupán a szabályzatban való elhelyezkedése változik, - a 3. és 4. módosításban a nyomozati irat 14. kötet 9.187.-9.189 és a 9.215-9.217. oldalain az „Igazgatók jogköre” cím alatt 9.5.4.1.-9.5.4.2. pontokban kerül szabályozásra - ,illetve a DBR Metró projektigazgatói tisztségnek a DBR Metró vezérigazgató-helyettesi rangba való emelésével a feladatköre a Szervezeti és Működési Szabályzat 2007. április 17. napjával hatályos 6. módosításával további feladatokkal egészült ki: így ismét a vezérigazgató-helyettesek vezetői jogkörének leírása alatt a 9.4.4.2. pont az alábbi plusz teendőket tartalmazza:

- „a DBR metróvonal beruházásával kapcsolatos társasági politika kialakítása, a beruházás műszaki előkészítése, megvalósítása, lebonyolítása,
- a DBR metróvonal beruházási terveinek szükség szerinti egyeztetése az illetékes tulajdonosi szervezetekkel, hatóságokkal, a Vezérigazgató felhatalmazása alapján,
- a DBR metróvonal beruházásával kapcsolatos beszerzési, közbeszerzési tevékenység funkcionális irányítása,
- a vezérigazgató első helyi helyettesítése a Metró projekttel kapcsolatos társasági képviselet tekintetében.”

A fentiek alapján került sor a 4-es metróvonal kiépítésével kapcsolatos alapszerződések megfogalmazására, melyek a szervezeti hierarchia és a feladatok meghatározása szempontjából teljes mértékben összhangban voltak a Szervezeti- és Működési Szabályzattal.

IX.5. A Metrószerződések rendszere

A vizsgált időszakban 2 alapszerződést (beruházói és finanszírozási) és azok módosításait kell vizsgálnunk:

1. **Beruházói szerződés Budapest Főváros Önkormányzata-BKV (nyomozati irat 67. kötet 44.395.-44.429. oldal):** a 2004. január 19. napján kelt szerződés a budapesti 4-es metróvonal Budapest Kelenföldi pályaudvar és Budapest Keleti pályaudvar közötti szakasza beruházói feladatainak ellátására, és a 2005. augusztus 17. napján kelt módosító szerződés (nyomozati irat 67. kötet 44.431.-44.447. oldal).

2. **Finanszírozói szerződés Magyar Állam-Budapest Főváros Önkormányzata (nyomozati irat 67. kötet 44.321.-44.361. oldal):** a szintén 2004. január 19. napján kelt szerződés a budapesti 4-es metróvonal Budapest Kelenföldi pályaudvar és Budapest Keleti pályaudvar közötti szakasza közös finanszírozásáról, és a 2005. július 18. napján kelt módosító szerződés (nyomozati irat 67. kötet 44.363.-44.393. oldal).

A beruházói alapszerződés 10.1.1. pontja szerint a „*Beruházás megvalósításának megszervezésével és irányításával kapcsolatos feladatokat a Projekt Igazgató vezetésével működő Projekt Igazgatóság látja el.*”

A 10.2. pont a **Projekt Igazgatóság** feladataként a következőket határozza meg:

„*A Projekt Igazgatóság feladata a Beruházásnak a műszaki és pénzügyi feltételek, valamint a határidők tekintetében a terveknek megfelelő megvalósítása. Ennek érdekében feladata a beruházással kapcsolatos teljes körű ügyintézés, a szükséges döntések előkészítése, kezdeményezése, valamint a Projekt Igazgatóság és a BKV többi egysége közötti feladatmegosztás keretében meghatározott feladatok ellátása.*

A Projektigazgatóság - többek között - különösen:

b) felügyeli a Beruházás megvalósulását, minden ahhoz tartozó szerződés végrehajtását, különös tekintettel a várható megvalósulási költségekre, valamint kapcsolatot tart a Beruházás lebonyolításában közreműködő szervezetekkel,

d) nyilvántartja a Beruházással kapcsolatos vagyont és kötelezettségeket, így különösen a szerződéseket, ráfordításokat és eszközöket,

e) felkérés alapján előkészíti a Beruházással kapcsolatos, a Fővárosi Közgyűlés elé kerülő előterjesztéseket,

i) a Beruházással kapcsolatos jelentéseket elkészíti,

j) eleget tesz a Szerződés szerinti tájékoztatási kötelezettségnek.”

Egyértelműen megállapítható tehát, hogy nemcsak általánosságban tekinthetők az AAM Zrt.-vel kötött megbízási szerződésben rögzítettek a Projekt Igazgatóság feladatkörébe tartozó tevékenységnek, hanem a Magyar Állam-Budapest Főváros Önkormányzata-BKV Zrt budapesti 4-es metró alapszerződések a jelentések elkészítését, és a Közgyűlés elé kerülő előterjesztések előkészítését is konkrétan a BKV DBR Metro Projektigazgatóságához telepítik, melynek vezetője a Projekt Igazgató, aki felett a munkáltatói jogokat a BKV vezérigazgatója gyakorolja.

A szerződés 10.3.1 pontja továbbá azt is kimondja, hogy „*a Projekt Igazgatóság a BKV szervezeti rendszerében közvetlenül és kizárólag Vezérigazgatójának az irányítása alatt működik.*”

A 10.4.1. pont rögzíti, hogy a **Projekt Igazgató** felelős a BKV Beruházással kapcsolatos tevékenységéért, illetve ő felel a Projekt Igazgatóság költségvetésének betartásáért is.

A 10.4.2. pont emellett kifejezetten kiemeli, hogy a Projekt Igazgató feladatát képezi a Főváros tájékoztatása, így:

„*A Projekt Igazgatótól a Főváros jogosult a Beruházással kapcsolatban bármilyen információt, tájékoztatást közvetlenül kérni, amelyre a Projekt Igazgató köteles a valóságnak megfelelő teljes körű választ adni és e válaszáról a Vezérigazgatót egyidejűleg tájékoztatni.*”

IX.6. Kinek a költségvetéséből kellett kifizetni?

Szintén súlyos ténybeli tévedés azt állítani, hogy az elvégzett munka ellenértékét a Főpolgármesteri Hivatal által a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettes kabinete részére biztosított költségkeretből kellett volna kifizetni.

IX.6.1. Költségvetés- 2007. év

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (továbbiakban Áht.) 70. § szerint a választások évében, a következő évre vonatkozó költségvetési koncepciót legkésőbb december 15. napjáig kell a képviselő testület elé terjeszteni, és ennek elmaradása esetén lehetőség van átmeneti gazdálkodásról szóló rendeletet alkotni (Áht. 76. § (1) bek.). Ennek a főpolgármester-helyettesek költségkeretének meghatározásánál jelentősége volt, figyelemmel arra, hogy a 2006-os választásokat megelőzően a fővárosnak nem csak egy, hanem öt főpolgármester helyettese volt. Ennek megfelelően a 2007. év első felének fővárosi költségvetését, és egyúttal a keretek 2007. január 1. napjával való megnyitását, két rendelet határozta meg:

- 1. az átmeneti finanszírozást szabályozó:** 2007. évi átmeneti finanszírozásról és költségvetési gazdálkodásról szóló 2007. január 1. napjától - 2007. március 14. napjáig hatályos 81/2006. (XII. 29.) Fővárosi Közgyűlési Rendelet, valamint
- 2. a végleges költségvetésről rendelkező:** Budapest Főváros Önkormányzata 2007. évi költségvetéséről szóló 11/2007. (III. 14.) Fővárosi Közgyűlési Rendelet.

Az intézményi és önkormányzati beruházásokhoz, felújításokhoz kapcsolódó önkormányzati támogatások utalásával kapcsolatban mindkét rendelet az alábbiakat tartalmazza:

27. § (4) bekezdés „*a 4. sz. metróvonal építése beruházással kapcsolatban a Budapest Főváros Önkormányzata és a Magyar Állam, a Magyar Államkincstár, valamint a Budapesti Közlekedési Részvénytársaság között létrejött szerződések az irányadóak.*”

A fentiekből az következik, hogy a beruházással összefüggő kiadásokra és azok elszámolására a metrószerződésekben foglalt komplex összefüggések és szabályok

vonatkoznak, valamint minden kétséget kizáróan a szerződésben e célra meghatározott összegek már január elsejétől, az átmeneti finanszírozás alatt is, a BKV, így a DBR Metró Projekt Igazgatóság rendelkezésére álltak.

IX.6.2. Költségvetési előterjesztések

Mindezt alátámasztja a 2007. évi, 10-350/99/07. iktatószámú Fővárosi Közgyűlési előterjesztés, melynek tárgya: „*Javaslat a DBR Metró Projekt Igazgatóság 2006. évi igazgatási költségeinek felhasználásáról készült elszámolás elfogadására*”, valamint a 2008. évi 10-1701/3/2008. iktatószámú Fővárosi Közgyűlési előterjesztés, melynek tárgya: „*Javaslat a BKV DBR Metró Projekt Igazgatóság 2007. évi igazgatási költség felhasználásának és 2008. évi költségvetésének elfogadására*”, továbbá a Fővárosi Közgyűlés 2007. június 28. napi, és 2008. március 27. napi üléséről készült jegyzőkönyvek vonatkozó részei, és a Fővárosi Közgyűlés 398/2008 (03.27.), 399/2008. (03.27.), és 400/2008. (03.27.) számú határozatai.

(<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=4866>, <http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=5049>, a 2007. június 28. napi ülés 62. napirendi pontja, és a jegyzőkönyv 216-219. oldala, valamint a 2008. március 27. napi ülés 7. napirendi pontja, és a jegyzőkönyv 44.-60. oldala)

Kis kitérőként meg kell jegyeztem, hogy a nyomozati irat annak ellenére nem tartalmazza az általam hivatkozott, és a jelen eljárás tárgya szempontjából elengedhetetlenül jelentős Fővárosi Közgyűlési előterjesztéseket, az ülésekről készült jegyzőkönyveket, valamint Fővárosi Közgyűlési határozatokat, hogy azok nemcsak a Fővárosi Önkormányzat megkeresése útján lettek volna beszerezhetőek, hanem az interneten a <http://infoszab.budapest.hu:8080> weboldalon - mely az általam fentebb hivatkozott iratok forrása - is megtalálhatóak, és ahogy számomra, úgy a nyomozó hatóság és a vádhatóság számára is könnyűszerrel elérhetőek.

Mind a két előterjesztés aláírója, a hivatali rendnél fogva városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettesként én vagyok, azzal, hogy azokat dr. Tiba Zsolt főjegyző láttamozta. Az is megállapítható továbbá, hogy az előterjesztések egyeztetésre lettek megküldve a Fővárosi Közgyűlés Állandó Bizottságainak és Tanácsnokainak, a DBR Metró Projekt Igazgatóság igazgatási költségkeretének felhasználásáról szóló elszámolást pedig a Fővárosi Közgyűlés hagyja jóvá.

A 2007. évi, 10-350/99 /07. iktatószámú Fővárosi Közgyűlési előterjesztés a következőket rögzíti:

„ A budapesti 4-es metróvonal Budapest Kelenföldi pályaudvar – Keleti pályaudvar közötti szakasza közös finanszírozására a Magyar Állam és Budapest Főváros Önkormányzata 2004. január 19-én kötött szerződést, amelyet 2005. július 18-án módosítottak. A módosított finanszírozási szerződés a budapesti 4-es metróvonal Budapest Kelenföldi pályaudvar – Bosnyák tér közötti szakaszra terjed ki. Ezen szerződés szerint igazgatási költség címen azok a projektköltségnek minősülő személyi és dologi kiadások értendőek, amelyek a Beruházás megvalósításának megszervezésével, lebonyolításával és irányításával kapcsolatban a BKV DBR Metró Projekt Igazgatósága által végzett tevékenység során merülnek fel.

*A módosított szerződés 3.49 pontja szerint az igazgatási költség általános forgalmi adó nélküli összege évente nem haladhatja meg a 2002. évi áron számított 200 millió Ft-ot, 2006-tól kezdődően pedig nem haladhatja meg évente a 2002. évi áron számított 300 millió forintot. A Fővárosi Közgyűlés 2006. február 23-i ülésén jóváhagyta a DBR Metró Projekt Igazgatóság 2006. évi igazgatási költségkeretét **264.990.000 Ft** összegben.*

A BKV és Budapest Főváros Önkormányzata között létrejött szerződés 10.5.2 pontja szerint a Projekt Igazgatóság az év során igénybe vett igazgatási költségekkel évente utólag elszámol. Az elszámolás jóváhagyása a Főváros hatáskörébe tartozik. Tekintettel arra, hogy a Projekt Igazgatóság éves költségvetését a Fővárosi Közgyűlés hagyta jóvá, a költségvetés teljesítéséről szóló elszámolás is a Közgyűlés hatáskörébe tartozik.

*....A DBR Metró Projekt Igazgatósága 2006. évi költségvetési tervének teljesítését tartalmazó elszámolás:..... Az adatok azt mutatják, hogy a 2006. évre jóváhagyott **264.990.000 Ft** összegű költségkerethez képest lényegesen alacsonyabb, **192.099.732 Ft** került felhasználásra, mely összességében 72,5 %-os teljesítést jelent. Ezen belül a két meghatározó tétel esetében volt jelentősen alacsonyabb a felhasználás, az anyagi jellegű ráfordítások teljesítése mintegy 60%, a személyi jellegű ráfordítások teljesítése 77,7 % volt.”*

Látható tehát, hogy a 2006. évi költségkeretből több mint 72 millió forint nem került felhasználásra.

A 2008. évi 10-701/3/2008. iktatószámú előterjesztésből a következőket tartom kiemelésre érdemesnek:

„Jelen előterjesztés célja a BKV DBR Metró Projekt Igazgatóság 2007. évi igazgatási költség felhasználásának és 2008. évi költségvetésének elfogadása. A Projekt Igazgatóság a BKV önálló szervezeti egysége, amelyet a Projekt Igazgató irányít. Kizárólagos feladata a 4.-es metró beruházás megvalósításának megszervezése, lebonyolítása és irányítása.... A Magyar Állam és Budapest Főváros Önkormányzata között érvényben lévő a budapesti 4-es metróvonal Kelenföldi pályaudvar és a Budapest Bosnyák tér közötti szakasza közös finanszírozásról szóló szerződés 4.8.4. pontja előírja, hogy a DBR Metró Projekt Igazgatóság igazgatási költségeinek jóváhagyására a Fővárosi Önkormányzat jogosult és az általa jóváhagyott éves költségvetést a finanszírozást végző Magyar Államkincstárhoz kell megküldeni.

A Fővárosi Közgyűlés 2007. március 1-i rendkívüli közgyűlésén 307.980.000,- Ft-ot hagyott jóvá a Projekt Igazgatóság 2007. évi működésének finanszírozására. A BKV az Igazgatási Költséget kizárólag a Projekt Igazgatóság működtetésére használhatja fel. Az Igazgatási Költségek felett a Projekt Igazgató jogosult rendelkezni.

A Projekt igazgatóság 2007 évi jóváhagyott költségvetésének teljesítése:

Az év folyamán a jóváhagyott 307.980.000 Ft 85,73%-a 264.041.350,- Ft került felhasználásra.....

Megállapítható, hogy a 2007. évi költségkeret szintén nem lett teljes mértékben felhasználva, és mintegy 44 millió forint továbbra is rendelkezésre állt.

A DBR Metró Projekt Igazgatóság 2008. évi költségvetése:

A Projekt Igazgatóság az eredeti szándékoknak megfelelően ez idáig kis létszámmal, elsősorban a tanácsadói kör szolgáltatásaira építve végezte feladatát. A Projekt Igazgatóság 2007. december 31-i záró létszáma 19 fő volt.

2008-ban a projekt megvalósítása minőségileg új szakaszhoz érkezik, amelyre a projektvégrehajtó szervezetnek fel kell készülnie. A szervezeten belül szükségessé vált a projektmenedzsment kompetenciák és kapacitások megerősítése annak érdekében, hogy a jelenleg nem, vagy nem az elvárt minőségben végzett projektmenedzsment feladatok is megfelelő szinten elláthatók legyenek. A 4-es metró projekten új feladatként jelentkeznek a nagyszámú vállalkozó közötti koordinációs, illetve az uniós támogatás bevonásával keletkező többlettevékenységek.

A 2007 nyarán elkészült audit jelentések megállapították, hogy a 4-es metró projekt menedzsment szervezete, a DBR Metró Projekt Igazgatóság, a projekt nagyságrendjéhez viszonyítva nem rendelkezik megfelelő kompetenciával és létszámmal a projekt hatékony menedzseléséhez. A felvetett projekt menedzsment problémák csökkentése érdekében megkezdődött a 4-es metró projekt menedzsment szervezetének átalakítása, azonban a DBR Metró Projekt Igazgatóság megerősítésének kérdése további kiemelt finanszírozói figyelmet igényel.

Az EU finanszírozás 4-es metró projektbe történő bevonásától kezdve a DBR feladatai két nagy csoportra oszthatók. Az eddig ellátott projekt menedzsment feladatok mellett – a Közlekedés Operatív Program (KözOP) támogatás igénybevételelől kezdődően – EU követelményekben meghatározott projekt végrehajtási feladatokat is el kell látnia, vagyis az úgynevezett Project Implementation Unit (a továbbiakban: PIU) szerepét is be kell töltenie.

A fentiek miatt a DBR Metró Projekt Igazgatóság szervezeti felépítése újragondolást igényel, javasolt a feladat nagyságára tekintettel a szervezeten belül a projekt menedzsment feladatokat és a PIU feladatokat két külön szervezeti egységben megvalósítani. A feladatok és azok ellátásához szükséges kompetenciák köre jól meghatározható.....

A szervezeti átalakítás pénzügyi forrásai:

.A Finanszírozási Szerződés 4.2.3. pontjában meghatározott módszer szerint a DBR Metró Projekt Igazgatóság igazgatási költsége 2008-ban maximálisan 386.400.000 Ft lehet. Ez az összeg megközelítőleg a DBR Metró Projekt Igazgatóság jelenlegi állományával történő 2008 évi működésének, valamint személyi jellegű ráfordítását fedezi. A megerősített projektszervezet igazgatási költsége ennél lényegesen magasabb.

A DBR Metró Projekt Igazgatóság létszámának 19 főről 40 főre történő emelésével – feltételezve, hogy a szervezet lépcsőzetesen tervezett felvételek mellett 2008. július végére, de legkésőbb az év végére teljes létszámmal látja el feladatait – az igazgatási költségek 2008-ban 678.152.000 Ft-ra emelkednek.. ..

Budapest Főváros Önkormányzata és a BKV között létrejött beruházási szerződés 4.4 pontja szerint „A BKV a Beruházást kizárólag a Támogatásból és a Beruházáshoz kapcsolódó bevételekből valósítja meg, egyéb forrást nem köteles a Beruházás megvalósítása érdekében

felhasználni.”A fentiek miatt az uniós támogatás megnyílásáig a projektmenedzsment költségek megelőlegezése szükséges.

Az igazgatási költségekből 2008-ban a Finanszírozási Szerződésben szereplő felső korlátot meghaladó 291.752.000 Ft összeget a Fővárosi Önkormányzat előlegezi meg, és a 2008. évi költségvetésben önálló soron” 4.sz. metróvonal igazgatási költségek megelőlegezése” címmel szerepelteti az előirányzatot. Az előirányzat forrását a BKV- részére 2008. évre betervezett amortizációpótló támogatási előirányzat csökkentése biztosítja. Amennyiben az igazgatási többletköltség a KözOP támogatásba bevonást követően a Főváros számára kifizetésre kerül, a Főváros vállalja az összeg visszafizetését a BKV részére.

Az igazgatási költség felhasználás elszámolási menetét továbbra is a Finanszírozási Szerződés 4.8 pontjában előírtak határozzák meg, azzal a kiegészítéssel, hogy a Fővárosi Önkormányzat által megelőlegezendő összegnek a BKV-nak a Magyar Államkincstárnál vezetett számlájára történő átutalásáról a Főpolgármesteri Hivatal Közlekedési Ügyosztálya gondoskodik, összhangban a Finanszírozási Szerződésben szereplő, ütemezéssel.,,

A 2008. március 27. napi Fővárosi Közgyűlési ülésről készült jegyzőkönyvből továbbá megállapítható, hogy előadóként Ikvai-Szabó Imre került feltüntetésre, aki az előterjesztéssel kapcsolatban az ülésen elhangzó kérdésekre dr. Becker László főmérnök/metróbiztossal együtt válaszolt, melyből a következőkre hívnám fel a figyelmet:

„Dr. Becker László főmérnök/metróbiztos:

Az első kérdés, hogy a metró érintő AAM-szerződés a BKV költségvetésében vagy nem a BKV költségvetésében van-e.

*A tegnapi bizottsági ülésen megint összemosódtak az AAM-szerződések. A keretszerződéssel kezdődött a dolog, és a keretszerződés természetesen nem a metró költségvetésében szerepel. **A metróbiztost segítő legelső AAM-szolgáltatási** – amelynek eredményét önök negyedévenként látják, tudniillik a metróbiztosi jelentést – **szerződés keretében kaptam ezt a segítséget és annak a projekt költségében szerepel az összege.***

*....amikor elkezdjük a projekt menedzsmentjének a kialakítását, akkor a projektirányítási struktúrát megoldottuk az első félévben, aztán a második félévre jutott a projektmenedzsment megerősítése, **amiben segítségünkre volt a belső és külső átvilágítások, auditálások eredménye, és ennek alapján jelentkeztünk az idejű költségvetési előkészítés során novemberben azzal a megalapozott javaslattal, amit most éppen végrehajtottunk, és .... akkor elég erős lesz a projektmenedzsment.**”*

A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy 2006-ról-2007-re több mint 72 millió forint, 2007-ről-2008-ra pedig mintegy 44 millió forint maradt meg a DBR Metró igazgatási költségkeretéből, ami azt mutatja, hogy bőséges forrással rendelkezett a hatáskörébe tartozó a 4-es metróvonalhoz kapcsolódó tanácsadói szerződések ellenértékének kifizetésére.

Az is megállapítható továbbá, hogy az időközben az AAM Zrt. által elkészített beszámoló alapján, az abban foglaltakat felhasználva és figyelembe véve, a 2007. évi tervezett 307.980.000,- forinthez képest, 2008 évre 678.152.000,- forintban, azzal több mint 370 millió forinttal nagyobb összegben határozták meg a költségvetési keretösszeget, ami egyrészt szintén arra utal, hogy az AAM Zrt. jelentése a projekt megvalósítására komoly

hatással bírt, vagyis szükséges és indokolt volt, másrészt pedig azt mutatja, hogy amennyiben bármely a projekt megvalósítása érdekében szükséges költség felmerült, annak finanszírozására mindig talált a főváros megfelelő forrást. Ebből úgy gondolom az a következtetés is levonható, hogy ha több mint 370 milliós költségvetési keretösszeg növelés nem jelentett gondot, akkor a 2006-os és 2007-es megtakarításokra tekintettel az se jelenthetett nehézséget, hogy az AAM Zrt.-vel 2007. január 24. napján megkötött és egyúttal a 4-es metróprojekt átlátása, és tovább haladása szempontjából szükséges, 50 millió forintos keretösszegű szerződés ellenértékét kifizessék.

IX.7. Az AAM Zrt. ajánlata

Az ajánlat a 3. oldalán, (ami a nyomozati irat 44. kötet 30.583. oldalán található) az előzmények körében a következőket tartalmazza *„A magasabb minőségű és hatékonyabb projektműködés érdekében a BKV képviselőjében [REDAKTOR] vezérigazgató-helyettes úr felkérte az AAM Vezetői és Informatikai Tanácsadó Zrt.-t, hogy adjon ajánlatot a DBR Metro4 projekt koordinációs feladatainak támogatására. Ajánlatunk e felkérés teljesítésére vonatkozik”.*

A fent idézett AAM Zrt. ajánlatból kitűnik, hogy annak ellentételezése a budapesti 4-es metróvonallal kapcsolatos feladatok ellátáshoz szükséges költségnek, **úgy nevezett projektköltségnek** minősül, amit **a metró alapszerződésekben foglaltak szerint, kétséget kizáró módon, a Projekt Igazgatóság visel.**

IX.8. A beruházás költségei

A Beruházás finanszírozása szempontjából két alapvető fogalmat kell tisztázni:

A **Projektköltség** a finanszírozói alapszerződést módosító szerződés 3.16. pontja szerint többek között: *„a vállalkozási szerződések alapján felmerült kiadások, költségek és díjak, a Beruházás előkészítése és lebonyolítása érdekében felmerült kiadások, a biztosítás költségei és az azzal kapcsolatos egyéb kiadások, a szakértői és tanácsadói díjak.”*

A **Támogatás** a beruházói alapszerződés 1. pontja szerint: *„a Beruházás teljes megvalósításához szükséges, a Főváros által a Beruházás megvalósításának finanszírozása céljából a BKV részére nyújtott és nyújtandó pénzügyi támogatás”.* Ezt a fogalmat a 2005. augusztus 17. napján kelt módosító szerződés 3.5. pontja részben megváltoztatta, és úgy határozta meg, hogy az: *„a BKV-nál felmerült vagy felmerülő Projektköltség fedezetére a Főváros által a BKV részére nyújtott és nyújtandó pénzügyi támogatás.”*

A beruházói alapszerződés 3.1. és 4.1 pontjai a beruházás finanszírozásával és megvalósításával kapcsolatban egyértelmű rendelkezéseket tartalmaznak, ezek szerint: *a Főváros kötelezettséget vállal arra, hogy a Projektköltség fedezetére szükséges pénzügyi összeget a Szerződésben és a Finanszírozási Szerződésben meghatározott feltételekkel a BKV rendelkezésére bocsátja. A BKV pedig „kötelezettséget vállal arra, hogy a Támogatásból megvalósítja a Beruházásnak azt a részét, amelynek nem a Főváros lesz a beruházója.”*

A szerződés 8. pontja a **BKV beruházói kötelezettségeit** részletezi, és ennek keretében egyértelműen rendezi a BKV rendelkezésére bocsátott forrásokkal való gazdálkodás kérdését:

„A BKV önállóan, saját felelősségére, felkészült beruházótól elvárható gondossággal végzi a beruházói tevékenységeket, megköti a Beruházás megvalósításához szükséges szerződéseket, rendelkezik az esedékessé váló fizetések teljesítéséről.”

A 10.5.1 pont a Projekt Igazgatóság működésének finanszírozásával kapcsolatban pedig úgy rendelkezik, hogy: *„A Projektigazgatóság működésével kapcsolatban felmerülő kiadásokat az Igazgatási Költség fedezi. Az Igazgatási Költség...tervezett összegét...amely tartalmazza a Projekt Igazgatóság működésével kapcsolatban várhatóan felmerülő valamennyi személyi és dologi jellegű költséget a Projekt Igazgató javaslatára...a Főváros hagyja jóvá. A BKV az Igazgatási Költséget kizárólag a Projekt Igazgatóság működtetésére használhatja fel. Az Igazgatási Költségek felett a Projekt Igazgató jogosult rendelkezni.”*

A finanszírozási szerződés 1. pontja értelmében az **Igazgatási Költség jelenti:** *„azokat a Projektköltségnek minősülő személyi és dologi kiadásokat, amely a Beruházás megvalósításának megszervezésével, lebonyolításával és irányításával kapcsolatosan a BKV által végzett tevékenység során merülnek fel.”*

Végezetül a beruházói alapszerződés 10.6.4. pontja rögzítve a Beruházással kapcsolatos kötelezettségvállalások meghozatala során irányadó hatásköri szabályokat, a következőképpen rendelkezik:

„c.) az ötszázmillió (500.000.000) és ötvenmillió (50.000.000) forint közötti értékhatár esetében a Projekt Igazgató és a Beruházási és Közbeszerzési vezérigazgató-helyettes együttesen

d.) az ötvenmillió (50.000.000) forintot meg nem haladó értékhatár esetében, továbbá az Igazgatási Költséggel kapcsolatos kötelezettségvállalások esetében a Projekt Igazgató

hatáskörébe tartozik a döntés a kötelezettségvállalásról.”

Mindezek alapján kétséget kizáróan megállapítható tehát, hogy a beszámoló elkészítése nem az én feladatkörömbé tartozott, és annak ellenértékét nem a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettesi kabinet költségvetéséből kellett kifizetni.

Azt is kijelenthetjük egyúttal, hogy a beszámolót nem a Költségvetési Bizottság részére kellett előterjeszteni, hanem azt dr. Demszky Gábor főpolgármester kérte, a feladat teljesítésére akkor kinevezett dr. Becker László metróbiztosól.

Hangsúlyozom, én ezzel kapcsolatban csak arra kaptam szóban, illetve később írásban felkérést, hogy a dr. Becker László metróbiztos által előkészített anyagot, annak elkészültét követően, mint előterjesztő terjesszem a Fővárosi Önkormányzat Közgyűlése elé, melynek során ugyanúgy csak a megfelelő ügyosztályokkal való ellenőrzési, koordinációs, és egyeztetési jogköröm volt, mint bármely más esetben. Én tehát csupán a hivatali eljárási rend szerinti előterjesztője voltam ennek az anyagnak,

ami azonban semmilyen formában nem jelentette azt, hogy nekem kellett volna a beszámolót elkészítenem.

Dr. Demszky Gábor főpolgármester, - az általam már a főpolgármester-helyettesek feladatköreinek meghatározásával összefüggésben hivatkozott - 2007. márciusában kelt levelében, amely vonatkozó része a nyomozati irat 67. kötet 44.021-44.023. oldalain található, számos dr. Becker László feladatával megegyező, illetve a metrójelentés ismeretében megvalósítható, a közösségi közlekedéssel kapcsolatos teendőt határozott meg számomra. Így „*a 4-es metró beruházással összefüggő feladatok ellátása:*

- *A beruházás finanszírozására, és további menetére vonatkozó ütemterv elkészítése*
Határidő: 2007. március 15.
- *A beruházás megvalósulásának ellenőrzésére Irányító Testület létrehozása*
Határidő: 2007. március 31.
- *Az NFÜ-vel együttműködve a beruházás finanszírozásának átalakítása, a finanszírozási szerződés módosítása.*
Határidő: 2007. március 15.
- *A beruházás projektszervezetének átalakítása, a feladat-, és hatáskörök, valamint a felelősségi körök pontos meghatározása, ide értve a DBR Metró Projektigazgatóság státuszának rendezését is.*
Határidő: 2007. március 15.
- **Közgyűlési előterjesztés készítése és benyújtása az a-d., pontokban megjelölt feladatokkal összefüggésben.(általam kiemelve)**
Határidő: 2007. március 29-i közgyűlési ülés.”

A 4-es metró projekt ügyében a Főpolgármesteri Kabinet 2007. március 19.-én ülést tartott, amelyen a következő személyek vettek részt: III. rendű vádlott a BKV vezérigazgatója, [REDACTED] a DBR Metró Projekt Igazgatóság vezetője, Csordás Mihály a Közlekedési Ügyosztály vezetője, dr. Dancs Gábor közlekedési tanácsnok, és dr. Becker László a 4-es metró koordinátora (ld. nyomozati iratok, Főpolgármesteri Hivatal iratai 1. kötet 600. oldal).

A Kabinet napirendi pontja a következő volt: „*A 4-es metró projekt helyzetének bemutatása és a szükséges intézkedési javaslatok a projekt sikerének érdekében.*” Ezen az ülésen az előterjesztés felelőseként én kerülök megjelölésre, mint városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettes, a Kabinet pedig 67/2007-es számú döntésében, (amely a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai elnevezésű mellékletének a Főpolgármesteri Hivatal 1. kötet kötet 600.-601. oldalán található) az ülés eredményeként úgy határozott, hogy az előterjesztés a Közgyűlés elé kerülhet.

A Fővárosi Közgyűlés az előterjesztést 10 nappal később, vagyis 2007. március 29. napján tárgyalta, és a hivatali eljárási rend szerinti annak előadójaként én voltam megnevezve. Az előterjesztés szövegéből is megállapítható, hogy a jelentés elkészítését a főpolgármestertől dr. Becker László kapta feladatul, és azt a megfelelő irányító és koordináló szervekkel való egyeztetést követően készítették elő.

(<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=4759>,<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=4759&agendaitemid=57305>)

Ebben a körben a következőkre kell rámutatnom. A vád lényege szerint az AAM Zrt. bevonása, szakértői közreműködésének igénybevétele, a vezető informatikai tanácsadó cég

folyamatos munkája, az általuk készített több beszámoló összeállítása szükségtelen szolgáltatás volt. Amikor a nyomozás iratanyagát módomban volt a maga teljességében megismerni, természetesen mindent elolvastam, amit csak lehetett, s a szóban forgó cégről és cégtől nagyon sok iratot találtam (ajánlat, szerződés, státusriportok, teljesítés-igazolások stb.). És bár lázasan kutattam utána, a több mint százezer oldalt kitevő irattömegben az AAM Zrt. által készített terjedelmes értékelő beszámolókat annak ellenére nem leltem fel, hogy a Fővárosi Közgyűlés 2007-ben ezen összeállítások és természetesen az ezeken nyugvó előterjesztések alapján hozta meg stratégiai döntéseit.

A hiány magyarázata azonban nem az, hogy ilyen anyagok nem léteznek, nem készültek el, hanem az, hogy valószínűleg sem a rendőrség, sem pedig az ügyészség nem tartotta fontosnak a beszerzésüket. Azt kell tehát látni, hogy az ügyészség úgy foglalt állást egy különleges szakértelmet igénylő kérdésben (szükséges volt-e a vezető informatikai tanácsadó cég közreműködésének igénybe vétele és szakmai anyagának a figyelembe vétele a 4-es metró projekt helyzetének aktuális értékeléséhez, vagy sem), hogy még a vizsgálat tárgyának, a kérdéses jelentéseknek a beszerzését sem tartotta szükségesnek. Itt merül fel bennem ismét a kérdés: a rendőrségen vagy az ügyészségen ki vagy kik lehetnek azok a különleges szakismerettel rendelkező specialisták, akiknek a szolgáltatás fölöslegességének a megállapításához vagy értékeléséhez nem hogy független szakértő bevonására, hanem még a vizsgálat tárgyául szolgáló anyag ismeretére sincs szükségük?!

IX.9. Ki használta fel az elkészült anyagot?

A vádirat szerint a megbízási szerződés alapján elkészült munkát én használtam fel főpolgármester-helyettesi tevékenységem során. Ezzel szemben ismételten hangsúlyozni kívánom, hogy nekem, Hagyó Miklósnak ennek a beszámoló elkészültében csak annyi szerepem volt, és csak annyi érdekem fűződött hozzá, mint bármely más fővárosi lakosnak, vagy bármely más fővárosi képviselőtársamnak. Én azt nem a saját célomra használtam fel, hanem a főpolgármester utasítására. A munka azt a közérdekű célt szolgálta, hogy mind a főváros lakosai, mind a Főpolgármesteri Kabinet, mind a főváros Bizottságai, ügyosztályai, illetve a Fővárosi Közgyűlés a lehető legszélesebb körű tájékoztatást kapják a Főváros rendszerváltás utáni legnagyobb beruházásáról.

Ennek keretében a Közgyűlés határozott a helyzetjelentés tudomásul vételéről, azzal, hogy egyúttal felkérte a főpolgármestert az abban foglaltak sikeres megvalósítás érdekében bizonyos intézkedések megtételére, és arra, hogy a megtett intézkedésekről, és a 4-es metró beruházás helyzetéről, negyedévente írásban tájékoztassa a Közgyűlést. A fentieket támasztják alá a Fővárosi Közgyűlés 433, 434, 435/2007.(III. 29.) határozatai.

(<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=4759&agendaitemi d=57305>)

Összegezve megállapítható tehát, hogy a hivatkozott előterjesztés elkészítése nem az én feladatomban volt, az adott beszámoló elkészítésének költségterhét nem a Főpolgármester-helyettesi kabinetnek kellett viselnie, és a jelentés nem a Költségvetési Bizottság részére, hanem a Fővárosi Kabinet, majd a Fővárosi Közgyűlés ülésére készült.

IX.10. Szükségtelen szolgáltatás?

A vádirati tényállás szerint ez a jelentés a BKV részére szükségtelen volt. Én ezzel szemben már a nyomozati vallomásomban is kifejtettem, hogy a beruházás jelentőségénél fogva ez az áttekintő jelentés mind a BKV-nak, mind a Fővárosi Közgyűlésnek rendkívül hasznos és egyúttal nélkülözhetetlen volt. Ennek alátámasztására, hadd idézzem a 2007. március 29.-én tartott Közgyűlés jegyzőkönyvéből a szóban forgó előterjesztés tárgyaláskor elhangzott ellenzéki és kormánypárti hozzászólásokat:

(<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=4759>, a Fővárosi Közgyűlés 2007. március 29. napi üléséről készült jegyzőkönyvnek 5. napirendi pontja kapcsán elhangzó felszólalások a 22., 25., 27., és 28. oldalakon)

„Az MDF-frakciónak az a véleménye, hogy ez egy nagyon korrekt, jól elkészített beszámoló - egyébként a hozzászólásokból is az derül ki, hogy sok információt kaptunk.”- Katona Kálmán (MDF, korábbi közlekedési miniszter)

„Néhány szót szeretnék szólni az előttem szóló Katona Kálmán kollégámhoz, aki úgy minősítette ezt az előterjesztést, hogy ez egy korrekt előterjesztés. Ezt én szeretném megerősíteni, mert valóban az, ugyanakkor azt gondolom, hogy ezt az előterjesztést készítőnek, hogy ha valaki felelősséggel tartozik a metróépítésért, ezen előterjesztés alapján azt gondolom, hogy nem lehetnek nyugodt éjszakái, és igazából nem nagyon aludhat nyugodtan, mert valóban korrekt, mert lépésről lépésre leírja, hogy mekkora hiányosságok vannak a metró építése, előkészítése kapcsán, korrektül összefoglalva, hogy mik azok a hiányosságok, amelyek szinte megnehezítik, vagy ellehetetleníthetik ezt az egész beruházást. Azt gondolom, hogy ebben a tekintetben ez egy korrekt dolog.” - Hock Zoltán (MDF)

„Én azt gondolom, hogy köszönjük meg mind az előterjesztő főpolgármester-helyettesnek, mind Becker László úrnak azt, hogy ezt az anyagot elkészítették, minket teljes körűen informáltak, és ez alapján elkezdhetünk egy konkrét munkát a projekt megvalósítása során.” – dr. Dancs Gábor (SZDSZ)

„A tájékoztatóból is kiderül, amit én egyébként részletesnek és jónak tartok – megjegyzem, hogy tulajdonképpen volt bennünk egy türelmetlenség, hogy lássuk, hogy hogyan áll a metró beruházása –, úgy gondolom, hogy ez a tájékoztató ennek az igénynek eleget tesz, hiszen részletesen bemutatja a beruházás jelenlegi helyzetét.” – dr. Balogh Pál (MSZP)

A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy míg az ügyészség azt állítja, hogy az AAM Zrt.-vel való szerződés megkötése szükségtelen és indokolatlan volt, addig az annak eredményeként elkészült jelentést az adott kérdésben illetékes Fővárosi Közgyűlés szükségesnek és indokoltnak ítélte, azt megszavazta és elfogadta.

Sajnálatos, de meg kell ismételnem korábbi kérdésemet: a vádhatóság milyen szakmai tényekre alapozta ezt az állítását, különös tekintettel arra, hogy a vád alapjául szolgáló nyomozati irat sem a szóban forgó beszámolót, sem igazságügyi szakértő által az adott témában készített szakértői véleményt nem tartalmaz.

IX.11. Az érintett személyek

Én sem 2006. év végén, sem 2007. év elején sem III. rendű vádlottat, sem mást e szerződéssel kapcsolatban nem utasítottam, erre vonatkozó kérést senki irányában sem fogalmaztam meg.

Nekem az AAM Zrt.-vel a szerződés kötést megelőzően soha semmilyen kapcsolatomban nem volt, annak tulajdonosait, munkatársait nem ismertem, a vezetőivel vagy tagjaival soha nem álltam üzleti, rokoni vagy baráti kapcsolatban. Emlékezetem szerint a gazdasági társaság részéről utóbb, a szerződés megkötését követően kizárólag [REDACTED] ismertem meg. Ennek apropója az volt, hogy III. rendű vádlott kíséretében folyamatosan megjelent [REDACTED] a Fővárosi Önkormányzat egyeztetéseiben, sőt olyan is előfordult, hogy ő, mint az AAM Zrt. képviselője a Főpolgármesteri Kabinet üléseken is részt vett.

Így arról a tényről, hogy a BKV-nak kapcsolata van ezzel a céggel ily módon tudomást szereztem, de arról, hogy a köztük fennálló szerződések miről szóltak, vagy mennyi időre kötettek, nem volt információm, és ezzel kapcsolatban én soha senkit semmire nem kértem, és nem is utasítottam.

III. rendű vádlott személyéről korábban már részletesen nyilatkoztam, amit a következőkkel szeretnék kiegészíteni: III. rendű vádlottal a kinevezését megelőzően összesen 2-3 alkalommal találkoztam, nem voltunk sem baráti, rokoni, sem ismerősi viszonyban. A munkába állását követően azonban szoros munkakapcsolat jött közöttünk létre, mert a legnagyobb közcég vezetője volt, ahol a legnagyobb mértékű átalakítások folytak, és a legnagyobb beruházási projekt folyik sajnos mind a mai napig.

III. rendű vádlottat a 2006. december 22. napi Fővárosi Közgyűlésen választottuk meg a BKV vezérigazgatójává, azzal, hogy az ünnepekre való tekintettel csak 2007. január 1. napján kezdte el a munkát. **Az, hogy én őt, a január 24. napján kelt szerződés megkötésére hol, mikor, és milyen körülmények között utasítottam, az sem a vádirati tényállásból, sem a teljes nyomozati iratból nem állapítható meg, továbbá ezt a kérdést III. rendű vádlottnak az eljárás teljes nyomozati szakasza alatt, sem a nyomozó hatóság, sem az ügyészség nem tette fel.**

Mindemellett az állítás, hogy én utasítottam III. rendű vádlottat az AAM Zrt.-vel való szerződés megkötésére, nem fedi a valóságot. Az én megválasztásomra csupán 8 nappal korábban, december 14. napján került sor, újonnan megválasztott főpolgármester-helyettesként egyedül láttam el a korábbi öt helyettes feladatát, aminek köszönhetően több mint két tucat közcég tartozott a kabinethez. Kérdezem: ugyan mi okom lett volna, hogy a szintén frissen megválasztott BKV vezérigazgatót arra utasítsam, hogy egy számomra minden tekintetben ismeretlen céggel szerződést kössön?

Hozzáteszem, az AAM Zrt.-vel megkötött szerződéssel összefüggésben nemcsak III. rendű vádlottat, hanem mást sem utasítottam semmire. Tovább megyek: ezzel a céggel kapcsolatban soha senkinek, semmilyen kérést sem fogalmaztam meg.

Ebben a körben nem hagyható figyelmen kívül egy további személy, [REDACTED], aki 2007. szeptember 11. napjáig a BKV műszaki vezérigazgató-helyettese volt.

[REDACTED] 2005. december 1. napján kelt és 2007. év januárjában is hatályos munkaszerződése (a nyomozati irat 39. kötet 25.779. oldalán) az általa ellátandó feladatok között rögzíti a következőket:

1. *„kiemelt projektekkel, mint beruházással összefüggő okmányok elkészítésével kapcsolatos feladatok végzése*
2. *DBR projekt megvalósulásának figyelemmel kísérése.*”

[REDACTED] volt az, aki munkaköréből adódóan az AAM Zrt. által utóbb kiállított teljesítésigazolásokot, melyek tartalmazzák a szerződés szerint elvégzett munkák megnevezését, valamint a kapcsolódó munkaórákat és munkadíjat is, - a nyomozati iratok tanúsága szerint - aláírta.

[REDACTED], továbbá a következőt állítja tanúvallomásában (a nyomozati irat 39. kötet 25.757. oldalán):

„Az én szervezeti egységemen belül közvetlen utasítás nem történt ilyen alapon tudomásom szerint, egyetlen kérést vagy utasítást sem láttak el olyan magyarázattal, hogy az Hagyó vagy más politikus kérése volna.”

Mindemellett a vádirat 21. vádpontjában szereplő tényállás második részét képező, az AAM Zrt.-vel 2007. december 22. napján megkötött tanácsadói szerződésekkel kapcsolatban III. rendű vádlott a következőket adta elő vallomásában, a nyomozati irat 65. kötet 37.675/B. oldalán:

„Ezután én úgy gondoltam, hogy a BKV-nak is szüksége lenne a kiemelt projektekkel kapcsolatban összefüggő projectirányítási, projectadmnisztrációs, döntéselőkészítési, minőségbiztosítási rendszer kialakítására, működtetésére. 2007 decemberére ugyanis nyilvánvalóvá vált számomra, hogy képtelen vagyok egyedül ennyi kiemelt feladatot irányítani, kézben tartani. A saját kezdeményezésemre én senkitől nem kaptam utasítást, egyszerűen én láttam be, hogy egy ember ennyi projectet nem tud kézben tartani.”

IX.12. AAM Zrt.-BKV kapcsolata

A vádiratban terhemre rótt időszakban nem ismertem az 1994-ben megalapított AAM Zrt. gazdasági társaság piaci viszonyait, időközben azonban utánajártam, és így például az internetről megtudtam, hogy az AAM Zrt. abban az időben az ország legnagyobb közigazgatási tanácsadó cége volt, amely önmagában uralta a piac 50%-át. Ennek köszönhetően 1996-tól kezdődően egészen a jelen ügy kapcsán kirobbant média botrányig folyamatosan végzett munkát mind a Fővárosi Önkormányzat, mind a BKV részére. A Miniszterelnöki Hivatallal az 1998-1999. évre évi 1 milliárd forint összegű keretszerződéssel rendelkezett, és többek között a Környezetvédelmi Minisztérium számára is dolgozott. Hozzáteszem, dr. Becker László metróbiztos korábban ez utóbbi minisztérium Nemzetközi Támogatások Főosztályának volt a vezetője.

Az AAM Zrt. BKV részére végzett folyamatos évi 5-10-15 milliós keretösszegű szerződéses munkái közül kiemelném, hogy ez a Zrt. dolgozta ki 1998-ban a BKV SAP rendszerét, továbbá az elektronikus jegyrendszer bevezetésével kapcsolatban 2006-ban megnyert egy 200 millió forint értékű közbeszerzési pályázatot, ami alapján az E-ticketing két előkészítő projektjében is részt vett.

Az AAM Zrt. a fentiekre tekintettel már 2005 óta - tehát még az én főpolgármester-helyettesi megválasztásomat megelőzően - előminősítéssel rendelkezett a BKV-nál, mely tényről akkor szereztem tudomást, amikor IV. rendű vádlott, mint a BKV megbízott vezérigazgató-helyettese a 2008. február 28. napi Közgyűlésen a 4-es metró projekt 2007-es évi előrehaladásáról számolt be, és közben erről is tájékoztatta a Közgyűlést.

(<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=5044>, a 2008. február 28. napi Fővárosi Közgyűlési ülés 33. napirendi pontja: Összefoglaló jelentés a metró projekt 2007. évi előrehaladásáról, az ülésről készült jegyzőkönyv: 83-105. oldal)

Nem igaz tehát, hogy az AAM Zrt.-nek a BKV-nál való megjelenése bármilyen módon is az én személyemhez lenne köthető. Ezt támasztja alá továbbá az AAM Zrt. képviseletében eljáró ████████ vallomása is, aki a nyomozati irat 44. kötet 30.301. oldalán a következőképp nyilatkozik:

„ Tudomásom szerint az AAM már nagyon régóta, 1998. óta áll üzleti kapcsolatban a BKV-val, folyamatosan, konkrét- jellemzően informatikai feladatokhoz kapcsolódóan. 2007-et megelőzően én három projektben vettem részt a BKV-val kapcsolatosan..... 2004. évben egy pár hónapos projekt volt, ami a BKV és Fővárosi Önkormányzat közötti elszámolás illetve kompenzációs rendszer auditjára vonatkozott.... A második szerződés 2005-ben lehetett a BKV középtávú Informatikai stratégia auditja kapcsán.... 2006-ban az Elektra, vagyis a Chipkártyás elektronikus beléptetési rendszer kiválasztási fázisában közreműködtünk szakértőként....2007. év elején az AAM kapott egy felkérést dr. Becker Lászlótól, aki akkor frissen került kinevezésre a Fővárosi Önkormányzatnál Főmérnöknek. Arra kért minket, hogy a 4-es metró szervezeti felépítését és működését világítsuk át.....Becker Lászlóval már korábban is dolgoztunk együtt, ezért minket keresett meg.”

IX.13. Az AAM szerződések utóélete

A vallomásom elején már említettem, hogy minden esetben támogattam, és számtalan esetben magam kezdeményeztem a kétesnek tűnő ügyletek felülvizsgálatát.

Ebben az ügyben 2008. február 27-én jelent meg az Index hírportálon a „*Tanácsokra költi a milliárdokat a BKV*” című cikk (<http://index.hu/belfold/budapest/0226aam/>). A cikk megjelenését követő napon, azaz 2008. február 28. napján, én voltam annak a határozati javaslatnak az előterjesztője, melyet a Közgyűlés ellenszavazat nélkül támogatott, és ami kimondta, hogy a Fővárosi Közgyűlés eseti jelleggel elvonja a Gazdasági Bizottság hatáskörét és tulajdonosi jogkörében eljárva felkéri a BKV Felügyelő Bizottságát, hogy a célszerűségi, szakmai, gazdaságossági és jogszerűségi szempontokra is figyelemmel, **teljes körűen vizsgálja ki a BKV és az AAM Zrt. között létrejött valamennyi szerződést és a vizsgálati jelentést terjessze a Közgyűlés elé.**

(<http://infoszab.budapest.hu:8080/akl/tva/Tir.aspx?scope=kozgyules&sessionid=5044>, a 2008. február 28. napi ülés 33. napirendi pontja: Összefoglaló jelentés a 4-es metró projekt 2007. évi előrehaladásáról, valamint az ülésről készült jegyzőkönyv 83-105. oldala)

A jegyzőkönyvben foglaltak szerint továbbá a következőképp nyilatkoztam: „Az a kérdés merült fel képviselő úr részéről, illetve több ilyen gondolat elhangzott, hogy ki irányítja a BKV-t, kik látnak bele, kik nem látnak bele a szerződéseibe. A BKV független jogi személy, a BKV-nál a tulajdonosi képviseletet az igazgatóság, illetve a felügyelőbizottság látja el a gazdasági törvény értelmében, ők azok, akik irányítják és felügyelik a menedzsmentet. **Én úgy gondolom, hogy akkor lenne baj, ha innen a Városházáról bárki – még egyszer mondom, bárki – bármelyik szerződéssel, pályázattal kapcsolatban belelátna bármelyik fővárosi közműcég, közszolgáltató cég szerződéseibe.** Azt gondolom, hogy ez az igazgatóság, a menedzsment, ennek ellenőrzése pedig a felügyelőbizottság dolga, és még egyszer hangsúlyoznám a sajtó képviselőinek is, valamennyi fővárosi frakció képviselteti magát ezekben a felügyelőbizottságokban.”

Végezetül Dr. Székely Gábor, mint a BKV Felügyelő Bizottságának elnöke a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai mellékletének Főpolgármesteri Hivatal 1. kötetének 674. oldalán található 2008. október 02. napján kelt levelében arról tájékoztatta a főpolgármestert, hogy a 262/2008 (II.28.) számú közgyűlési határozatban foglaltakra tekintettel a BKV Felügyelő Bizottsága célszerűségi, szakmai, gazdaságossági és jogszerűségi szempontokra is kiterjedően is megvizsgálta a BKV és az AAM Zrt. között létrejött valamennyi szerződést. A tájékoztatás szerint a belső ellenőrzési apparátus, illetve a Gazdasági Versenyhivatal is állást foglalt, de nem volt olyan megállapítás, mely versenyfelügyeleti eljárást indokolna.

Mindezekre tekintettel, megkérdem, ki az, aki a vádhatóság képviselői közül, az adott kérdésben olyan szakmai kompetenciával rendelkezik, hogy a Fővárosi Közgyűlés és a Gazdasági Versenyhivatal döntését is felülbírálva az AAM Zrt.-vel megkötött szerződéseket szükségtelennek és indokolatlannak minősítette.

X.

A IV. rendű vádlottal kapcsolatos engem terhelő vádpontok

IV. rendű vádlott, amint erről a nyomozati iratokból tudomást szereztem, 2007. április 18. napjától állt munkaviszonyban a BKV-val, amikor is a Beruházási Főosztály Csoportvezetője lett, a munkaköre beruházás lebonyolító irodavezető volt. Ezt követően, mint ahogy a nyomozati iratokból kiderül:

- 2007. nyár végétől az újonnan létrehozott Műszaki Főigazgatóság Beruházási Főosztályának a vezetője,
- 2007. szeptember 24. napjától a BKV műszaki vezérigazgató-helyettese,
- 2008. február 19. napjától - egyszeri meghosszabbításból adódóan - kétszer 30 napos időtartamra a BKV megbízott vezérigazgatója, majd
- 2008. szeptember 1. napját követően munkaviszonyának végéig, azaz 2009. július 31. napjáig Általános és Műszaki Vezérigazgató-helyettes ██████████ vezérigazgató mellett.

Itt szeretném rögtön leszögezni, hogy én városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettesként ezen munkaköreinek betöltése alatt egyik esetben sem gyakoroltam személye felett sem döntési, sem utasítási, sem munkáltatói jogokat, sőt IV. rendű vádlott felett még a Fővárosi Önkormányzat vagy annak bármely bizottsága sem rendelkezett ilyen jogkörrel. Vezérigazgatói megbízásáig a munkáltatója III. rendű vádlott volt, a megbízott vezérigazgatósága idején a BKV Igazgatósága gyakorolta felette a munkáltató jogokat, majd Kocsis István kinevezését követően az új vezérigazgató lett a munkáltatója.

Hangsúlyozom továbbá, hogy nekem a műszaki vezérigazgató-helyettesekkel, így nemcsak IV. rendű vádlottal, hanem az elődjével, [REDACTED], illetve az utódjával, [REDACTED] sem volt semmilyen közvetlen kapcsolat, mivel én az úgy nevezett „szolgálati utat” mindig betartottam, és közvetlenül soha nem léptem kapcsolatba olyan személyekkel, akiknek a felettese a kabinet felügyeleti jogkörébe tartozott, és ez igaz valamennyi, a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő közcégre.

IV. rendű vádlottal munkakapcsolatba, - amint arról korábban is beszámoltam - csak megbízott vezérigazgatói kinevezését követően, vagyis 2008. február 19. napja után kerültem. Ekkor a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő, legnagyobb közszolgáltató cég, ideiglenes vezetőjeként a hatáskörébe tartozó, általa ellátandó feladatok természetesen magukkal hozták a személyes kapcsolattartás szükségességét is, amelyek tárgya azonban minden esetben a szakmai koordinációhoz kapcsolódott. A fővárosi közszolgáltatásainak mindenki számára kielégítő szintű ellátása és az ezzel kapcsolatban szükségképpen felmerülő problémák megoldása ugyanis egy strukturált munkakapcsolat-rendszert igényelt mind a Fővárosi Önkormányzat, mind a BKV részéről, hiszen a hatékony infrastruktúra-üzemeltetés közös érdekünk volt.

A kinevezését követően a fentieknek köszönhetően intenzív munkakapcsolatom lett IV. rendű vádlottal, melynek keretében a folyamatban lévő beszámolók, előterjesztések miatt általában hetente találkoztunk, illetve volt olyan eset, hogy naponta beszélünk telefonon. A találkozásainkra döntően munkaidőben, a Fővárosi Önkormányzat épületében lévő irodámban került sor, az adott témában illetékes szakosztályok képviselőinek, a kabinet szakreferenseinek, és a kabinet egyéb illetékes tagjainak a jelenlétében. Egy-két esetben fordult csak elő, hogy munkaidőn kívül is találkoznunk kellett, ilyen alkalom volt például 2008 márciusában Gödöllőn.

X.1.

C.C.Soft Kft. avagy az I/14. vádpont

X.1.1. A vád

A vádirat 19. oldalán található I/14. vádpont, a BKV által a „Szentendrei HÉV Batthányi tér-Békásmegyer állomások közötti vizuális utastájékoztató rendszer kiépítésére” a C.C. Soft Kft.-vel 2007. július 12. napján megkötött és utóbb 2007. október 3. napján módosított szerződéssel kapcsolatban a következőket rója a terhemre:

„2007. november végén-december elején Hagyó Miklós I. rendű vádlott behívatta IV. rendű vádlottat a Főpolgármesteri Hivatalba, ahol utasította, hogy intézkedjen a kifizetés iránt és az még karácsony előtt történjen meg.... A BKV-t ily módon összesen 118.800.000,- Ft vagyoni hátrány érte.”

Ezzel szemben a 2010. május 14. napján foganatosított gyanúsított kihallgatásom alkalmával, a nyomozó hatóság a fentiekől részben eltérően, ennél kevesebbet, azt róta fel nekem, hogy az én *„nyomásgyakorlásomra IV. rendű vádlott műszaki vezérigazgató-helyettes leigazololta a teljesítést, azért, hogy a C.C. Soft kft. jogtalanul jusson a végszámla összegéhez, 39,6 millió forint + Áfa értékben.”*

A két tényállás közötti lényeges eltérések okairól, például: konkrétan utasítottam IV. rendű vádlottat, vagy ő csak úgy érezte, nyomást gyakorolok rá, a BKV-t által ennek következtében elszenvedett vagyoni hátrány összege 118.800.000,- forint vagy 39,6 millió forint, a vádhatóságtól nem kaptam tájékoztatást, így ismét abban a helyzetbe kényszerülök: úgy kell érdemi védekezést előterjesztenem a velem szemben felhozott vádakra, hogy annak pontos tartalmát nem ismerem.

Ennek ellenére **határozottan kijelentem**, hogy én az adott projektet, vagyis a HÉV vizuális utastájékoztató rendszerének kiépítését érintően sem az előkészítés, sem a pályázatás, sem a C.C. Soft. Kft.-vel történő szerződéskötés folyamatában nem vettem részt, ugyanúgy, ahogy annak megvalósítási fázisában sem egyeztettem róla senkivel, sőt még ilyen tárgyú tájékoztatást sem kértem a BKV-tól. Nekem ebből következően semmilyen tudomásom nem volt a tényállásban foglaltakról, és emlékezetem szerint, arról előterjesztés sem a Főpolgármesteri Kabinetnek, sem a Fővárosi Közgyűlésnek, sem a Bizottságoknak nem készült. A C.C. Soft Kft.-t, illetve annak vezetőjét-tagjait nem ismerem, az ő nevükkel, ugyanúgy, ahogy az egész ügygel is, először a sajtóban találkoztam. A cég ily módon tudomásomra jutott tulajdonosát, [REDACTED] nem ismerem, vele sem üzleti, sem rokoni, baráti kapcsolatban nem álltam, illetve nem állok.

Én sem IV. rendűt, sem a BKV más dolgozóját ezzel az ügygel kapcsolatban nem kértem, nem utasítottam, rájuk semmiféle nyomást nem gyakoroltam, sem a szerződés megkötése, sem a C.C. Soft Kft. által elvégzett munka igazolása érdekében. Én a cég teljesítésének BKV részéről történő ellentételezése céljából sem IV. rendűt, sem mást soha nem fenyegettem meg, semmilyen erőszakos, vagy félelmet keltő magatartást nem tanúsítottam.

X.1.2. A C.C.Soft. Kft. vezetője

Mint mindenki számára ismeretes - és amint arra korábban én is hivatkoztam - 2010 márciusában IV. rendű vádlott a Magyar Nemzet című napilap (nyomozati irat 1. kötet 279.-285. oldal), és a Hír TV (lásd. 5. melléklet) részére részletes és nagy vihart kavaró interjúkat adott, amiknek hatására én Magyarország első számú közellenségévé váltam. Az interjúkban tett állítások valótlanúsága és egyúttal becsületsértő mivolta miatt, - ahogy arról korábban beszámoltam - IV. rendű vádlottal szemben aljas indokból, nagy nyilvánosság előtt, jelentős érdeksérelmet okozva, folytatólagosan elkövetett rágalmozás vétsége miatt feljelentést is tettem.

IV. rendű vádlott a médianyilatkozataiban, illetve a nyomozati vallomásai során nemcsak önmagának, hanem a nyomozati iratok alapján megállapítható kétséget kizáró tényeknek is ellentmondóan beszélt a BKV és a C.C. Soft Kft. közötti szerződés megkötése után történekről, így arról is, hogy én, vagy esetleg más személy mikor, és mire is akarta őt rávenni: többletmunka elszámolására, vagy teljesítési igazolás aláírására.

1.) 2010. március 6-án a Magyar Nemzet című napilapnak adott interjúban IV. rendű vádlott a következőket mondta. **2007 novemberében** telefonon tájékoztatták arról, hogy „*a győztes cég majd jelentősen árat fog emelni, és a vállalt határidőt is kitolja*”, majd miután ő ezt nem akarta tudomásul venni, el kellett jönnie hozzám a városházára, ahol én, miközben elkaptam a nyakát, az irodám előtti folyosón sétálva, azt közöltem vele, hogy „*a szerződésmódosítást márpedig meg kell csinálni, és a többletpénz teljes összegét ki is kell fizetni még karácsony előtt, azaz napokon belül*”.

2.) 2010. március 7-én, tehát másnap a Hír Tv-nek adott interjúban IV. rendű vádlott az előzőektől eltérően már arról beszélt, hogy **ősz végén** keresték meg azzal, hogy „*van egy adott munka és ennek a munkának a kivitelezése során **többletteljesítményeket** kell elszámolni.*” Hozzátette, a konkrét tárgyalásokkal kapcsolatban valamely közreműködő cég jelezte, „*hogy többletigényeket kell, többlet műszaki teljesítményt kell megvalósítaniuk. **Ezek az igények egyébként hihetőnek tűntek, én el tudtam fogadni.***”, valamint a korábbiakkal ellentétben arról is beszámolt, hogy a BKV-nál a „*szerződésmódosításnak van egy folyamata, a szerződésmódosítás műszaki indokoltságát követően ez bekerül egy rendszerbe*”. Velem kapcsolatban ugyanakkor azt állította, hogy miután kimentünk az irodám előtti folyosóra, átöleltem a nyakát, ami számára egy „*kellemetlen testfogás volt, mert valójában hadd döntse el ő, hogy kivel megy karonfogva, vagy kit ölel át*”, és ami miatt a folyosón járkáló városházi dolgozók azt láthatták, „*mi édeskettesben ott sétálgatunk a folyosón*”, majd ekkor mondtam neki, „*ezt a szentendrei többletköltséget el kell ismerni.*”

3.) A fentiekől eltérően, IV. rendű vádlott a 2010. február 24. napi, - vagyis a Magyar Nemzet című napilapban való újságcikk megjelenése előtt tett - vallomásában azt állította, hogy **miután kinevezték műszaki vezérigazgató-helyettesnek (2007. szeptember 24. napja)** áthívtam a városházára, és ott közöltem vele „*igazolja le a C.C. Soft teljesítését*”, mire ő elmondta nekem, hogy „*a munkát már a C.C. Soft elvégezte*”, és ő is látta, hogy működik, de mivel a próbaüzem nem telt még le, nem igazolható a teljesítés. Ezután hívtam ki az irodámból a folyosóra és „*erőteltjesen*” átkaroltam a nyakát, és azt mondtam, hogy mivel „*jön a karácsony...soron kívül igazolja le a teljesítést.*”

4.) A 2010. március 16-án, - vagyis a hivatkozott interjú megjelenése után tett - újabb gyanúsítottai vallomásában az eddig ismertetett és egymással sem egyező állításaitól ismét eltérve arról beszélt, hogy a szerződéskötést követően megkereste őt [REDACTED], aki - mint róla azt utólagosan megtudtam, a C.C. Soft Kft. képviselője – közölte vele, hogy „*műszaki problémáik vannak és többletmunkát kell kiépíteniük, a teljesítés érdekében.*” Azt is elmondta, a „*C.C. Soft többletmunka igényét úgy lehetett belefoglalni a szerződésbe, hogy a korábbi pályázati feltételeket módosították*” Ezek után tette azt a kijelentést, hogy 2007. november végén, december elején behívtam a városházára és utasítottam arra, „*hogy ki kell fizetnie a C.C. Soft végszámláját.*”

Egybevetve egymással IV. rendű vádlottnak az események időpontjára, azok sorrendjére, az én állítólagos utasításaim tartalmára és tárgyára vonatkozó, a nyomozás keretében és a médiának tett különböző kijelentéseit, részletekbe menő elemzés nélkül is szembetűnőek a bennük meglévő ellentmondások. Minthogy én mindig tagadtam IV. rendű vádlott állításainak megtörténtét, mert hiszen amit rólam ebben az összefüggésben elmondott, egyszerűen nem igaz, a nyomozó hatóságnak és az ügyészségnek nyilván további nyomozati cselekményeket kellett volna lefolytatnia a tények tisztázása érdekében. Ennek ellenére az eljáró szervek a nyomozás több mint két esztendeje alatt egyáltalán nem tartották szükségesnek, hogy az adott projekt gazdaságilag és jogilag jelentős körülményeiről éppen a szóban forgó és a vád állítása szerint megfelelő szolgáltatás nélkül jelentős bevételre szert tevő gazdasági társaság ügyvezetőjét bármilyen eljárási minőségben meghallgassák.

Ezzel kapcsolatban fel szeretném hívni a Tisztelt Törvényszék figyelmét az origo.hu internetes weboldalon 2010. március 24. napján, „*Gyanúsan indult a BKV-botrányban kibukott százmillió megbízás*”, 2010. április 8. napján, „*Villámhatáridővel vett méregdrága szoftvert a BKV a párttámogató cégtől*”, valamint 2010. augusztus 30. napján „*Hagyó zsarolási ügyében is felbukkan a rejtélyes párttámogató cég*” címen megjelent cikkekre, melyek a C.C. Soft Kft. és a BKV kapcsolatával, valamint vádiratban is érintett utastájékoztatói rendszer kiépítésére vonatkozó megbízással foglalkoznak. Ezekben a cikkekben idéznek a C.C. Soft Kft. ügyvezetőjétől, [REDACTED], melyből én a következő mondatokat emelem ki (9. számú melléklet):

A 2010. március 24. napján megjelent cikkből: „[REDACTED] szerint ők a munka minden szakaszában egyeztettek a BKV-val, amelynek műszaki ellenőrei is megvizsgálták a rendszert az átadás előtt, és a kijelzőket érintő kifogást nem találtak. Az egykori ügyvezető emlékeztetett arra is, hogy az általuk kifejlesztett rendszernek része volt a szoftver elkészítése mellett két diszpécserközpont kialakítása, valamint a hangos utastájékoztató kiépítése is.”

A 2010. április 8. napján megjelent cikkből: „A C.C. Soft egykori vezetője azonban állítja, hogy mindent a szerződésnek megfelelően végeztek, és a közlekedési vállalat szakemberei többszöri ellenőrzés után vették át tőlük az utóbb hibásnak nyilvánított utastájékoztató rendszert.... [REDACTED] az [origo]-val azt közölte, hogy a rendőrség őt nem kereste, és amikor jelentkezett náluk, hogy bemutassa az igazát bizonyító iratokat, akkor azt mondták, hogy "az ügy akkori állása szerint nincs szükség a nyilatkozatomra" Így [REDACTED] egyelőre azokkal az állításokkal kapcsolatban sem kérdezték meg a rendőrök, amelyeket a BKV-ügyben hűtlen kezeléssel gyanúsított IV. rendű vádlott fogalmazott meg nagy visszhangot kiváltó, március eleji interjúiban... [REDACTED] állítja, hogy nem adtak pénzt senkinek.”

A 2010. augusztus 30. napján megjelent cikkből: „A jelenleg felszámolás alatt álló cég egykori tulajdonosa és vezetője, [REDACTED] ugyanakkor az [origo]-nak most azt mondta, nem tud arról, hogy az igazolást szabálytalanul állították volna ki, és arról sincs információja, hogy a dokumentum Hagyó utasítására készült volna. [REDACTED] szerint a teljesítési igazolást egy részletes műszaki átadás-átvételi eljárás előzte meg, és korábban a Kft. egy másik, névtelenséget kérő egykori munkatársa is azt mondta, a BKV-sok keményen számon kérték rajtuk minden határidőt, és aprólékosan megvizsgálták mindent.”

„**██████████ az [origo]-nak azt mondta, őt egyelőre nem keresték meg a nyomozók az ügyben, és egy korábbi cikkünk készítésekor azt is közölte, hogy Hagyót is csak egyszer látta személyesen, a 2009 februárjában elhunyt ██████████ pécsi polgármester temetésén.**”

Bár nem igazmondási kötelezettség terhe alatt került sor a nyilatkozat megtételére, az abban foglaltak meggyőződésem szerint, ha lehet még kiélezettebbé teszik a következő kérdést: **a tényállás teljes körű felderítéséhez miért nem volt szükség az abban konkrétan érintett személyek meghallgatására? Miként tartalmazhatja a vádirati tényállás azt az állítást a 19. oldal harmadik, az adott vádpont második bekezdésében, hogy IV. rendű vádlott a teljesítési igazolást „a kft. vezetőjének szóban és sms-ben közölt fenyegetései ellenére” nem akarta aláírni, ha az ily módon inkriminált vezetőt, vagyis ██████████ erre nézve semmilyen minőségben sem hallgatták meg?**

X.1.3. A BKV és a C.C. Soft. között 2007. július 12. napján megkötött szerződés

Az I/14. vádpont tényállásában foglaltakra a továbbiakban részletesen szeretnék reflektálni, ugyanis **a vádhatóság álláspontjával szemben**, a nyomozati iratból megállapítható tények, - legalábbis, az én rendelkezésemre bocsátott nyomozati anyag alapján - **az ott leírtakat nemcsak, hogy mindenben cáfolják, hanem a nyomozati anyag és a vád feloldhatatlan ellentmondásban vannak egymással.**

A tényállás első mondata a szerződés megkötésének, és módosításának adatait rögzíti az alábbiak szerint:

„*III. rendű vádlott engedélye és utasítása alapján a bűncselekmények elkövetésében részt nem vevő ██████████ vezérigazgató-helyettes és ██████████ főosztályvezető 2007. július hó 12. napján kötöttek szerződést, melyet 2007. október hó 3. napján módosítottak – amit már III. rendű vádlott írt alá a BK Zrt. részéről – a C.C. Soft Kft-vel a „Szentendrei HÉV Batthány tér-Békásmegyér állomások közötti vizuális utastájékoztatási rendszer kiépítésére.”*

A nyomozati iratok 64. kötetének 41.861. oldalától kezdődően található azok a levelek, amelyeket IV. rendű vádlott a BKV.-nál végzett tevékenységével kapcsolatban becsatolt, és melyek közül sajnos azonban több, véleményem szerint rendkívül lényeges üzenet kimaradt.

Ugyanakkor azonban a nyomozati iratok Céges iratok elnevezésű mellékletének Cég39. kötetében nemcsak ezen hiányzó levelek találhatóak meg, hanem a 4. oldaltól kezdődően a BKV Belső Kontroll Igazgatósága által 2010. január 19. napja és február 1. napja között lefolytatott a 2. számú vizsgálatról készült jelentés is, melynek tárgya a C.C. Soft Kft. szerződésének, és a részére történő kifizetéseknek az átfogó és részletes vizsgálata volt.

A hivatkozott jelentés 2. oldala szerint:

„*A projekt lebonyolításának üg्यintézője, gazdája (az igény jelentkezésétől, a versenyeztetésen, szerződésen és szerződés módosításon át a teljesítés igazolásáig, és a számlák kifizetésének engedélyezéséig) IV. rendű vádlott beruházás lebonyolítási irodavezető (a későbbiekben Beruházási főosztályvezető, majd műszaki vezérigazgató-helyettes, illetve általános és műszaki vezérigazgató-helyettes) volt.”*

A szerződéskötés folyamata, amint az számomra utóbb a nyomozati iratok alapján kiderült, a következő módon történt:

2007. június 1. napján IV. rendű vádlott beruházás lebonyolítási irodavezető e-mail üzenetet küldött [REDAKT] műszaki vezérigazgató-helyettesnek, melyben **javasolta az utastájékoztató rendszer sürgős kiépítését.** Az ezen e-mail üzenetre, és annak tartalmára való utalás a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég 39. kötet 13. oldalán található, bár magát a konkrét levelet a kötet nem tartalmazza. Tény azonban az, hogy ezt követően [REDAKT] **a levélre adott válaszában elrendelte az azonnali piackutatást.**

Itt utalnék ismételtelen arra, hogy [REDAKT], aki egészen 2007. szeptember 11. napjáig a munkaviszonya közös megegyezéssel való megszüntetéséig, műszaki vezérigazgató-helyettes volt, (azzal, hogy a munkaviszonya hivatalosan 2007. december 31. napján szűnt meg) a következőt állítja tanúvallomásában a nyomozati irat 39. kötet 25.757. oldalán:

„Az én szervezeti egységemen belül közvetlen utasítás nem történt, ilyen alapon tudomásom szerint, egyetlen kérést vagy utasítást sem láttak el olyan magyarázattal, hogy az Hagyó vagy más politikus kérése volna.”

2007. június 12. napján a felkérésének eleget téve **IV. rendű vádlott** a 622/405/2007. iktató számú levélben megindítja a piackutatást. Az árajánlatkérést végül öt cégnek küldik el: a C.C. Soft Kft.-nek, a Delta Elektronik Kft.-nek, a FreeSoft Nyrt.-nek, az Autocom Kft.-nek, és a Török Trade Kft.-nek, mely irat a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötet 197. oldalán található, és amiből egyértelműen megállapítható, hogy **azt IV. rendű vádlott, mint irodavezető írta alá.**

Ennek ellenére a nyomozati irat 64. kötet 41.759. oldalán IV. rendű vádlott a következő vallomást teszi:

„A műszaki osztályon az általam irányított csoportban dolgozó [REDAKT] volt az ügyintézője ennek a pályázatnak. A pályázat kiírásáért [REDAKT] volt a felelős vezető. Én mint csoportvezető felügyeltem [REDAKT] munkáját. Kérdésre elmondom, hogy a pályázat meghívásos pályázat volt. Én nem mondtam meg [REDAKT], hogy kiket kell meghívni, mert ez még a munkakezdésem elején volt, ekkor még nem ismertem a BKV belső ügyintézési rendjét. Kérdésre elmondom, hogy azt sem tudom megmondani, hogy [REDAKT] kivel egyeztetett a pályázatra meghívottakkal kapcsolatban.”

[REDAKT] tanú, ugyanakkor ezzel szemben a nyomozati irat 46. kötet 32.055. oldalán a fentiekre a következőket adta elő:

„A pályázatra meghívott cégek kiválasztásával kapcsolatban elmondom, hogy három-három céget mi javasoltunk... Az utas-tájékoztató rendszer kiépítésére kiírt pályázatra meghívott másik kettő céget a CC Soft Kft., a Freesoft Nyrt-t nekünk IV. rendű vádlott beruházási csoportvezetői minőségében javasolta.

Az adatátviteli pályázatra meghívottként..... IV. rendű vádlott újabb kettő céget a Diamond Kft.-t és még egy céget, melynek neve nem jut eszembe, javasolt.”

Már itt utalok tehát arra, hogy nyilvánvaló ténynek, valamint azt alátámasztó további konkrét bizonyítéknak, így tanúvallomásnak mond ellent IV. rendű vádlott, amikor tagadja a BKV és a C.C. Soft Kft. közötti szerződéskötésben való részvételét.

Az ajánlattételi határidő 2007. június 15. napján járt le. Az értékelő bizottságnak a következő személyek voltak a tagjai: [REDACTED] HÉV infrastruktúra szakszolgálatvezető, [REDACTED] logisztikai főosztályvezető, [REDACTED] beruházási főosztályvezető, [REDACTED] beruházási ügyintéző és IV. rendű vádlott. A pályázatból végül a C.C Soft. Kft. ajánlata került ki győztesként.

A pályázati értékelésre vonatkozó dokumentumot a nyomozati iratban nem találtam, viszont itt ismételt utalok [REDACTED] tanú vallomására, aki a nyomozati irat 46. kötet 32.057A. oldalán ezzel kapcsolatban úgy nyilatkozik, hogy:

*„Az ajánlatok bontását, értékelését közösen végeztük..... A bíráló bizottság a referenciával nem rendelkező C.C. Soft Kft., Freesoft Nyrt., Diamond Kft., illetve a IV. rendű vádlott által javasolt negyedik cég pályázatát megfelelő referencia hiányában ki kívánta zárni... A bírálók közül egyedül IV. rendű vádlott ragaszkodott ahhoz, hogy ezen cégek ne legyenek kizárva.....**Utóbb szereztünk tudomást arról, hogy IV. rendű vádlott e-mailben megkereste [REDACTED] műszaki vezérigazgató helyett azért, hogy a C. C. Soft Kft. ajánlatát, mint legolcsóbbat hirdesse ki győztesként.....bizottsági értékelési jegyzőkönyv nélkül került sor a szerződés megkötésére, mert a bíráló bizottság többször már nem ült össze, semmilyen jegyzőkönyvet nem írtunk alá. A szerződés megkötését [REDACTED] IV. rendű vádlott kérésére engedélyezte.**”*

Tehát a rendelkezésre álló bizonyítékok, így a fenti tanúvallomás alapján megállapítható: **IV. rendű vádlottnak szerepe volt abban, hogy a szakmai referenciával állítólagosan nem rendelkező C.C. Soft Kft.-t ne zárják ki a pályázatból sőt, abban is, hogy a C.C. Soft Kft. ajánlatát, a hivatalos eljárás szerint aláírt, hiteles értékelési jegyzőkönyv felvétele nélkül, mint legolcsóbbat hirdessék ki győztesként,** ráadásul úgy, amint ez a nyomozati iratok alapján megállapítható, hogy az általa megjelölt vállalkozási díj nem sokkal múlta alul a második helyezett [REDACTED] Kft. ajánlatát. Továbbá annak ellenére, hogy a szerződésen a BKV részéről nem IV. rendű vádlottnak van feltüntetve aláíróként, azon az ő szignója is megtalálható.

Ezt támasztják alá továbbá, [REDACTED] és [REDACTED] tanúk vallomásai, valamint az általuk becsatolt okirati bizonyítékok is.

[REDACTED], mint az [REDACTED] Kft. képviselője, ugyanis miután értesült a pályázatuk elutasításáról, a nyomozati irat 48. kötet 30.387. oldalán kezdődő levelében közvetlenül IV. rendű vádlottnak címzi a levelét, és tőle kér tájékoztatást az elutasítás okairól.

[REDACTED], mint a [REDACTED] Zrt. képviselője a BKV fenti pályázatával párhuzamosan kiírt a „Szentendrei HÉV Batthány tér-Békásmegyer állomások közötti integrált hírközlési diszpécserpult és segélykérő rendszer kiépítése” tárgyú pályázatra kapott **árajánlatkérési megkeresést a BKV-tól,** amit a nyomozati irat 40. kötet 27.251. oldalán **IV. rendű vádlott írt alá, mint irodavezető.** A tanú vallomásában a nyomozati irat 40. kötet 27.243. oldalán,

arról is beszámol, hogy az erre tekintettel benyújtott **pályázatuk elutasításáról**, - amint az a nyomozati irat 40. kötet 27.301. oldalán olvasható - a 2007. július 27. napján kelt, és **IV. rendű vádlott által aláírt** levélből értesültek.

Arra természetesen nem tudok nyilatkozni, hogy a vádirati tényállás első mondata szerint: III. rendű vádlott vezérigazgató utasította-e ezt követően [REDACTED] műszaki vezérigazgató-helyettest, és [REDACTED] főosztályvezetőt a szerződés megkötésére, azonban az általam előzőleg hivatkozott, és a BKV Belső Kontroll Igazgatósága által készített 2. vizsgálati jelentés a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötet 15. oldalán azt rögzíti, hogy [REDACTED] **hagyta jóvá a pályázati értékelést, és hirdette ki a C.C. Soft Kft.-t győztesként**, majd a **2007. július 9. vagy 10. napján** - formai hiba miatt ez pontosan nem tisztázható - kelt 622/507/2007. iktató számú levelében, melyben **ügymintézésként IV. rendű vádlott volt megjelölve**, III. rendű vádlott vezérigazgatótól kért engedélyt a C.C. Soft Kft.-vel történő szerződéskötésre, amit aztán **2007. július 12. napján** meg is kapott, és **a szerződést aláírták**.

Ismételten hangsúlyozom, hogy én akkor ennek az inkriminált szerződésnek a megkötéséről, semmilyen információval nem rendelkezttem.

X.1.4. Többlet munka és/vagy teljesítés igazolás

Az időközben eltelt idő alatt, ugyanakkor a nyomozati iratok alapján a szerződés tartalmáról, valamint az abban foglaltak végrehajtásáról, a teljesítés igazolásáról és a kifizetés menetéről az alábbiakat tudtam meg:

A szerződés tárgya: a Szentendrei HÉV Batthány tér – Békásmegyér állomás között vizuális (LCD kijelzővel ellátott) utastájékoztató rendszer kiépítése volt, mely munkát a C.C. Soft Kft. **85.000.000,- forint + ÁFA (20%)** vállalkozási díjért vállalt el, amint ez a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötet 57. oldaltól a 65. oldalig terjedő szerződésből megállapítható.

A szerződés szerint, a vállalkozási díj 40%-áról szóló számla az eredményes 30 napos próbaüzem után kiállított teljesítési igazolás kiállítását követően nyújtható be. Az ellenérték kiegyenlítését a BKV az írásbeli számla alapján, a számla kézhezvételétől számított 60 napon belül, átutalással vállalta.

A munka befejezésének dátumaként 2007. szeptember 9. napja került megjelölésre.

A projekt kivitelezése, teljesítése az iratok szerint 2007 nyarán meg is kezdődött, azonban a vállalkozási szerződés már 2007. október 03. napján módosításra került (nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39, kötet 67.-69. oldal).

A szerződésmódosításra a vádirati tényállás szerint (a vádirat 19. oldal második bekezdés, az I/14. vádpont első bekezdése) azért volt szükség, mert a biztosító berendezést üzemeltető osztrák Thales céggel nem sikerült megegyezni a szükséges szoftver megvételéről, így egy *„házilag” biztosító berendezést kellett készíteni*”.

IV. rendű vádlott ezzel kapcsolatban a nyomozati irat 64. kötet 41.759. oldalán a következőképp nyilatkozik:

„A szerződéskötést követően megkeresett engem [REDACTED] azzal, hogy műszaki problémáik vannak és többletmunkát kell kiépíteniük a teljesítés érdekében. [REDACTED] arra hivatkozott, hogy nem volt korrekt a BKV kiírása, és nem tájékoztatták arról, hogy nincs kapcsolat a biztosító berendezésekkel. ... a többletmunkáért kifizetett összegeket Hagyó Miklós részére kell kifizetni.”

A 64. kötet 42.131. oldalán továbbá azt mondja, hogy a biztonsági rendszerhez *„kapcsolódott egy szálon a C.C. Soft rendszere, hogy onnan vegyen le információkat. Ehhez kellett egy külön programot írni, ez okozta a szerződés módosítását és az áremelkedést.”*

IV. rendű vádlott fentiek szerinti felelősséget hárító álláspontját ugyanakkor a nyomozati iratokban foglaltak, ismételten teljes mértékben cáfolják:

A nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötet 285. oldalán található a 2007. szeptember 1. napján a C.C. Soft Kft. által IV. rendű vádlottnak, mint beruházási főosztály vezetőnek (másolatban: VIII. rendű vádlott értékesítési és kommunikációs vezérigazgató-helyettesnek) küldött fax, melyben egy **2007. augusztus 23. napi bemutatóra hivatkozva felajánlják a színes, nagyképernyős kijelzők alkalmazását, és egyúttal azt is jelzik, hogy az 14,5 millió forint +Áfá-val növelné az eredeti szerződésben foglalt összeget.**

2007. szeptember 13. napján IV. rendű vádlott a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötet 289. oldalán található levelében válaszul arról tájékoztatja a C. C. Soft. Kft. projektvezetőjét [REDACTED], hogy a „kiírástól eltérő műszaki megoldásként egyedül az LCD TV lehet alternatíva... amennyiben igazolják, hogy az LCD monitorok üzemóra élettartama minimálisan 70.000 üzemóra.”

Felhívom a figyelmet a következőkre: egyrészt IV. rendű az általam hivatkozott nyomozati vallomásaiban foglaltakkal szemben, a 2010. március 6. napján a Magyar Nemzetnek adott interjúban, (a nyomozati irat 1. kötet 279-281. oldalán) **azt állítja, hogy 2007 novemberében közölték vele: az informatikai beruházással kapcsolatban győztes cég majd jelentősen árat fog emelni, és a vállalt határidőt is kitolja, illetve hozzátette: „Ez a bevett eljárás. Lehet, hogy az effajta pályázatok formailag a legkedvezőbb ajánlattal nyernek, de utólag mindig jönnek ezek a módosítások, a megemelt árral és a határidővel való büvészkedéssel.”**

Másrészt IV. rendű vádlott a 2007 augusztusában a C.C. Soft. Kft.-nek írt levelében, már arról tájékoztatja a céget, hogy *„intézkedik a pótmunka szerződéses rendezéséről”*, tehát már ekkor tudomása volt arról, hogy többletköltség fog felmerülni. (forrás: az origo.hu internetes weboldalon 2010. március 24. napján megjelent, „Gyanúsán indult a BKV-botrányban kibukott százmillió megbízás” című cikk, lásd 10.-es melléklet)

Hangsúlyozom: én IV. rendű vádlotttól kizárólag a megbízott vezérigazgatói kinevezését, vagyis 2008. február 19. napját követően kerültem közvetlen kapcsolatba, és a fenti időpontban, vagyis 2007. augusztusában-szeptember közepén őt személyesen még nem is ismertem.

Az általam hivatkozott okirati bizonyítékokból továbbá kétséget kizáróan megállapítható, hogy IV. rendű vádlott önmagának is ismételten ellentmondó vallomásaival szemben, nem más utasítására járt el a szerződés módosítása, vagyis a többletmunka és a költségnövekedés tárgyában, hanem már az én megismerésemet megelőzően, IV. rendű vádlott nemcsak, hogy tudott a C.C. Soft Kft.-nél felmerülő többletmunkáról, és az azzal együtt járó költségnövekedésről, hanem abban saját hatáskörben eljárva önállóan intézkedett, és következményekkel járó döntéseket hozott.

A nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötetben található BKV Belső Kontroll Igazgatóság 2. számú vizsgálati jelentésének 21.-23. oldalán olvasható, hogy [REDACTED] a fenti előzmények után, **2007. szeptember 17. napján** IV. rendű vádlottnak címezve szerződésmódosítást kért a BKV-tól, amely a szerződés legfontosabb pontjait érinti, így a **teljesítési határidőt a pályázatban feltüntetett 2007. szeptember 10. napja helyett, 2007. október 22. napjára, a vállalkozási díjat pedig az eredeti 85 millió forint + áfá-ról 99,5 millió forint+ áfára kérték módosítani.** Válaszul IV. rendű vádlott a **2007. szeptember 20. napján** kelt 144/161/2007. iktató számú faxon megküldött levelében azt közölte [REDACTED], hogy a szerződés módosításának igényét III. rendű vádlott vezérigazgatónak terjeszti fel döntésre.

Ennek megfelelően aztán IV. rendű vádlott a **2007. szeptember 25. napján** kelt 14/127/2007. iktatószámú levelében, ténylegesen megküldte a módosításra vonatkozó kérelmet III. rendű vádlottnak, aki azt jóváhagyta.

A módosító szerződést a BKV részéről III. rendű vádlott vezérigazgató, a C.C.Soft Kft. részéről pedig [REDACTED] írták alá, azonban az előzmények tükrében nem meglepő módon, itt is találkozunk IV. rendű vádlott nevével, mivel a szerződést ő, és [REDACTED] a BKV jogásza látták el szignójukkal. A módosított szerződés műszaki tartalma ugyanakkor valójában, IV. rendű vádlott nyomozati vallomásaiban foglalt, általam imént hivatkozott állításaival szemben nem változott, sőt épp ellenkezőleg. Kikerült belőle a szoftver kapcsolat kiépítése, a C.C. Soft Kft.-nek a szerződés szerint járó összeg pedig ennek következtében nem csökkent, hanem a 14 millió forint + Áfá-val emelkedett, úgy, hogy közben ráadásul a fentiek szerint még **a teljesítési véghatáridő is ki lett tolva 2007. október 22. napjára.**

A nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötetében megtalálható továbbá [REDACTED] [REDACTED] igazságügyi informatikai szakértői véleménye, melyből a szerződésmódosítással kapcsolatban az 503. oldalon található h.), i.) és j) pontjait szeretném kiemelni:

„h.) A C.C. Soft Kft. pályázata módosítás előtt műszaki tartalomban megfelelt a műszaki kiírásnak, működőképes lehetett volna. A vállalt ár realitása attól függ, hogy az első változat ipari, kültéri AEG kijelzői milyen beszerzési árért szerezhetőek be. ... A realitás közeli megoldást támasztja alá, hogy a második helyezett pályázó is közel volt a nettó 85.000.000 Ft.-hoz.

i.) A szerződés módosítás előtti változat véleményem szerint megvalósítható lett volna nettó 85.000.000.000 Ft körüli összegből, de látva a második helyezett referenciáit, a 92.500.000 Ft reális végösszegnek tekinthető.

A szerződés módosítás utáni 99.000.000.-Ft nem tartható indokoltnak, ugyanis a változtatás nem felelt meg a műszaki körülményeknek. A módosításban megjelölt indok, miszerint az új kijelzők többletköltséget jelentenek, nem tartom megalapozottnak, ugyanis nem életszerű, hogy egy kültéri, ipari kijelző (még ha megjelenítési képességei gyengébbek is) olcsóbbak egy tömegcikk, beltéri LCD TV-nél.

j) A szerződés módosítás után, a megvalósítás során felhasznált LG gyártmányú 42LC41 típusú LCD TV megjelenítési képességei (színmélység, felbontás) jobbak, mint az eredeti megvalósítási tervben meghatározott AEG mátrix LCD kijelzők. Lehetőséget nyújtott volna bármilyen színes, grafikus kijelzésre, azonban nem megfelelő kültéri, folyamatos működésre, ami ebben az esetben nem elhagyható paraméter.”

Megállapítható tehát, hogy a IV. rendű vádlott által igényelt és III. rendű vádlott vezérigazgatónak felterjesztett szerződésmódosítás előtt a nyújtott szolgáltatás minősége, és ára a szakértő szerint is reálisnak volt tekinthető, azonban a szerződésmódosítást követően a műszaki tartalom csökkent, a szerződéses vételár pedig indokolatlanul nőtt.

X.1.5. A terhemre rótt elkövetési magatartás

Előljáróban le szeretném szögezni, hogy azokat az alapvető ellenmondásokat, amelyek IV. rendű vádlott különböző nyomozati vallomásai, valamint a rendelkezésre álló nyomozati iratban foglaltak között az elmaradottakon túl fennállnak, az eljárási rendet betartva, csak a IV. rendű vádlott tárgyalási meghallgatása után kívánom kifejtetni. Az I/14. vádponttal kapcsolatban tett nyilatkozatára azonban, tekintettel arra, hogy az ott **terhemre rótt magatartás csak és kizárólag IV. rendű vádlott vallomásán alapul** - egyéb, azt alátámasztó bizonyítékot legalábbis a nyomozati iratban nem találtam - már most szeretnék reflektálni.

IV. rendű vádlott a BKV és a C.C. Soft Kft. között létrejött szerződés aláírásakor, 2007. július 12. napján még csak csoportvezetőként dolgozott, azonban a szerződés teljesítése idején, 2007 szeptemberében a BKV műszaki vezérigazgató-helyettesévé nevezték ki. Ezt követően a vádirat 19. oldalán található I/14. vádpontban foglalt tényállás szerint a következők történtek:

„A műszaki átadás-átvételi eljárást 2007. november hó 30. napján lefolytatták, azonban eredményes próbaüzem a mai napig nem zárult le. IV. rendű vádlott ennek hiányában – a kft. vezetőjének szóban és sms-ben közölt fenyegetései ellenére – a teljesítés igazolást nem akarta aláírni.

2007. november végén- december elején Hagyó Miklós I. rendű vádlott behívatta IV. rendű vádlottat a Főpolgármesteri Hivatalba, ahol utasította, hogy intézkedjen a kifizetés iránt és az még karácsony előtt történjen meg.

IV. rendű vádlott a teljesítést a számfejtési ív 2007. december hó 6. és 10. napján történt aláírásával igazolta, így a C.C. Soft Kft. által kiállított CCS000086/2007. sorszámú 59,4 millió Ft+áfa összegű számlája 2007. december hó 13. napján, míg CCS000101/2007. sorszámú 39,6 millió Ft+áfa összegű számlája 2008. február hó 12. napján kifizetésre került. A BKV-t ily módon összesen 118.800.000.-Ft vagyoni hátrány érte.”

Hangsúlyozom, hogy én sem IV. rendű vádlottat, sem mást nem utasítottam arra, hogy a C.C. Soft Kft. által elvégzett munkát átvegye, a teljesítési igazolást aláírja, vagy a vállalkozási díj kifizetése iránt intézkedjen.

Pár nappal a szerződés módosításának 2007. október 3.-án történt aláírását követően, **2007. október 15. napján kiállításra került az első teljesítési igazolás bruttó 71.280.000,-forintról.** A **teljesítés aláírója a megrendelő részéről IV. rendű vádlott** műszaki vezérigazgató-helyettes volt, míg a C.C Soft. Kft. részéről [REDACTED] projektvezető. A nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég40. kötet 1.095. oldalán található teljesítési igazoláson továbbá az is jól látható, hogy az iraton a BKV képviselőjében [REDACTED] neve van feltüntetve, de a tényleges aláírás IV. rendű vádlotté, míg [REDACTED] aláírása csak a BKV pecsétjére írva, alig láthatóan szerepel.

Érdekes tény, hogy a teljesítési igazolás alapján a számla kiállítására - amely számla a nyomozati Céges iratok melléklet Cég 40. kötet 1211. oldalán található- még ugyanazon a napon, vagyis 2007. október 15. napján sor került, amely meggyőződésem szerint egy ilyen bürokratikus kifizetési rendszerű gazdasági társaság esetében, mint a Fővárosi Önkormányzat tulajdonát képező BKV, igen csak különös. Nem lehet véletlen továbbá az sem, hogy a számlán IV. rendű vádlott aláírása szerepel.

A vádiratban foglaltakkal szemben tehát, IV. rendű vádlott valójában nem csupán a második, december 06. napján kelt teljesítési igazolást írta alá, hanem már ő látta el kézjeggyével az első igazolást és számlát is, mely alapján a vállalkozási díj 60%-a már kifizetésre került.

Lényeges tény, hogy míg az eredeti vállalkozási szerződés a vállalkozási díj 60%-ának kifizetését a sikeres műszaki átadás-átvételi eljáráshoz kötötte, addig a módosítás 2.1. pontja szerint, (amelynek vonatkozó része a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötet 69. oldalán található) a vállalkozó erre a módosítás hatályba lépését követően automatikusan jogosult. Tehát ekkor már nem feltétel a korábban előírt műszaki átadás-átvétel, melyre végül a részszámla benyújtását követően 2007. november 30. napján került sor.

Hangsúlyozom, hogy velem ellentétben, aki egyetlen alkalommal sem találkoztam a C. C. Soft Kft. vezetőjével, a számomra egyébként ismeretlen [REDACTED], addig IV. rendű vádlott több alkalommal találkozott vele a BKV épületein kívül, sőt egymás telefonszámát is ismerték.

IV. rendű vádlott azon állítása, hogy a karácsony közeledtére hivatkozással én kértem volna a teljesítési igazolás aláírását, a következőkre tekintettel tényszerűen sem felel meg a valóságnak:

Az első teljesítési igazolás és számla **2007. október 15.** napi kiállítását követően, mely utóbbi fizetési határideje a számla szerint 2007. december 14. napja lett volna, a C. C. Soft Kft. a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég44. kötet 4.259. oldalán található számfejtési ív szerint, melyet IV. rendű vádlott, mint a teljesítést igazoló írt alá, a BKV felé fennálló követelését faktoráltatta, és 2007. október 18. napján faktorálási megállapodást kötött az MKB Bank Zrt.-vel. Ennek tényére, vagyis arra, hogy a BKV az engedményezés következtében a C. C. Soft. Kft. felé fennálló tartozását már kizárólag az MKB Bank Zrt.

számlájára elégítheti ki, a C. C. Soft Kft. a 2010. október 18. napján kelt és a nyomozati irat Céges iratok Cég44. kötet 4347. oldalán található faktorálási értesítéssel a BKV figyelmét is nyomatékosan felhívta.

Ezt követően a vállalkozási díj első részletét, vagyis a végösszeg 60%-ának megfelelő 71.280.000,- forintot, a C.C. Soft. Kft. már 2007. október 26. napján megkapta, a nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég40. kötet 1.131. oldalán található, az MKB Bank által 2007. december 9. napján kiállított factorszámla elszámolás alapján.

Egy szó mint száz. A faktorálás következményeként a C.C. Soft Kft. a vállalkozási díja jelentős részéhez egy hónappal az én állítólagos nyomásgyakorlásomat megelőzően hozzájutott.

Felhívom a figyelmet a nyomozati irat Céges Iratok melléklet Cég44. kötet 4.195. oldalán található, a **Központi Nyomozó Főügyészség által 2011. április 26. napján** kelt, MKB Bank Zrt.-nek címzett megkeresésre, amelyben a vádhatóság azzal keresi meg a pénzügyészt, hogy „*az MKB Bank Zrt. engedélyezés útján megszerezte a C.C.: Soft Kft. - által elvégzett munka ellenértékéért kiállított, CCS000086/2007 és CCS000101/2007 sorszámú, 71.280.000,- Ft és 47.520.000,- Ft összegű számlák vonatkozásában a - BKV-val szemben fennálló követeléseit és azok járulékait.*”

A hivatkozott okirati bizonyítékból szintén kétséget kizáróan megállapítható, hogy a C.C. Soft. Kft. a BKV felé kiállított mindkét, a vádirati tényállás 19. oldal 4. bekezdésében szereplő számlája alapján fennálló követelését az MKB Bank Zrt.-re faktorálta, aminek következtében a BKV egyik esetben sem a C.C.Soft Kft.-nek, hanem kizárólag az MKB Bank Zrt.-nek teljesíthetett.

Azt gondolom, a fentiekre tekintettel nemcsak bennem merül fel a kérdés, mi az oka annak: a vádhatóság képviselői a vádirati tényállásban a faktorálás tényét annak ellenére nem rögzítették, hogy erről a rendelkezésre álló okirati bizonyíték alapján nemcsak tudtak, hanem az azzal kapcsolatban keletkezett iratok beszerzése iránt is intézkedtek? Hozzáteszem, ha érkezett banki válasz, az a nekem átadott iratok között nem található. A tényt jelzem, okát nem kutatom, a következtetéseket pedig a Tisztelt Törvényszékre bízom.

X.1.6. IV. rendű vádlott félelmeinek alaptalansága

IV. rendű vádlott azt is állította a nyomozás során tett vallomásaiban, hogy a teljesítés igazolást azért írta alá, mert féltette az állását.

Amint már elmondtam, IV. rendű vádlott 2007 márciusától dolgozott a BKV-nál, kezdetben a Beruházási Főosztályon, a Beruházási Csoportnál, majd 2007 szeptember 24. napjától már mint műszaki vezérigazgató-helyettes. Az utasítási, és munkáltatói jogokat, mint minden más munkavállaló esetében, úgy az ő esetében is a vezérigazgató volt jogosult gyakorolni, aki ebben az időben III. rendű vádlott volt.

Amikor IV. rendű vádlott III. rendű vádlott megbetegedése után, 2008 februárjától, mint megbízott vezérigazgató dolgozott, a munkáltatói jogokat a BKV Igazgatósága gyakorolta felette, melynek elnöke, ahogy azt nyomozati vallomásaimban már korábban is elmondtam, az SZDSZ-es [REDACTED] volt. [REDACTED] vezérigazgatói kinevezését követően IV. rendű vádlott, mint általános- és műszaki vezérigazgató-helyettes tevékenykedett, munkáltatója, így [REDACTED] lett.

Hangsúlyozni kívánom: semmilyen dokumentummal nem támasztható alá, hogy bármilyen érdemi befolyással rendelkezett volna bármelyik főpolgármester-helyettes a BKV vezetőinek kinevezése vagy elbocsátása tárgyában, utasítási joga pedig nem volt egyik főpolgármester-helyettesnek sem. Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Önkormányzat a tulajdonos, a BKV felett a tulajdonosi jogokat a Fővárosi Közgyűlés és annak bizottságai gyakorolhatták.

Kérdésem: hogyan lehetett volna befolyásom IV. rendű vádlott munkaviszonyára, hiszen arról sem én, sem a kabinet, sem a Fővárosi Önkormányzat, vagy annak egyetlen bizottsága sem volt jogosult dönteni?

IV. rendű vádlott a 2010. február 24. napján fogatosított gyanúsított kihallgatása alkalmával (a nyomozati irat 64. kötet. 41.737. oldalán) azt állítja, hogy: „ez volt az egyetlen teljesítés”, amit ő leigazolt.

Vallomását önmaga cáfolta meg, amikor alig egy hónappal később, a 2010. március 16. napi gyanúsított kihallgatása során (a nyomozó hatóság által a nyomozati irat 64. kötet 41.763. oldala szerint) elétárt 2007. október 15. napi, 2007. december 6. napi, 2008. március 17. napi, 2008. március 31. napi, azaz négy eltérő számfejtési ív, számla, és teljesítési igazolás, valamint a 2007. október 18. napján, a 2008. március 17. napján, és a 2008. március 31. napján kelt BKV-C.C. Soft Kft.-MKB Bank közötti faktorálási szerződés aláírójaként saját személyét jelöli meg.

Fontos tény, hogy a 2008. március 17. napján kelt faktorálási szerződés alapját egy a C.C. Soft Kft.-vel szoftver fejlesztésre és az elkészített szoftver telepítésére kötött új szerződés képezte!

Miként lehetséges az, hogy miközben a második teljesítési igazolás aláírására IV. rendű vádlott elmondása szerint én bírtam rá, addig azt megelőzően és azt követően nemcsak, hogy több jogkeletkeztető, kötelezettségvállaló okiratot is aláírt, hanem új szerződést is kötött a C.C. Soft Kft.-vel? Hozzáteszem, hogy a nyomozó hatóság által elétárt, felsorolt iratok csupán csak egy kis töredékét képezik azoknak a dokumentumoknak, amik a C.C. Soft. Kft-vel kapcsolatos ügyletek lebonyolítása során IV. rendű vádlottól eredeztethetők, és amiket mind ő írt alá.

Ezzel szemben valójában, én soha nem hívtam be IV. rendű vádlottat a C.C. Soft Kft. által elvégzett teljesítés igazolása érdekében, ugyanis, amint elmondtam, egészen a sajtóhírek megjelenéséig, nem volt tudomásom a szerződés megkötéséről. **Ismételten hangsúlyozom, hogy sem a C.C. Soft Kft. tulajdonosát, ügyvezetőjét, sem a gazdasági társaság más tagját, vagy munkavállalóját nem ismertem, kérdezem ezért, miért állt volna**

érdekemben a teljesítési igazolás elősegítése egy olyan cégnek, amely előttem ismeretlen, és számomra teljes mértékben érdektelen.

Amint arról már beszéltem, a BKV által megkötött ilyen jellegű szerződések a gazdasági társaság saját hatáskörébe tartoztak, amit a konkrét szerződés létrejöttét megelőző folyamat jelen esetben is alátámaszt. Semmilyen szempontból nem tartozott tehát az így megkötött szerződés teljesítésének kérdése a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettes feladat és hatáskörébe. Állítom tehát, hogy ilyen tárgykorben még baráti jellegű megbeszélést sem folytattam IV. rendű vádlottal, főleg pedig nem olyan erőszakos hangvételűt, mint amit ő állít.

A műszaki átadás-átvételre 2007. november 30. napján került sor. Az ekkor felvett jegyzőkönyv mellékletét képezi egy jelenléti ív, mely szerint a BKV részéről 9 fő vett részt az átadás során. Részletes lista készült továbbá a hiányokról, amiknek a kijavítását a C.C.Soft Kft. 2007. december 17. napjáig vállalta. A hiányok pótlását utóbb aztán meg is kezdték, de az iratok tanúsága szerint a 30 napos hibamentes próbaüzemet teljesíteni nem tudták.

Azzal kapcsolatban, miért került sor a próbaüzem befejezése előtt a szerződéses összeg 2. részének a kifizetésére, IV. rendű vádlott a nyomozati irat 64. kötet 42129. oldalán úgy nyilatkozott, hogy „... a szerződés kifizetésére azért került sor a próbaüzem befejezése előtt, mert Hagyó Miklós főpolgármester-helyettes utasított. Ezt ő személyesen tette, ez volt az első eset, amikor közte és köztem 2007. év végén a Főpolgármesteri Hivatalban, folyosói sétára került sor és ott mondta nekem, illetve adta utasításba. Én közöltem vele, hogy nem fejeződött be még a próbaüzem, de ezzel ő nem foglalkozott. Egyetlen egy érve volt, hogy értsem meg, jön a karácsony, át kell venni és ki kell fizetni a munkát. Én egyébként megkérdeztem a műszaki szakembereket, akik ezzel foglalkoztak és ők nekem azt mondták, hogy rendben van a rendszer.”

Ismételten hangsúlyozom, hogy sem karácsony előtt, sem máskor nem utasítottam IV. rendű vádlottat a teljesítés igazolásra. Amint azt a nyomozás során a gyanúsított meghallgatásaim alkalmával is elmondtam, én semmilyen formában nem kerültem kapcsolatba ezzel a szerződéssel, és én arról IV. rendű vádlottal, sem a Főpolgármesteri Hivatal folyosóján, sem máshol nem egyeztettem.

A nyomozati 64. kötet 41.737. oldalán, folytatólagos gyanúsított kihallgatása alkalmával IV. rendű vádlott azt mondta, hogy mivel a C.C. Soft. Kft.-nek 2009 tavaszáig nem sikerült megoldania a hibák kijavítását, így 2009 tavaszán a jogi igazgatóságot a kártérítési eljárás megindítására utasította. A bizonyítékok ezt az állítást cáfolják. A nyomozati irat Céges iratok melléklet Cég39. kötetben lévő BKV Belső Kontroll Igazgatóságának 2. számú vizsgálati jelentése a 33. oldalon rögzíti, hogy 2008. november 3. napján [REDACTED] a jogi igazgatóság részéről jogi állásfoglalást küld IV. rendű vádlottnak, melyben kifejti, hogy a 30 napos folyamatos, hibamentes működést nem tudja a rendszer teljesíteni, erre figyelemmel megfontolásra javasolja a szerződéstől való elállás bejelentését. Ezen jogi állásfoglalás ellenére IV. rendű vádlott nem teszi meg a szükséges lépéseket, az ügyben nem történik semmi.

IV. rendű vádlott szerint én utasítottam a teljesítés igazolására és ezt a lépést félelmében tette meg. Bár én őt nem utasítottam semmire, ha ezt - a valóságtól eltérően - megtettem volna, az sem adott volna alapot arra, hogy benne félelem ébredjen. IV. rendű vádlottnak a szerződés előkészítésében, lebonyolításában, a vállalási összeg emelésében játszott szerepéről éppen úgy nagyon sokan bírtak tudomással, mint arról is, hogy a teljesítés igazolását ő írta alá. Egy szakmai körben köztudomásúnak mondható tény nyilvánosságra hozatalával élelkező ember aligha fenyegethető meg.

Ezt erősíti meg a nyomozati irat Céges iratok Cég39. kötetben lévő BKV Belső Kontroll Igazgatóságának 2. számú vizsgálati jelentése, melynek 2. oldala a melléklet 7. oldalán a következőket rögzíti:

„A projekt lebonyolításának ügyintézője, gazdája (az igény jelentkezésétől, a versenyztetésen, szerződésen és szerződésmódosításon át a teljesítés igazolásáig, és a számlák kifizetésének engedélyezéséig) IV. rendű vádlott beruházás lebonyolítási irodavezető (a későbbiekben Beruházási főosztályvezető, majd Műszaki vezérigazgató-helyettes, illetve Általános és műszaki vezérigazgató-helyettes) volt.”

Lényegesnek tartom továbbá ezzel kapcsolatban [REDACTED] tanú nyilatkozatát, aki a következőket mondta a nyomozati iratok 48. kötet 32929. oldalán:

„... 2007. júliusától kerültem a beszerzési területre, ahol ez a bizonyos utastájékoztató, és segélyhívó rendszer kiépítésére irányuló projekt már folyamatban volt, a pályázat meg történt, és a helyszíni munkálatok is folyamatban voltak. Ekkor lettem én a projekt felelőse, a korábbi felelős [REDACTED] a csoportomban maradt, de már nem ezzel a projekttel foglalkozott.

Nem sokkal a pozícióba kerülésemet követően megkeresett engem a két pályázaton nyertes cég, és szerződésmódosításra tettek javaslatot, melynek előkészítését megkezdtem, e-mailben tájékoztattam a vezetőimet a javaslataimról, majd a szokásos BKV ügyrendhez képest nagyon hamar az asztalomra kerültek a már elkészített szerződésmódosítások... , melyek a korábban e-mailben küldött javaslataimat annyiban tükrözték, hogy én korábban javasoltam a műszaki tartalom változatlanul hagyása mellett a teljesítési határidő kitolását... Így a szerződésmódosításokban ebből annyi valósult meg, hogy a teljesítési határidő nőtt, és mint említettem a megbízási díj is, valamint a C.C.Soft esetében a műszaki tartalom csökkent.

A teljesítés igazolás aláírását IV. rendű vádlott úr saját hatáskörbe vonta, nekem ennek háttéréről információim nincsenek, a főnököm [REDACTED], akinek jeleztem, hogy megtörtént a teljesítési igazolás aláírása a próbaüzem lejárta előtt, annyit mondott, hogy „Működőképes lesz a rendszer.”

... hallomásból annyit tudok, hogy IV. rendű vádlott úr nem bízott [REDACTED] úrban.

...azért kerülhetett sor, nekem, mint relatíve kezdőnek a projekt vezetői pozícióba történő kinevezésemre, mert egyrészt kezdőként irányíthatónak tartottak, valamint úgymond tudatlannak is.”

X.1.7. Elkövetési mód

Én a C.C. Soft Kft. által elvégzett munkával kapcsolatban IV. rendű vádlottnak soha, semmilyen kérést, vagy utasítást nem fogalmaztam meg. Én nem helyeztem olyat kilátásba,

hogy a C.C. Soft Kft. teljesítésigazolásának alá nem írása esetén őt ellehetetleníteném, munkájából eltávolítanám. Én IV. rendű vádlottat nem helyeztem sem lelki, sem fizikai nyomás alá, sőt olyan cselekedetem sem volt, mely félelmet kelthetett IV. rendű vádlottban. Én őt nem fenyegettem, nem zsaroltam, nem kényszerítettem. Hozzáteszem, erre sem módon, sem lehetőségen nem lett volna, hiszen amint elmondtam, IV. rendű vádlott felett sem én, sem a Fővárosi Önkormányzat nem gyakorolt semmilyen formában munkáltatói jogokat, IV. rendű vádlott munkáltatói a vezérigazgatók, először III. rendű vádlott, majd később [REDACTED], illetve megbízott vezérigazgatósa idején az Igazgatóság voltak, így a legkisebb lehetőségem sem volt arra, hogy IV. rendű vádlottat ellehetetlenítsem.

X.1.8. Elkövetés helyszíne

Megállapítható továbbá, hogy IV. rendű vádlott elmondása szerint a történetekre a Főpolgármesteri Hivatalban lévő irodám előtt, a Hivatal folyosóján került sor.

De hol is van ez a folyosó? A Hivatal maga egy „U” alakú épület, és az én irodám az U-nak azon az épületszárnyán volt, amelyik a Deák téri metrómegállóhoz, és közlekedési csomóponthoz a legközelebb található. Ez utóbbit azért szeretném kiemelni, mert ide az épület legzsúfoltabb bejáratán át vezet az út, ami azt jelenti, hogy aki valamely tömegközlekedési eszközzel közelítette meg az épületet, az döntő többségében itt, az irodám melletti bejáraton lépett be az épületbe. Ha ez nem volna elég, akkor ezen a 25-30 méteres szakaszon volt még Horváth Csaba főpolgármester-helyettes irodája és titkársága, az én és kollégáim irodái és a titkárságunk, [REDACTED] főjegyző-helyettes irodája, illetve [REDACTED] főjegyző irodája is, és itt nyílt az átjáró a Közlekedési Ügyosztály felé, mely az egyik legtöbb ügyet bonyolító, legnagyobb napközbeni forgalmú ügyosztály, tehát ez minden bizonnyal a legforgalmasabb folyosószakasz az épületben.

Nos IV. rendű vádlott elmondása szerint, a természetesen zárható ajtajú irodámból kijöve, ez volt az a folyosó, ahol én vele szemben erőszakosan léptem fel.

Újabb kérdésként merül fel ezért bennem, hogy ha maga a vádhatóság sem fogadta el IV. rendű vádlott imént hivatkozott állítását, - hiszen a vádirati tényállásban ez rögzítésre nem került -, akkor vajon mire alapozva emelt velem szemben vádat IV. rendű vádlott vallomásának egyéb részletei alapján.

X.2.

A II. vádpont

X.2.1. A vád

A vádirat 25. oldalán található II. vádpont szerint: városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettesként „*hivatali helyzetemmel visszaélve 2008 márciusában arra utasítottam IV. rendű vádlottat, mint a BKV megbízott vezérigazgatóját, hogy évente 15.000.000,- forintot adjon át részemre. Követeléselem nyomatékositása érdekében továbbá kilátásba helyeztem, hogy amennyiben IV. rendű vádlott nem adja át a kért összeget, akkor*

az általa a C.C. Soft Kft. számára 2007 decemberében az én utasításomra szabálytalanul kiállított teljesítésigazolás miatt ellehetetlenítem. E fenyegetéssel, valamint az általam folyamatosan tanúsított erőszakos, ellentmondást nem tűrő viselkedéssel félelmet keltettem IV. rendű vádlottban, aki ennek hatására jogtalan előnyként 2008-2009 évben is 15-15.000.000 forintot juttatott nekem.”

Ha a II. vádpontra vonatkozó védekezésemet a valóságnak megfelelően és mégis tömören össze akarom foglalni, öt rövid szót kell mondanom: **egy szó sem igaz belőle.**

Ám tudom jól, ahhoz hogy az igazság kiderüljön, ebben segíteni kell neki. Az igazság napvilágra kerüléséhez ezért kénytelen vagyok nem öt kurta szóban, hanem hosszasan kifejtteni, miért nem igaz, ami a vádirat II. pontjában olvasható.

IV. rendű vádlottat sem 2008 márciusában, sem máskor nem utasítottam arra, hogy nekem évente 15 millió forintot átadjon. Én „jogtalan előnyként” sem IV. rendű vádlottól, sem mástól nem vettem át, egyetlen forintot sem.

Itt utalok arra, a személyi körülményeim kapcsán általam előadott és okirati bizonyítékokkal részletesen alátámasztott tényre, hogy én a főpolgármester-helyettesi pozícióm betöltése előtt már megfelelő vagyoni és egzisztenciális háttérrel rendelkeztem, amiből mind a magam, mind a családom tisztességes megélhetés biztosítva volt.

X.2.2. A IV. rendű vádlottal való kapcsolatom háttere

IV. rendű vádlottal, - amint azt már többször is elmondtam - a BKV-nál történő alkalmazását megelőzően semmilyen kapcsolatom nem volt, őt valamikor 2007. év végén ismertem meg. Közvetlen munkakapcsolatba és személyes kontaktusba azonban csak 2008. február második felétől, III. rendű vádlott betegállományától kezdődően kerültünk.

Itt álljunk meg egy pillanatra, és gondoljunk csak bele! A főváros legnagyobb közszolgáltató cégének teljes körű képviselőjét ellátó vezérigazgatója egyik pillanatról a másikra feladatainak további ellátására alkalmatlan egészségügyi állapotba került, így személyének pótlása azonnali megoldást igénylő probléma volt. Találni kellett egy olyan embert, aki alkalmas egy ekkora cég vezetésére, és akiben van elegendő tetterekészség és ekkora koordináció ellátására való hajlandóság, amivel betöltheti a vezetői úrt. Az én megítélésem szerint az akkori vezérigazgatói helyettesek közül adottságai alapján IV. rendű vádlott volt az, aki alkalmasnak minősülhetett a vezetői poszt betöltésére.

IV. rendű vádlott megbízott vezérigazgatói kinevezéséről a BKV Igazgatósága döntött, melynek tagjait az SZDSZ és az MSZP által delegált tagok alkották. Legjobb tudomásom szerint az Igazgatóság 11 főből, így a vezérigazgatóból, valamint 4 fő MSZP, 4 fő SZDSZ, és 2 fő a Kormány által delegált tagból állt, így egyértelműen azt mondhatjuk, hogy IV. rendű kinevezése kollektív döntés végeredménye volt.

IV. rendű vádlott a 2008. február 19. napi kinevezését követően, február 21. napján már új pozíciójában, megbízott vezérigazgatóként vett részt a BKV 2008. évi paraméterkönyve tárgyában, az illetékes vezetők és szakemberek jelenlétében megtartott Főpolgármesteri

Kabinet ülésen. (Amit a nyomozati irat 59. kötet 38.071B oldalán, valamint a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai mellékletének Főpolgármesteri Hivatal 11. kötetének 611. oldalán olvasható Kabinet ülésről készült jegyzőkönyv is alátámaszt azzal, hogy az adott, illetve azt követő jegyzőkönyvek IV. rendű vádlottat valószínűleg adminisztratív hiba folytán még tévesen, mint vezérigazgató-helyettes tüntették fel.)

Ezen, az általam hivatkozott, 2008. február 21. napi Főpolgármesteri Kabinet ülésen meghívottként vett részt:

IV. rendű vádlott; [REDACTED] a BKV vezérigazgató-helyettese; dr. Székely Gábor, a BKV FB elnöke; [REDACTED], a Budapesti Műszaki Egyetem tanszékvezetője; [REDACTED] a Budapesti Műszaki Egyetem tanszékvezetője; [REDACTED] a Közlekedés Kft. vezetője; [REDACTED] közösségi közlekedési tanácsnok; [REDACTED] a Budapesti Műszaki Egyetem docense; [REDACTED], a Városkutatás Kft. ügyvezetője; [REDACTED] a Transman Kft. szakértője; Gábor József a Városüzemeltetési és Környezetgazdálkodási Bizottság elnöke; Kerényi László Sándor a Közlekedési Ügyosztály vezetője, [REDACTED] a BKV IT elnöke.

Ismételten kiemelném: ez volt az első olyan Kabinet ülés, amelyen IV. rendű vádlott megbízott vezérigazgatóként vett részt. Hogy mit látott?

Azt, hogy ezen az ülésen részt vett a teljes városvezetés mellett a BKV teljes vezetése, valamint az illetékes szakbizottságok és ügyosztályok elnökei, és a paraméterkönyvvel kapcsolatos feladatok ellátására, melyek ekkor kiemelten voltak kezelve, én lettem felelősként megjelölve.

Kérdésként merülhet fel, hogy ezt követően 2008 márciusában miért volt lényeges és halaszthatatlan, hogy IV. rendű vádlottal hétfvégén, munkaidőn és munkahelyen kívül, a személyes életteremben találkozzunk?

Nos, a BKV életében ez halmozottan nehéz korszak volt.

Ekkor volt a használt buszbeszerzési, és az AAM Zrt.-vel kapcsolatos botrány. Az amúgy is nehéz helyzetű BKV-t ez a két negatív esemény súlyosan érintette és az én munkaterhemet is jelentősen növelte. Ezt az általam az AAM Zrt.-vel kapcsolatban hivatkozott 2008. február 28. napi, nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai melléklet Főpolgármesteri Hivatal 2. kötet 395.-451. oldalain található Fővárosi Közgyűlési jegyzőkönyv is igazolja. Itt szeretnék ismételten utalni a 2008. február 28-án megtartott közgyűlésre, ahol a fővárosi közgyűlés az én előterjesztésem alapján tárgyalta a 4-es metró projekt előrehaladását, és az AAM Zrt.-vel kötött szerződéseket.

Mindemellett a BKV szerkezetátalakítása továbbra is folyamatban volt, amivel kapcsolatban talán az egyik legkritikusabb kérdéskörként emelném ki, hogy a racionalizációs program keretében, több lépcsőben közel 1300 munkavállaló leépítésére került sor, és ha jól emlékszem, 2008 februárjában a leépítés következő hullámaként, már egy újabb 300-350 fős lista volt előkészítve. Ezt támasztja alá a nyomozati irat 17. számú kötetének 11.077-11.268. oldaláig terjedő iratjegyzék. A drasztikus lépésből adódóan 2008 márciusától folyamatos sztrájk fenyegetettség állt fenn, aminek az egyik célja többek között az volt, hogy erre az újabb leépítésre már ne kerüljön sor.

Ekkor zajlott a paraméterkönyv átalakítása is, amit a Főpolgármesteri Kabinet február 21., március 25., és 31. napjain, majd április 4. napján is tárgyalt, és amely üléseken a BKV-t IV. rendű vádlott, megbízott-vezérigazgató képviselte. Ebben a témában a kerületekkel és a civilekkel is szünet nélküli egyeztetések zajlottak, így két körben konzultáltunk róla mind a 23 kerület polgármesterével, illetve a polgármesteri hivatalok képviselőivel is. A paraméterkönyv változással kapcsolatos előterjesztés hivatalosan megnevezett előterjesztője és felelőse - amint ezt a nyomozati irat 59. kötet 38.071B oldalán található 2008. február 21. napi Főpolgármesteri Kabinet ülésről készült jegyzőkönyv is alátámaszt - én voltam, annak előkészítését azonban, ahogy minden más esetben, ekkor is az ügyosztályok és a BKV végezte. Ez, mármint a paraméterkönyv átalakítása a gyakorlatban egy a fővárosban 15 éve elfogadott, és megszokott közlekedési struktúra átalakítását jelentette, mely mind a BKV, mind a főváros életében óriási horderejű változás volt. A paraméterkönyv ügyében 2008. március 3-án írt levelemben IV. rendű vádlottat haladéktalan intézkedésekre szólítottam fel. (nyomozati irat 60. kötet 38.449. oldal):

„Tisztelt Vezérigazgató-helyettes Úr!

Kérem, hogy haladéktalanul küldje át Irodám részére a Paraméterkönyv elfogadásának aktuális ütemtervét, részletezve az egyes állomásokat, valamint az egyeztetési tematikát. Továbbra is elvárás, hogy a legszélesebb körben folytassák le a konzultáció-sorozatot, amelynek egyes szakaszaiba magam is szeretnék aktívan bekapcsolódni.

A kerületek kétszeri hozzászólásának biztosítása mellett kiemelten fontos az is, hogy a szakmai, szakmapolitikai szervezetek véleményének megjelenítésre is megadjuk a lehetőséget.

Korábban Főpolgármester úr megfogalmazta azon elvárást, hogy április 1-ig Megtörténjen az új Paraméterkönyv elfogadása. Ez feszes tempot feltételez, ezért kérem, hogy a BKV Zrt. nevében nyilatkozzon arról, a cég tudja-e tartani a Paraméterkönyv elfogadásának tervezett ütemét, amely szerint a március 19-i Városüzemeltetési és Környezetgazdálkodási Bizottság tárgyalná az addigra már kétszer, valamennyi kerülettel végig egyeztetett előterjesztést.

Amennyiben az ütemtervben bizonytalanság van, úgy kérem azt azonnal jelezni felém, egyben azt is pontosan meghatározva, hogy milyen feltételek szükségesek az elvárásnak megfelelő Paraméterkönyv megfelelő időben történő előterjesztéséhez. Csúszás esetén soron kívül várom a részletezett, aktualizált ütemtervet.”

Itt jegyzem meg, - amint azt a néhány nappal későbbi események igazolják - e levélnek is nagy szerepe lehetett abban, hogy IV. rendű vádlott találkozót kért tőlem Gödöllőn.

2008 áprilisában adtuk be a Kormánynak, és rajta keresztül Brüsszelnek, vagyis az Európai Uniónak a 4-es metró 350 milliárdos projekt pályázatát is, ami Magyarország EU csatlakozása óta a legnagyobb Uniós pályázat volt, és amely előkészítésének finise is erre az időszakra tehető. Ezt a kérdést a Főpolgármesteri Kabinet 2008. április 4. napján tárgyalta, amint ez a nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal irati melléklet Főpolgármesteri Hivatal 618. oldala alapján megállapítható. Ez azt jelentette, hogy mind

a Kormánnyal, mind a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséggel folyamatos egyeztetések zajlottak, és a pályázat előkészítésében a BKV és az ügyosztályok is részt vettek. Magyarország ezen a pályázaton első körben közel 1 milliárd eurót nyert, ami körülbelül 260-270 milliárd forintnak felelt meg abban az időben, ezt az összeget utóbb azonban sajnos csökkentették. Megjegyzem, később ennek a sikeres pályázatnak volt köszönhető, hogy közel 110-120 milliárd forint megmaradt a Központi Költségvetésben, ami azt jelzi, hogy ez a pályázat nemzetgazdasági szinten is nagy jelentőséggel bírt.

X.2.2.1. Milyen szerepe volt IV. rendű vádlottnak?

A Magyar Állam-Fővárosi Önkormányzat-BKV között, a 4-es metró tárgyában létrejött szerződés - nyomozati irat 67. kötet 44.321.-44.447 oldal - ezen projekt felelőseként a BKV mindenkori vezérigazgatóját jelölte meg, így ekkor ezen feladatok a megbízott vezérigazgatót, IV. rendű vádlottat terhelték, valamint egyidejűleg 3-4 más uniós pályázat előkészítése is zajlott.

Az uniós finanszírozású projektek ügyében IV. rendű vádlott a 2008. április 2. napján kelt levelében megkereséssel fordult hozzám, és segítségemet, illetve a kormányzati szerveknél történő közbenjárásomat kérte. Természetesen ezen kérdésről már hetekkel megelőzően is konzultáltunk, hiszen ezen projektek előkészítése hosszú időt vesz igénybe, illetve ezek régóta a BKV-hoz tartozó kérdések voltak.

En erre tekintettel levelet írtam az Önkormányzati és Területfejlesztési Miniszternek, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség Elnökének, és az Irányító Hatóság Vezetőjének. IV. rendű vádlott levelére adott válaszomban, amely a nyomozati iratok 60. kötet 38.467. oldalán olvasható, egyidejűleg megtalálható az akkor futó Európai Unió, és egyéb, a BKV saját forrásából megvalósítani tervezett fejlesztések felsorolása. Ezek a következők:

1. Utastájékoztatási és forgalomirányítási rendszer
2. Budai fonódó villamosközlekedés megteremtése I. és II. ütem
3. Havanna és Gloriett lakótelepek kötőpályás kapcsolatának megteremtése
4. 2-es és 30-as villamos vonalak összekötése
5. Nagykorúti villamosok budai, illetve gyűrűs irányú közlekedésének megteremtése.

Azt, hogy milyen súlyú kérdések voltak ekkor napirenden, jól mutatja a Főpolgármesteri Kabinet 2008. február 27. napi ülésén meghozott 103./2008. számú döntése is, amely a BKV vezetője részére előírta, hogy a 4-es metró Projekt Igazgatójának a személyére mielőbb tegyen javaslatot. (nyomozati irat Főpolgármesteri Hivatal iratai melléklet Főpolgármesteri Hivatal 1. kötet 612. oldal)

Ezen kardinális kérdések megválaszolása és lehetőség szerinti megoldása várt a főváros és BKV vezetőségére, úgy, hogy ezek a kérdések nemcsak a Főpolgármesteri Kabinet ülésein, és a Fővárosi Közgyűléseken szerepeltek napirenden, hanem természetesen a sajtó is ezektől „zengett”.

Ilyen körülmények között került sor tehát arra, hogy IV. rendű vádlottat az Igazgatóság 2008. február 19. napján kinevezte megbízott-vezérigazgatónak, és ilyen körülmények

között történt, hogy a hivatkozott 2008. március 3. napján kelt levelem kézbesítését követően 2008. március elején IV. rendű vádlott konzultációs lehetőséget kért tőlem.

X.2.3. Miért épp velem akart találkozni?

IV. rendű vádlott a BKV előtt álló nagy horderejű ügyekre hivatkozással kérte tőlem az egyeztetést, és egyúttal azt is, hogy ne az irodámban találkozzunk, mert ott nagy a nyüzsgés és nem lehet huzamosabb ideig nyugodt körülmények között beszélni egymással. Hozzáteszem, mivel - amint már korábban is említettem - a paraméterkönyv felelőseként én lettem megjelölve, ha a BKV vezetője abban a tárgyban konzultációt igényel, akkor egyértelmű, hogy azt nem mástól, mint az erre a feladatra megjelölt főpolgármester-helyettestől kéri.

A rá váró feladatok, és felsorolt nehézségek ellenére továbbá IV. rendű vádlott egy tettekre kész embernek tűnt, aki mindig szerette volna megmutatni, hogy alkalmas a BKV vezetésére, amit azzal is igyekezett kifejezni, hogy ebben a nehéz időszakban III. rendűvel, illetve ██████████ összehasonlítva többször kereste az alkalmat arra, hogy személyesen tájékoztasson engem, amely alkalmakra mindig velem előre egyeztetett időpontokban került sor a Fővárosi Önkormányzat épületében lévő irodámban, az adott témában illetékes szakügyosztályok képviselőinek, a Kabinet szakreferenseinek és a Kabinet egyéb illetékes tagjainak a jelenlétében. Elmondom, hogy ismertük egymás mobiltelefonszámát, intenzív munkakapcsolatunkra tekintettel számtalanszor hívtuk egymást, nem volt merev a viszony közöttünk. Találkozásaink azonban általában nem négy szemkört folytak, hanem az illetékes kabinetagok, szakreferensek, és szakügyosztályok képviselőinek jelenlétében.

Mivel a napjaim nagyon zsúfoltak voltak, IV. rendű vádlott kérésére felajánlottam - legjobb tudomásom szerint - március első hétvégéjének időpontját, hiszen tudtam, hogy ebben a felfokozott hangulatban, sztrájkfenyegetettségben egy mindössze 18 napja megválasztott vezető kérését nem utasíthatom vissza.

X.2.4. Gödöllő

Ugyanakkor számomra ez az időszak nemcsak a fokozott felelősség terhét róta rám, hanem az egészségi állapotom sem volt kifogástalan. Elmondtam IV. rendű vádlottnak, hogy én a hétvégén, Gödöllőn leszek, ahova nem csak az akkori barátnőm miatt utaztam, hanem azért is, mert ott kezelés alatt álltam, és hozzátettem, ennek ellenére, ha eljön Gödöllőre, akkor ott beülünk valahová beszélgetni.

A megbeszélt időpontban, emlékezetem szerint március 8. napján IV. rendű vádlott eljött Gödöllőre. Mivel azonban én aznap is egészségügyi kezelésen vettem részt, ami után nem éreztem jól magam, és nem akartam nyilvános helyre menni, azt javasoltam IV. rendű vádlottnak, hogy jöjjön fel a barátnőm lakására. Az engem kezelő kineziológus a nyomozati irat 46. kötet 31.439. számú oldalán található vallomásában megerősítette, hogy én a kezeléseket általában végigaludtam, ami szintén azt igazolja, hogy rendkívül nagy munkateher miatt nagyon fáradt voltam. Szükségem lett volna a folyamatos kezelésre, de ennek ellenére esetenként kénytelen voltam lemondani, és ilyenkor hétvégén próbáltuk meg pótolni.

Elmondom, hogy ezt a BKV-nál kialakult kivételes helyzet szülte rendkívüli alkalmat leszámítva, IV. rendű vádlotton kívül soha senki más munkatársat nem hívtam fel a lakásomba, mivel én a magánéletemet mindig igyekeztem megvédeni, és a hétvégét próbáltam pihenéssel tölteni. IV. rendű vádlott esetében pedig ismételten hangsúlyozom a találkozói egyedüli oka az a tény volt, hogy az alig három hete megválasztott megbízott vezérigazgatóra óriási megoldandó feladatok vártak.

IV. rendű vádlottal telefonon egyeztettük a találkozói konkrét helyét és időpontját, majd ha jól emlékszem, akkor lementem elé a kapuba, és felkísértem a barátnőm lakására. A lakás nem volt nagy, szoba, konyha, nappaliból állt. A sarokban állt egy étkező asztal, és egy kanapé. ■■■■■ készített nekünk egy teát, majd IV. rendű vádlottal, a lakás közepén lévő kanapén ülve kb. egy órán át beszélgettünk teázás közben a BKV kiemelt ügyeiről. Ez egy teljesen normális hangvételi beszélgetés volt, melynek döntő részében IV. rendű vádlott beszélt emlékeim szerint.

A BKV helyzete, ahogy az imént előadtam megkívánta, hogy egyeztessek a megbízott-vezérigazgatóval, de a beszélgetés után azt éreztem, hogy a találkozói fő célja az volt, hogy IV. rendű vádlott ismételten bizonyítsa előttem alkalmasságát. Határozottan kijelentem, nem örültem annak, hogy a nagyon kevés szabadidőmet, amelyet a kedvesemmel tölthettem volna, munkára fordítottam, de az adott körülmények között nem volt más lehetőségem.

Hangsúlyozni kívánom továbbá, hogy én IV. rendű vádlottal csak olyan előterjesztések, napirendi pontok, témák kapcsán egyeztettem, amelyekben nekem a koordinációs feladatok elvégzésére a Főpolgármesteri Kabinetből, a Közgyűléstől, vagy a főpolgármestertől származó jogosítványom volt.

Úgy gondoltam, hogy a BKV kiemelt szerepe, funkciója, és a rendkívüli helyzet szükségessé teszi az átlagostól eltérő kezelést. Annak ellenére, hogy nem voltam jó egészségi állapotban, annak ellenére, hogy a kevés pihenőidőmet szakítottam meg, és annak ellenére, hogy a hétvégém egy részét áldoztam fel, eleget tettem tehát IV. rendű vádlott kérésének. Újra, és újra szeretném azonban hangsúlyozni, hogy ezt a találkozót IV. rendű vádlott kérte. Én őt, ezen találkozói alkalmával semmire sem utasítottam, semmire nem kértem, sőt a társaság szerződése szoba sem kerültek, és, ahogy azt az akkori barátnőm is elmondta (a nyomozati irat 68. kötetben lévő IV. rendű vádlott és közte foganatosított szembesítési jegyzőkönyv 9. oldalán) köztünk egy teljesen „normális” hangvételi, jó hangulatú beszélgetés folyt le.

A legkategorikusabban kijelentem, hogy nem volt IV. rendű vádlott irányába soha olyan kérésem, hogy részemre évente adjon át 15 millió forintot.

X.2.5. Hévíz

IV. rendű vádlott állítása szerint az első 15 millió forint átvételét a 2008 nyarán megszervezésre került Szent-István vándorlás alkalmával igazoltam neki vissza oly módon, hogy miután részt vett a túra Zalaszántó-Hévíz szakaszán, megkértem, jöjjön velem úszni a tóba és aztán a tó közepén közöltem vele, hogy igen, megkaptam.

Hangsúlyozni szeretném, hogy IV. rendű vádlott ezen állítását a saját, önmagának is többszörösen ellentmondó nyomozati vallomásán kívül, a több mint százezer oldal nyomozati irat alapján, semmilyen más bizonyíték nem támasztja alá. A vádhatóság azonban ennek ellenére elegendőnek találta IV. rendű vádlott kijelentését ahhoz, hogy az általa előadottak szerint 2008-ban átadott 15 millió forint kikövetelésével és átvételével megvádoljon.

Hozzáteszem, IV. rendű vádlott valótlan állítása szerint én egy olyan személytől kaptam 15 millió forintot, akit nem ismerek, akivel kapcsolatban soha nem álltam, és akire nézve soha egyetlen egy kérdést sem tettem fel nekem, továbbá akit - tudomásom szerint - nem hallgattak meg soha.

A IV. rendű vádlott által hivatkozott Szent István vándorlásra, mely 41 napon keresztül tartott, 2008. július 11. napja és augusztus 20. napja között került sor. A túra Velemből indult és Hollóháza volt a végállomás. A túra részletei mind a mai napig megtalálhatók a www.szentistvanvandorlas.hu weboldalon.

IV. rendű vádlott, ha jól emlékszem a túra 7. napján csatlakozott hozzánk, a Zalaszentgyörgyi és Keszthely közötti szakaszon. Itt utalnék rá: nem felel meg a valóságnak IV. rendű vádlott azon állítása, hogy valamennyi fővárosi közcég vezetőjének csatlakozni kellett a túrához, ugyanis azt a tényt, hogy IV. rendű vádlott volt az egyetlen regnáló cégvezető, aki ehhez a túrához csatlakozott, a túra résztvevői is tanúsítani tudják. Az, hogy ő hol, mikor, és miért csatlakozott a túrához, az ő személyes döntése volt, én erről vele egyetlen szót sem váltottam.

Megjegyzem ugyanakkor, hogy ő a túrához két napon is csatlakozott, azonban én azon a 2. napon nem vettem részt. Utóbbi a társaim elmondása szerint egy esős nap volt, de ő az eső ellenére is a túra tagjaival tartott. Az én távolmaradásomat az magyarázta, hogy megbetegedtem, és ha jól emlékszem három napig otthon maradtam, hogy meggyógyuljak.

Visszatérve a túrára, nyílt túra lévén, ahhoz bárki csatlakozhatott, volt akivel július 11-én találkoztunk először. Senki számára nem volt kötelező a részvétel, IV. rendű vádlott a túra célját, jelentőségét tette kérdésessé azon kijelentésével, hogy az ezen történő megjelenés kötelező lett volna. Megemlítem, hogy III. rendű vádlott - aki ekkor már természetesen nem volt a BKV vezérigazgatója - is velünk tartott, és ha jól emlékszem kétszer négy napot túrázott velünk.

A 7. napra rátérve, IV. rendű vádlott a zalaszentgyörgyi kempingnél csatlakozott hozzánk, és velünk tartott az adott szakaszon. Az aznapi célállomás Keszthely volt, de mikor elindultunk, még nem volt tervbe véve, hogy útközben a Hévízi tónál megállunk és megfürdünk, azt csak napközben, ebéd előtt vagy után a túra során döntöttük el.

Figyelemmel arra, hogy 2007-ben Spanyolországban, majd 2009-ben Erdélyben is túráztam, és a három túra összesen több, mint 100 napot tett ki, egy adott túranap eseményeit a legapróbb részletekig nem biztos, hogy fel tudom eleveníteni, de szerencsére készültek fényképek, videó felvételek, illetve a túratársaim emlékeire is hagyatkozhatom.

Az biztos, hogy napközben más túrázókkal is találkoztunk, majd dél körül egy csárdában ebédeltünk, és ebéd után az útvonalat lerövidítve, keresztül vágunk egy kukoricáson. Azt tudom, hogy itt a kukoricásban IV. rendű vádlott még velünk tartott, de arra már nem emlékszem, hogy Hévízen is velünk lett volna.

A Hévízi fürdőben, ha jól emlékszem a jegyvásárlástól a fürdő elhagyásáig nem tartózkodtunk többet, mint egy órát. Arra is emlékszem, hogy nagyon-nagyon fáradt voltam, hiszen addigra már közel 200 kilométert gyalogoltunk, így a lépcső alján leültem a meleg vízben, és hosszasan beszélgettem két osztálykiránduláson itt lévő, középiskolás francia kislánnyal. Én nem a tavirózsák mögött lubickoltam, vagy úsztam IV. rendű vádlottal, hanem ültem egy helyben a meleg vízben, figyelemmel arra is, hogy az aznapi végállomás nem Hévíz, hanem Keszthely volt, tehát további fárasztó út állt még előttünk. Megjegyzem sem családi, sem baráti körömben nem található olyan ember, aki engem valaha is fürödni látott volna természetes vízben, ugyanis fiatal koromban épp a Hévízi tóban ért egy olyan traumatikus élmény, ami miatt azóta természetes vizekben nem úszom, sőt bemenni is csak maximum térdig, vagy derékig érő vízbe vagyok hajlandó.

A nap pontos eseményeire, IV. rendű vádlott tárgyalási meghallgatását követően kívánok részletes nyilatkozatot tenni.

X.2.6. Synergon Nyrt.

Előjáróban, ismételten utalnék arra, hogy IV. rendű vádlott egyes nyomozati vallomásai a történetekkel kapcsolatban belső ellentmondásokat tartalmaznak, továbbá ezen túlmenően, az abban foglaltakat nemcsak az általam előadottak, hanem a rendelkezésre álló nyomozati iratokban fellelhető kétséget kizáró tények is egyértelműen cáfolják. Ezekről részletesen, a maguk teljességében a későbbiekben, IV. rendű vádlott tárgyalási meghallgatását követően szeretnék nyilatkozni, és jelen vallomásomban csupán a tényszerű ellentmondásokra térnék ki röviden.

Határozottan kijelentem, hogy én sem Hévízen, sem máshol, sem IV. rendű vádlottnak, sem másnak nem mondtam olyat, hogy a Synergon Nyrt.-től, vagy más cégtől egyetlen forintot is átvettem volna, ilyen ugyanis soha nem történt.

Én a Synergon Nyrt. vezetőjét, akitől 2008. év folyamán állítólagosan pénzt vettem át, és akit mint utóbb a nyomozati iratokból megtudtam [REDACTED] hívnak, nem ismerem. Vele sem üzleti, sem rokoni, baráti kapcsolatban nem álltam, és jelenleg sem állok. A Synergon Nyrt. és a BKV kapcsolatáról ezen szállítási szerződéssel kapcsolatban nekem semmilyen tudomásom nem volt, én ezzel kapcsolatban senkitől nem kértem, vagy kaptam tájékoztatást, továbbá az inkriminált szerződés előkészítésében, megkötésében, lebonyolításában, a teljesítés igazolásában, illetve az elvégzett munka ellenértékének kifizetésében semmilyen formában nem vettem részt.

1.) IV. rendű vádlott a Synergon Nyrt és a BKV kapcsolatáról 2010. február 24. napján foganatosított gyanúsított kihallgatása során a nyomozati irat 64. kötet 41.739. oldalán a következőket mondta:

„A Synergon Nyrt.-vel a BKV 2008. tavaszán vagy nyarán kötött szerződést. Az ún. központi közbeszerzésen (állami) nyert ez a cég a Microsoft szoftverek szállítására, így ezzel a céggel közvetlenül lehetett szerződést kötni.”

2.) Még ugyanezen, 2010. február 24. napi vallomásában a nyomozati irat 64. kötet 41.739. oldal ugyanezen 4. bekezdésének következő mondatában már azt állítja, hogy:

*„A Synergon szerződést én **Hagyó utasítására** kötöttem meg.”*

3.) Ugyanakkor a 2010. augusztus 23. napi folytatólagos gyanúsított kihallgatása során IV. rendű a nyomozati irat 64. kötet 41.851.-41.853. oldalain, mind a két korábbi változattól eltérően már a következőt állította:

*„Elmondom, hogy a szerződést én azért irtam alá, mert **benne volt az aláíró tömbben és a szükséges előkészítő aláírások rajta voltak**. Elmondom, hogy emlékezetem szerint ██████████ ██████████ szaladgált a szerződéssel, azaz sürgette az aláírását. Azt hiszem azt mondta, hogy már III. rendű vádlott úrral szerette volna aláíratni, de a betegsége miatt erre nem került sor. Kérdésre elmondom, hogy úgy gondolom, hogy ha ██████████ nem megy el a BKV-tól, akkor én nem szerez tudomást erről az összegről.”*

Hangsúlyozom, a nyomozati iratból megállapítható, hogy nem is a BKV folytatta le ezt a közbeszerzési eljárást, hanem egy központi, kormányzati közbeszerzési szerződésről volt szó, amely önmagában kizárja, hogy az annak során nyertes céggel való szerződéskötésre bárkit is utasítani kellett volna, hiszen az adott gazdasági társasággal, mint közbeszerzés győztesével kellett volna a szerződést, amúgy is megkötni. Tekintettel továbbá a központi közbeszerzésre, az is vizsgálatra szorult volna, hogy a BKV-n kívül mely más, állami tulajdonú cégek, önkormányzatok, valamint a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában lévő egyéb gazdasági társaság kötött szerződést a Synergon Nyrt.-vel?! Figyelemmel pedig arra, hogy a szerződés a cégek alapvető működéséhez szükséges Microsoft szoftverek szállítására vonatkozott, ugyancsak vizsgálatra szorulna, mi történt volna a BKV informatikai hálózatával a szerződéskötés elmaradása esetén?!

A nyomozati iratból azonban ezen kérdésekre sajnálatos módon nem kaphatunk választ, mivel bár az adott tényállásban foglaltak teljes körű vizsgálata érdekében az elengedhetetlenül szükséges volna, a hivatkozott közbeszerzési pályázat előkészítésére, és lebonyolítására, valamint utóéletére vonatkozó dokumentumok nem találhatóak meg a nyomozás anyagában.

A nyilvánvaló, tényszerű ellentmondásokra tekintettel, úgy vélem jogosan merül fel bennem ismét a kérdés: mi az oka annak, hogy a nyomozó hatóság, illetve a vádhatóság oly mértékben megalapozottnak találta IV. rendű vádlott önmagának is folyamatosan ellentmondó és egyúttal az egyes cselekmények időpontjait is eltérően meghatározó vallomásait, hogy a nélkül, hogy a tényállásban foglaltakkal kapcsolatban bármely más bizonyítékot, így például a Synergon Nyrt. vezetőjének a tanú vallomását beszerezték volna, nemcsak, hogy meggyanúsítottak, hanem velem szemben vádat is emeltek. Hozzáteszem, ██████████ nemcsak az előzetes letartóztatásom elrendeléséig, hanem utóbb 2010. augusztus végéig, vagyis az ezen tényállásban foglalt bűncselekmény elkövetése gyanújának a közléséig, sőt egészen az

iratismertetésig kihallgathatták volna, ez azonban a két és fél évig tartó nyomozás során sem történt meg.

Mindez tehát azt jelenti, úgy gyanúsítottak és úgy vádoltak meg engem ezen bűncselekmény elkövetésével, hogy azt az embert, akivel a pénzt átküldte, illetve akitől IV. rendű vádlott a pénzt állítólag személyesen átvette, erről nem kérdezték meg. Egy ilyen súlyú, a demokratikus rendszerváltás óta a legkiemeltebben kezelt, ún. korrupciós ügyben, nem tartották fontosnak annak az embernek a meghallgatását, akitől állítólagosan ez a pénz származik.

Mindemellett hiányolom, hogy nem tárták fel a IV. rendű vádlott által a történetek mögöttes elemeként hivatkozott ügylet szerződéses hátterét, azt, hogy a BKV és a Synergon Nyrt. között milyen üzleti kapcsolat állt fenn, illetve, hogy egyáltalán lehetett-e arról tudomásom, hogy a BKV a Synergon Nyrt.-vel a szóban forgó szerződést megkötötte, vagyis összefoglalóan, nem tárták fel a valós tényeket, és az ilyen ügyekre általában jellemző érdekmotivációt.

Ugyancsak érthetetlen számomra végezetül az is, hogy a nyomozó hatóság, illetve az ügyészség jelen esetben miért nem próbálta megtalálni a választ a büntetőjog azon alapkérdéseire, hogy ki, mikor, hol, miért, és hogyan adta át nekem 2008-2009-ben a vádirat szerinti összeget, valamint, hogy mi lett annak a további sorsa.

A nyomozóhatóság sem a Synergon Nyrt.-vel, sem annak vezetőjével, [REDACTED] kapcsolatban nem intézett hozzám kérdést, az, hogy IV. rendű vádlott ezt a céget jelölte meg az első, állítólagosan nekem átadott 15 millió forint forrásaként, az számomra az általa 2010. március 6. napján a Magyar Nemzetnek adott interjúban (nyomozati irat 1. kötet 279.-285. oldal) olvasható információk kivételével, az iratismertetést követően derült ki, és míg IV. rendű vádlott a cég vezetőjével, [REDACTED] a saját vallomása szerint is több alkalommal, így a BKV-n kívül is találkozott, addig én [REDACTED] úrral soha semmilyen kapcsolatban nem álltam. Ugyancsak így jártam volna el a konkrét szerződéssel kapcsolatban is, amire tekintettel IV. rendű vádlott állítólagosan eljuttatta hozzám a pénzt, azonban sem a cégről, melytől állítólagosan ez a pénz származik, sem a személyről, aki állítólagosan a pénzt eljuttatta hozzám, tőlem semmit sem kérdeztek a nyomozás során.

Felhívom a figyelmet egy további ellentmondásra az állítólagosan részemre átadott összesen 30 millió forint forrásával kapcsolatban:

IV. rendű vádlott a 2010. február 24. napi gyanúsított kihallgatása során a nyomozati irat 64. kötet 41.739. oldalán a következőket nyilatkozta:

„Hagyónak ezt a kérését, melynek betartására VI. rendű vádlott rendszeresen emlékeztetett, úgy tudtam teljesíteni, hogy amikor a központi közbeszerzésen nyertes Synergon Nyrt. vezetőjével megkötöttem a BKV szerződését, és [REDACTED] úr felajánlotta, hogy a szerződés megkötéséért nekem szeretne átadni 15 millió forintot, akkor én azt mondtam, hogy ezt ne nekem adja át, hanem Hagyó Miklósnak.”

Ezt követően a 2010. augusztus 23. napi folytatólagos gyanúsított kihallgatásán kiegészítve a korábbiakkal részben ellentétben már azt állította a nyomozati irat 64. kötet 41851. oldalán, hogy:

„Korábban ██████████ tárgyalta le a Synergon Nyrt-vel a 300 millió forintos licenc vásárlási szerződés részleteit....A Synergon vezetője, ██████████ egy megbeszélés időpontban bejött a BKV-hoz az én irodámba. Ezen találkozóra a 300 milliós szerződés aláírása után került sor, valamikor 2008. nyarán.

██████████ az irodámban elmondta, hogy a 300 millió forintos összegű szerződéssel kapcsolatban ő korábban ██████████ letárgyalta, hogy 10 %-ot fog fizetni üzletszerzési jutalékként ██████████. ██████████ nekem azt mondta, hogy mivel ██████████ már elment a BKV-tól, ezért ezt az összeget már nem akarják neki kifizetni és felajánlotta, hogy ezt a 10 %-ot nekem két részletben kifizeti. ██████████ nekem azt mondta, hogy ez egy több éves szerződés és évenként fogja kifizetni a BKV és így a pénzügyi teljesítések után két részletben szeretné átadni ezt a pénzt. ██████████ azt mondta, hogy ez egy központi közbeszerzéses szerződés, ők a központi közbeszerzési pályázaton elért áron szállítják a szoftvert, így nem kellett versenyeztetni. Nekem a szerződés előkészítéséről nem kellett tudnom, mert ezt ██████████ intézte.”

A fentiekkel abszolút ellentétben, az általam többször hivatkozott 2010. március 6. napi Magyar Nemzetben megjelent interjú (nyomozati irat 1. kötet 279.-285. oldal), 4. oldalán ugyanakkor IV. rendű vádlott arra a kérdésre, hogy honnan szedte össze az állítólagosan nekem eljuttatott, illetve átadott összeget, nem ezt mondta:

„A BKV-nál adták össze, a Hagyóhoz közel álló vezetők, már tudták, hogy én fogom kézbesíteni.....-A BKV körüli cégektől” szereztek.

Ezek után egy nappal később, az általam szintén többször hivatkozott 2010. március 7. napi Hír Tv.-ben elhangzott interjúban, IV. rendű vádlottól ugyanerre a kérdésre adott válaszként már a következők hangzottak el:

„A szerencse vagy a szerencsétlenség ebben az esetben kezemre játszott. Ez azt jelenti, hogy az egyik informatikai szerződéssel kapcsolatban volt egy olyan háttéralkuja egy korábbi vezetőnek, amely háttéralku alapján az informatikai cég üzletszerzői jutaléket akart fizetni annak az igazgatónak, aki...”

Ezen vádpont bizonyítására a vádhatóság három tanú vallomást nevesít, melyek azonban kivétel nélkül a 2008 márciusában Gödöllőn történetekkel foglalkoznak, sőt azokból kettő az orvosi kezeléssel kapcsolatos. Az egyik tanúként meghallgatott személy, az egészségügyi kezelés folytató intézet tulajdonosa, továbbá nem, hogy IV. rendű vádlottal, hanem még velem sem találkozott, a kezelést folytató személy pedig csak a kezelés tényét tudta megerősíteni. A harmadik meghallgatott személy pedig nem támasztja alá a vádat, hanem kifejezetten megerősíti, hogy köztem és IV. rendű vádlott között egy normális hangvételű beszélgetés folyt. Így nem marad más, mint IV. rendű vádlott állítása, az én állításommal, és az azt alátámasztó tényekkel szemben.

X.2.7. 2009. a második 15 millió átadása

IV. rendű vádlott állítása szerint, amint ez a sajtó megnyilatkozásaiból is kiderül, a második 15 millió Ft átadására 2009-ben, V. rendű vádlott Főpolgármesteri Hivatalban lévő szobájában került sor, amikor is a pénz a sokat emlegetett, ominózus „Nokiás dobozban” volt.

Határozottan kijelentem, hogy nekem IV. rendű vádlott sem V. rendű vádlott szobájában, sem máshol, sem „Nokiás dobozban”, sem bármi másban nem adott át soha, semmiféle pénzt, és akár ezt az összeget, akár bármely más bűncselekmény elkövetéséből származó pénzt én tőle soha át sem vettem. Én ugyanis soha senkinek, sem IV. rendű vádlottnak, sem másnak, sem Gödöllőn, sem máshol, sem 2008 tavaszán, sem máskor, nem adtam olyan utasítást, hogy részemre pénzt adjon át. Valamennyi ezzel kapcsolatos állítás valótlan, amiket sem a tények, sem a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök, így tanúvallomások sem támasztanak alá, és csupán IV. rendű vádlott valótlan, önmagának is ellentmondó állításai látszanak igazolni.

Hozzáteszem, a Főpolgármesteri Hivatalban egy nagy tárgyaló volt, melyet a főmérnök és Horváth Csaba főpolgármester-helyettes is használt, így az szinte folyamatosan foglalt volt. Ebből kifolyólag, még sokszor az én szobámban is tárgyalások zajlottak, mivel nálam volt egy olyan nagyobb asztal, ahová 10-12 személy egyszerre le tudott ülni. Általában nagyon sokan vártak rám, így azt a körülményt nem tartom kizártnak, hogy lehetett olyan alkalom, amikor mi V. rendű vádlott szobájában egyeztettünk, de konkrétan IV. rendű vádlottal ilyen találkozóra nem emlékszem.

Én a hivatali helyzetemmel soha, semmilyen formában nem éltem vissza sem IV. rendű vádlottal, sem senki mással szemben, továbbá ismételten hangsúlyozom, hogy erre módomban, és lehetőségem sem lehetett, hiszen figyelemmel a BKV, valamint a Főváros Szervezeti- és Működési Szabályzatára, döntéshozatali mechanizmusára, a BKV Igazgatóságának, Felügyelő Bizottságának, a Főváros Gazdasági Bizottságának, és a Fővárosi Közgyűlésnek az összetételére, én a közcégek tekintetében sem döntési, sem utasítási jogkörrel nem rendelkeztem, így IV. rendű vádlottra, és az általa betöltött pozícióra a veszélyt nem jelenthettem.

Életszerűtlen továbbá a zsarolás IV. rendű által megjelölt tárgya, vagyis, hogy én a C.C. Soft Kft. 2007. december 6. napi teljesítési igazolásának aláírásával zsaroltam, ugyanis egyrészt ez a tény a hatáskörrel rendelkező BKV szakügyosztályok, a megfelelő apparátus, illetve személyek előtt köztudomású volt, azt különböző okiratok, és jegyzőkönyvek minden kétséget kizáróan igazolják. Másrészt pedig, amennyiben az általa elmondottak szerint annak aláírására én vettem volna rá, úgy ennek feltárásával saját magamat is többszörösen hátrányos helyzetbe hoztam volna.

X.2.8. Nokiás doboz

IV. rendű vádlott ominózus, „Nokiás dobozos” kijelentése elsőként a 2010. március 06. napján, a Magyar Nemzet című napilapban megjelent interjúban (nyomozati irat 1. kötet

279.-285. oldal) tünt fel, ami „Nokia-dobozban adtam át pénzt Hagynak...” címmel, „Beszélgetés IV. rendű vádlottal, a BKV volt megbízott vezérigazgatójával” alcímmel jelent meg. Ezt követte a HírTV-nek adott interjú 2010. március 07. napján.

Az egyes dátumokhoz kapcsolódó érdekes adalék, hogy ugyanezen év április 11. napján került sor az országgyűlési választások első fordulójára.

IV. rendű vádlott, így 5 héttel a választások előtt, a teljes magyar média előtt vádolt meg engem, mint szocialista politikust, úgy, hogy nyilatkozatot csak a jobboldali érdekeltségű médiának adott. Véleményem szerint ez a tény, vagyis, hogy IV. rendű vádlott a legszélesebb körű média- nyilvánossághoz fordult, egyértelműen bizonyítja, hogy semmi félnivalója nem volt tölem, amit egyúttal az is igazol, hogy IV. rendű vádlottal én 2009 augusztusában találkoztam utoljára, majd azt követően, a hivatkozott interjúk és az abban foglalt teljes mértékig valótlan állítások ellenére, legközelebb csak 2010. szeptember 14. napján, a szembesítésünk során néztünk szembe egymással. Megjegyzem, erre három héttel az önkormányzati választások előtt került sor, és annak tartalma ezt követően nyomban ki is szivárgott, a Magyar Nemzet című napilap 2010. szeptember 20. napján megjelent számában, mely pontos részleteket is közölt a szembesítésről.

(http://m.mno.hu/belfold/halalfelelmem_van_toled_miklos_-223456)

A fentieket IV. rendű vádlott a 68. kötetben lévő szembesítésről készült jegyzőkönyv 15. oldalán saját maga is megerősítette, amikor elmondta, hogy 2009 augusztusa óta, sem én, sem az én nevemben más öt nem kereste. Hozzáteszem, IV. rendű vádlottnak semmilyen félnivalója nem volt, így, amennyiben akart volna, már jóval korábban, akár egy vagy két évvel azelőtt, a nyilvánossághoz, illetve a hatóságokhoz, a rendőrséghez-ügyészséghez fordulhatott volna, sőt megkereshette volna a főpolgármestert, és az ellenzéki pártok frakció vezetőit is, ezt azonban ennek ellenére csak öt héttel a választások előtt tette meg.

Tényszerű ellentmondások: IV. rendű vádlott a 2008. március 6. napján a Magyar Nemzetben megjelent interjúban (nyomozati irat 1. kötet 279.-285. oldal) először úgy nyilatkozott, hogy az általam kért pénzt a BKV-nál adták össze, a Hagyóhoz közelálló vezetők, akik azt a BKV körüli cégektől szerezték.

Ezzel kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy 2010 májusában, a letartóztatásomat megelőző, első gyanúsított kihallgatásom során, annak ellenére, hogy márciusban már ország-világ ismerte az állítólagos Nokia dobozos történetet, engem ezen II. vádpontbeli tényállással nem gyanúsítottak meg. Erre a gyanúsításra csak 2010. augusztus 28. napján került sor, öt héttel, a 2010. október 3. napi, önkormányzati választásokat megelőzően.

Megállapítható továbbá, hogy IV. rendű vádlott a médiának tett nyilatkozatai előtt, a 2010. február 24. napi kihallgatása során, a nyomozati irat 64. kötet 41.739. oldalán még arról számolt be, hogy a pénz egy informatikai beszerzésből származott, melyet a BKV a Synergon Zrt.-vel kötött.

Majd a 2010. szeptember 14. napján foganatosított szembesítésünk során, amelyről készült jegyzőkönyv a nyomozati irat 68. kötetben található, IV. rendű vádlott a védőm egyetlen

olyan kérdésre sem volt hajlandó válaszolni, amely az általa hivatkozott 15 millió forint eredetére vonatkozott, vagy azzal bármilyen módon összefüggésben állt.

Kiemelten fontosnak tartom továbbá, hogy IV. rendű vádlott miből is meríthette a Nokiás doboz gondolatát:

2009. szeptember 25-én a 168 óra című hetilapban „Mit tud Hagyó Miklós?” címmel olyan írás jelent meg, amelyben az újságíró **fél évvel** az ominózus nyilatkozat megjelenése előtt, IV. rendű vádlottat, mint „nokiás Balogh”-ot említi meg. (Szó szerint azt írja, hogy „ő” – mármint én, Hagyó Miklós – a BKV élén látni a „nokiás” Baloghot szerette volna.”)

Felhívnam arra is a Tisztelt Törvényszék figyelmét, hogy IV. rendű vádlott nyilatkozatai során az egyes cselekmények időpontját és helyszínét is folyamatosan eltérően jelölte meg, illetve valótlanúságot állított. Így míg korábban kétszer is arról számolt be, hogy a Synergon Nyrt. vezetőjével a Főpolgármesteri Hivatal parkolójában találkozott, addig a 2010. augusztus 23. napján tett vallomásaiban a nyomozati irat 64. kötet 41.855. oldalán már azt állította, hogy valahol egy belvárosi kávézóban találkoztak, az ellentmondások kapcsán pedig a 64. kötet 41.855-41.857. oldalakon a következőket adta elő:

„A mai vallomásomat tartom fenn, és e tekintetben a korábban tett vallomásomat módosítani kívánom. Elmondom, hogy azóta már naponta többször átgondoltam a történeteket és ezért biztosan és szilárdan tudom azt állítani, hogy ez így történt. Elmondom, hogy biztos vagyok abban, hogy a pénzt a [REDACTED] kocsijában vettem át. Abban is biztos vagyok, hogy V. rendű vádlott rendüszobájában Hagyó kinyitotta a Nokiás dobozt. Elmondom, hogy korábbi vallomásom alkalmával valószínűleg azért emlékeztem arra, hogy [REDACTED] elkísért engem a Városházára az A8-as Audijával, mert életemben két személlyel találkoztam, aki A8-assal közlekedett, az egyik [REDACTED] a másik [REDACTED] volt. Elmondom, hogy [REDACTED] kinevezését követően a saját A8-as Audiájával közlekedett, de egy ideig a Városházára a saját rendszámú autójával nem tudott behajtani ezért ekkor valaki mindig elment előtte autóval és csak azt követően tudott bemenni. A Kocsis úr történetével kevertem össze korábban.”

Ezzel kapcsolatban, jelen vallomásomban, IV. rendű vádlott meghallgatását megelőzően csupán egy kis részletére térnék ki: a Főpolgármesteri Hivatal parkolójába való bejutásra. A Főpolgármesteri Hivatal kettő irányból, a tűzoltóság és a Merlin Színház közötti bejárat felől, illetve a főbejáraton lehet megközelíteni, és bár valóban volt kártyás beengedő rendszer, mindkét gépkocsi bejáraton folyamatos porta szolgálat is található, munkanapokon, reggeltől-késő estig. Annak, aki a teremben ülők közül egyszer is járt bent gépjárművel a Hivatalban, ezt pontosan tudnia kell.

Azt, hogy [REDACTED], mint a BKV vezérigazgatója, vagy az ő gépjárművezetője ne tudta volna megkérni a portást, hogy nyissa fel a sorompót, mert hivatalos ügyben érkezett, és be szeretne jutni, ugyanúgy kétkem, mint azt, hogy Budapest egyik legnagyobb közmű cégének a vezetőjét az általános vezérigazgató-helyettesének kellett kísérmie ahhoz, hogy be tudjon hajtani a Hivatal parkolójába.

Megállapítható tehát, hogy IV. rendű vádlott állítása még az ilyen legkisebb részletekben is ellentétben áll a nyilvánvaló tényekkel.

XI.

Összegzés

Ha visszagondolok a 2010. márciusától, vagyis a BKV botrány médiában való kirobbanásától, a bírósági tárgyalásig terjedő időszakra, egy nagy magyar költőnk szavai jutnak az eszembe:

„Az igazat hiszik el a legkevésbé, ami természetes is. Lévén az oly fantasztikus olykor - a leghihetlenebb. Amit semmiféle képzelet nem tud kitalálni.”

Miért van helye itt ennek az idézetnek? Nos, ez a kérdés az, amelyre a válasz - szemben a vádirattal kapcsolatban feltett kérdéseimmel - egyértelműen, sőt úgy vélem, az elmúlt napokban elmondattak alapján kétséget kizáró módon megadható:

Tény ugyanis, hogy az ügyben elsőként hozzám intézett hivatalos megkeresést, a BKV Vizsgálóbizottsága által feltett 23 kérdést 2010. március 19. napján teljes körűen, dokumentumokkal alátámasztva megválaszoltam.

Tény, hogy a 2010. május. 14. napján fogatosított első gyanúsított kihallgatásomat megelőzően, a védőmmel együtt írásban jeleztük az ügyben eljáró nyomozóhatóságnak, hogy bármikor állok a rendelkezésükre, aminek érdekében valamennyi elérhetőségünket megadtuk.

Tény ugyancsak, hogy ennek ellenére 2010. május 14. napján a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztálya őrizetbe vett, majd 2010. május 17. napján a Fővárosi Főügyészség indítványára, a Budai Központi Kerületi Bíróság elrendelte az előzetes letartóztatásomat.

Tény az is, hogy a törvény szerint alkalmazható legsúlyosabb kényszerintézkedést az eljáró ügyészség újabb és újabb indítványára a bíróságok ezt követően velem szemben összesen kilenc hónapig, 2011. február 23. napjáig meghosszabbították, majd ezt követően 2011. június 8. napjáig házi őrizet alatt álltam.

Tény, hogy én e körülmények ellenére, már az őrizetbe vételem napján, azaz a 2010. május 14.-én megtartott rendőrségi kihallgatásomon, részletes, okirati bizonyítékokkal alátámasztott vallomást tettem, melynek során a nyomozóhatóság minden hozzám intézett kérdésére válaszoltam.

Tény, hogy ugyanígy jártam el ezután a már a Központi Nyomozó Főügyészség által fogatosított kihallgatásaim alkalmával is, vagyis minden esetben kimerítő vallomást tettem, és az ügyészség kérdéseit a tőlem telhető legnagyobb alaposággal megválaszoltam. Tettem ezt úgy, hogy közben az egészségi állapotom drasztikusan leromlott, és az ügyészség nem valós okokra hivatkozva a közeli hozzátartozóimmal, így az élettársammal és a kislányommal való kapcsolattartástól is megfosztott.

Tény, hogy mindemellett, - az ügyészség indítványai alapján a kényszerintézkedések szempontjából is jelentőséggel bíró - vagyoni helyzetemről már 2010. szeptember 13.

napján becsatoltunk egy alapos és nagyon terjedelmes összeállítást, ami még az adott időszakra vonatkozó részletes bankszámlakivonatokat is tartalmazta, és amely időközben, előttem ismeretlen oknál fogva kikerült a nyomozati iratok közül.

Tény továbbá, hogy a jelen eljárástól nyilván nem függetlenül ellenem indult két büntetőeljárás közül az egyik eljárás a bíróság jogerős felmentő ítéletével zárult, a másikban pedig a nyomozó hatóság a velem szemben indult nyomozást - nem jogerősen - bűncselekmény hiányában megszüntette.

Tény végezetül, hogy a Tisztelt Kecskeméti Törvényszék előtt, - amint hallhatták - a vádirat engem terhelő minden egyes pontjára kiterjedő, részletes vallomást tettem.

Jól látható tehát, hogy az eljárás kezdetétől kizárólag arra törekedtem, és törekszem mai is, hogy az ügyben eljáró rendőrség, ügyészség és bíróság előtt feltárjam az igazságot, vagyis azt, hogy az ellenem felhozott valótlan és megalapozatlan vádakkal ellentétben a városüzemeltetési és vagyongazdálkodási főpolgármester-helyettesi tevékenységemet a legteljesebb jogszerűség jellemezte.

Arra viszont, hogy a vádhatóság az én vallomásomat, melyet pedig a nyomozati anyagban foglalt számtalan okirati bizonyítékon és számos tanúvallomáson túl, az akkor hatályos jogszabályok is alátámasztanak, miért nem vette figyelembe, költőnk idézett szavain kívül más magyarázatot nem találtam.

Arra kérem a Tisztelt Törvényszéket, hogy a „képzelt kitalációival” szemben mérlegelje az eljárás első pillanatától tett, következetes vallomásaimban, valamint az azt igazoló bizonyítékokban foglaltakat, tehát a tényeket, melyekből meggyőződésem szerint kizárólag egyetlen következtetés vonható le: főpolgármester-helyettesi megbízatásom idején minden tőlem telhetőt megtettem annak érdekében, hogy az ország és a főváros javát szolgálva, tisztességgel és becsülettel, méltó módon ellássam a rám bízott feladatokat.

Tisztelt Törvényszék! Nem követtem el bűncselekményt, nem vagyok bűnös.

Hagyó Miklós
vádolt